భక్తి గంగ

(దత్తస్వామి ఆశువుగా పాడిన భజనలు)

సమర్పణ : దశిక శ్రీకృష్ణ సూర్యనారాయణమూర్తి (అజయ్)
నాగలక్ష్మి

దత్తస్వామి

శ్రీ వేణు గోపాల కృష్ణాయ వన్దనమ్

ప్రొఫెసర్..డా॥ జన్నాభట్ల వేణుగోపాల కృష్ణమూర్తి

విషయసూచిక

1. దత్తస్వామి దివ్యవాణి 1
2. శ్రీ దత్తన్నా – గురు దత్తన్నా – ప్రభు దత్తన్నా – నా దత్తన్నా........ 2
3. శ్రీ దత్త గణపతి భజన 3
4 శ్రీ వాణీ కీర్తన 3
5. బ్రహ్మ దత్త కీర్తనలు 4
6. బ్రహ్మ దత్తులను చూడండీ – కొలువైయున్నారిపుడండీ. 8
7. శ్రీ మహాలక్ష్మి స్తుతి 10
8. అదుగో అల్లదుగో వేంకట దత్తుడు 12
9. భవతి భిక్షాందేహి పద్మే – అని పిలచెను యతి దత్తాత్రేయుడు 13
10. ఎర్రని కన్నుల పద్మాల పద్మా – వెంకట రమణుని వీడ్కోలు చెప్పె........ 14
11. అదిగో తిరుపతి – అదిగో తిరుమల 15
12. కొండెక్కిరానా ! – నీ కొండకు రానా ! 15
13. గోవింద గోవింద నామమేచాలు అన్నపానములేల ? సంసారమేల ? 16
14. అదిగో శేషాద్రి ! మందిరమదిగో చూడండీ 17
15. వెంకటేశ్వరుడు – ఎంగిలి చేసిన 18
16. మూడునామాల మెరిసేటి మొనగాడా ! 18
17. ఏడు కొండలనున్న ఏకైక దేవరా !........ 19
18. పట్టె నామాల పరమాత్ముడా 19
19. వెంకట రమణా ! నీ సొమ్ములెంత 20
20. బ్రహ్మోత్సవాల ఊరేగు పరబ్రహ్మమును చూడగ రారండి........ 20
21. సర్వ జీవులకు మొగుడైన మొనగాడా !........ 21
22. జయ జయ సప్త గిరీశ్వర! వేంకటనాయక ! దత్తాత్రేయ విభో !........ 21
23. శ్రీ నరసింహ స్తుతి 22
24. శ్రీదత్త హనుమదీశ్వరం । ధ్యాయామి రఘుపతి ప్రియమ్ । 22
25. సంకట మోచన హనుమత్ స్తోత్రము 23
26. భజ భజ భాస్కరకుల సంజాతం........ 25
27. కృష్ణ కీర్తన 25
28. సతీ దేవి కీర్తన 26
29. అల్లాడెనమ్మా శివుడు – ఇక సతి లేదని అల్లాడెనమ్మా శివుడు 28
30. జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర నీ కెదురివ్వరిలన్........ 30
31. గౌరి పరీక్షకు బ్రహ్మచారిగా వచ్చుచున్నా డు వామదేవుడు........ 31
32. కదలి వచ్చినాడె కళ్యాణమునకు 31
33. గౌరీ కళ్యాణ వైభవమే – దేవ కాంతలే సువాసినులే........ 32
34. మార్కండేయుని కాపాడుటకై – ఒకే ఒకే ఒక్క కాలితన్నుతో........ 34
35. కింకరోఽస్మి తవ శంకర ! నూనం 34
36. అన్నపూర్ణతో ఆసినుడైన – ఆదిదేవుడా! ఆలకించవా 34
37. చంద్రశేఖరా దయాసాగరాని 35
38. బయలుదేరినాడే – బోయవేషముల 35

39. ఓం నమః శివాయ ఓం నమః శివాయ 36
40. శఙ్కరాయతే - లోక - శఙ్కరాయతే 36
41. శివుని లింగము - భవుని లింగము । 37
42. కాలకంధరా! ఇదె కార్తీక దీపం 39
43. కాశీవాసా ! కాలభైరవా ! 40
44. శివ తాండవ కీర్తన 40
45. అమ్మా అమ్మా ఓ లలితమ్మా ! అమ్మా అమ్మా ఓ లలితమ్మా । 45
46. విజయపురాచల కాంచన దుర్గా 45
47. శ్రీహరి శయ్యా ! శివుని హారమా ! - వాసుకి నామా ! ఓ ఆదిశేషా ! 46
48. ఉరగేశ వందనం - భుజగేశ వందనం । 46
49. మణికంఠ భజన 48
50. ముంచ ముంచ కృష్ణం - వంచకం తమేకమ్ 48
51. కిమస్తి దత్తే ? కమలే ! విముక్త శీలే, విమలే ! 49
52. సాయి శిరమున - వస్త్రము నీవు । 49
53. ఈదగలరా? దాటగలరా? 50
54. మహిమఁ జూపిననే గతిలేదు! । 50
55. ఏదో ఒక సమయములోనను 51
56. దత్తకుక్కనిల పట్టగనేలా? దత్తుని నేరుగ పట్టండీ ! (పల్లవి) 51
57. సోఽహమ్మనవద్దు - దాసో-హమ్మనుమా । 51
58. సిద్ధులఁ జూపిన బోధలఁ జేసిన 51
59. సంన్యాసి దత్తుడు - సన్యాసి జీవుడు. 51
60. నేను దత్తుడనే? వ్రాతలతోని 52
61. దత్త తికమక చూడండీ । 53
62. ఎంత దయ ! ఎంత దయ ! ఓ సాయీ ! 53
63. షిరిడీ కుక్కను చూడండీ ! సద్గురువుగ వచ్చాడండీ ! 53
64. నళినీ! నళినీ! నాకర నళినీ! 54
65. కమలములెన్నో ఉన్నవు (కానీ) 55
66. సద్గురు రాజును కాను - అధమ నరుండను నేను (పల్లవి) 55
67. కనవేల కనవేల కమలమ్మా! 55
68. కృష్ణుని విడుమో నళినీ! 56
69. సాక్షాత్తు దత్తుడు నేను। 56
70. అనఘా! వచ్చితి నెన్నో సార్లు । 57
71. దీపావళీ జ్ఞాన దీపావళీ - దీపావళీ భక్తి దీపావళీ। 58
72. వారిజాతమా! నా గీతమును 59
73. ఏమున్నదే చెలీ! ఏమున్నదేని 59
74. సహ్యాద్రి వాసిని నేను 60
75. వినరా ఓ జీవా ! దత్తుని కనరా ఓ జీవా ! । 60
76. ఎంతోదూరం బ్రహ్మపదం - ఓ జీవా ! 63
77. ఏమి సేతురా జీవా ! నేనేమి సేతుర? 63
78. ఎక్కడినుండి వచ్చావో ! 63

79. ఉన్నాడయా దత్తుడున్నాడయా 64
80. ఇంద్రాది దేవతలకైన నా మాయ దాటంగ తరమె ? 64
81. దత్తులోరమండీ - భిక్షాదానము చేయండీ........ 65
82. సాక్షాద్దత్తాత్రేయులము - గురువులదిద్దగ వచ్చితిమి 65
83. దత్తస్వామిని నేనేరా - నాకే దానోహ-మ్మనరా (పల్లవి)........ 66
84. దత్తాత్రేయ మునీంద్రులము - అనసూయాత్రి సుపుత్రులము 66
85. మూడు తలలోణ్ణిరా నేను - మూడు లోకాల ఏలికనురా 67
86. అత్రిజం శంకరం బ్రహ్మనారాయణం । 67
87. వందేఽతి రమ్యం । విశ్వైకగమ్యం ।........ 67
88. దత్తాత్రేయా ! దత్తాత్రేయా ! । 68
89. దత్తా! నా దత్తా! శ్రీ దత్తా! 68
90. సదా చిత్త చోరా 68
91. దత్త రాజా ! ఓ దత్త రాజా ! 68
92. కనిపించు దత్తా ! కనిపించు దత్తా ! కనిపించు దత్తా ! నా కండ్లకు 69
93. దత్తుని తలచెదము - దత్తుని పిలచెదము । 69
94. దత్తం భజే గురు దత్తం భజే అత్రి అనసూయా ముని పుత్రం భజే 69
95. శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! 69
96. గురుదేవా! గురుదేవా ! శ్రీ దత్త దేవా ! గురు దేవా !........ 70
97. ఉద్ధర ప్రభో ! ఉద్ధర ప్రభో ! ఉద్ధర ప్రభో ! మా ముద్ధర ప్రభో !........ 71
98. శ్రీ దత్త దేవం - యోగాధినాధం 71
99. అనసూయ పుత్ర గురుదత్తా !........ 71
100. అడుగో అల్లదుగో శ్రీ గురుదత్తుడు 71
101. కనుగొంటినయా నిను గురు దైవమాని 71
102. కంటి - సత్యమును గంటి ! నే పరమ సత్యమును గంటి ! 71
103. అంతర్యామీ ! దత్తాత్రేయా ! అరచితినీ ! మొరిగితినీ !........ 72
104. దత్తగురువుకు దండాలు 73
105. అంతా దత్త మయం - ఈ జగమంతా దత్త మయం । 73
106. కొండల రాజా! ఈ బండ మనసులని........ 74
107. దిగి దిగి వస్తున్నాడు !........ 74
108. బ్రహ్మన్న నేనె, వెంకన్న నేనె, రుద్రన్న నేనె ఓరన్నాని (పల్లవి) 75
109. బ్రహ్మము నేనేరా........ 75
110. నందనా ! ఓ నందనా! నందనా ! నా నందనా !........ 76
111. ఏడవ కొండనె నీవుండినావు........ 77
112. కొండక్కవె అనఘ కొండెక్కవె 78
113. శ్రీ దత్తోఽహం గురుదత్తోఽహమ్ 80
114. దత్తులోరమండీ - మేమే దిగి వచ్చితి మండీ........ 80
115. త్యజరే టీవీం త్యజరే టీవీం - టీవీం త్యజరే మూఢమతే 80
116. దత్త కీర్తన 81
117. రమించు వాడెవరురా ! నిను వినా ! గురువరా ! దత్తా !........ 82
118. దత్తాత్రేయం దత్తాత్రేయం - దత్తాత్రేయం కోజానాతి ? 82

119. శ్రీదత్త పరమార్థ సుబోధక పద్యావళి 82
120. ఓ కృష్ణ దత్తుడా! మేలుకో మేలుకో 85
121. శ్రీ కృష్ణ దత్తయ్య ఎక్కడుంటివో 87
122. అందరాని ఆ బ్రహ్మ మేలనో 88
123. శ్రీ దత్త నవరత్నాలు 89
124. శ్రీ దత్తాష్టకము 89
125. శ్రీ నృసింహ సరస్వతిస్వామి స్తోత్రం 90
126. శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద 90
127. శ్రీ దత్త సత్యశాయి శరణాష్టకమ్ 91
128. శ్రీ శివానంద మహారాజ స్తోత్రమ్ 92
129. శ్రీ దత్త గద్య ప్రార్థన 92
130. మరచి పోతివనుచు గోపి! – ఎంత మాట పలికినావు ! 93
131. ఎందరున్న నేమి గోపి? – నాకు ప్రాణ ప్రాణ మీవె 94
132. గొల్లభామా ! గొల్లభామా ! – ఏమి యిచ్చి ఋణము0 దీర్తు 94
133. చదువురాని చందమామ ! వేద ఋషివి నీవె గోపి ! 95
134. శ్రావణాభ్ర మేఘమాల ! చెప్పిరావె నీవయినా 95
135. భాగవతము రంకు కాదు – జ్ఞానమదియె ఓరి శుంఠ ! 96
136. శ్రీ బ్రహ్మదత్తులు 96
137. శ్రీ విష్ణుదత్తులు 96
138. శ్రీ శివదత్తులు 96
139. శ్రీ వారికి వినతి 96
140. శ్రీ దత్త శివ పంచాక్షర మాల 97
141. శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య నామావళి 98
142. శ్రీ హనుమన్నామావళి 99
143. శ్రీ విష్ణు నామావళి 99
144. శ్రీ అనఘా నామావళి 100
145. శ్రీ దత్త నామావళి 102
146. శ్రీ దత్త చరణ మాల 103
147. దత్తా దత్తా అంటే చాలు – దత్త పిచ్చి ఉంటే చాలు 104
148. శాంతి కీర్తన 104
149. సాక్షాచ్చతుర్వేద సార స్వరూపం 105
150. శ్రీ దత్తదూతం శిరసా నమామి 105
151. మంగళహారతి 105

1. దత్తస్వామి దివ్యవాణి

"జ్ఞానమె దీపము, భక్తియె మార్గము నీ దయ నడవగ ఊపన్నా, దీపహీనుడును మార్గమునందున లక్ష్యము చేరును వెంకన్నా."

జ్ఞానము మూల కారణము. భక్తి ప్రాప్తి కారణము. సేవ (కర్మ) ఫల స్వరూపము. ఈ మూడింటిని క్రమముగా శంకర రామానుజ మధ్వ రూపాలలో దత్త భగవానుడు యీ లోకములో ఉపదేశించినారు. కృష్ణుని గుణములను విని, కృష్ణుని గురించిన జ్ఞానము వలన రుక్మిణి కృష్ణుని యందు ఆకర్షిత అయ్యెను. కావున బ్రహ్మజ్ఞానము అనగా జ్ఞాన యోగము మూలకారణము. ఈ ఆకర్షణ రూపమైన, భగవంతుని పొందాలనే తపనయే భక్తి. ఇట్టి తపన ద్వారా కృష్ణుని రుక్మిణి పొందగలిగినది కావున భక్తియే ప్రాప్తి కారణము. "భక్త్యా త్వనన్యయా లభ్యః" అని గీత. "అనన్య భక్తికి నేను లభిస్తాను", అని దీని అర్థము. శంకరులు సైతం "మోక్షసాధన సామగ్ర్యాం, భక్తి రేవ గరీయసీ" "భక్తిఃకింనకరోత్యహో!" అని భక్తియే అత్యుత్తమ సాధనమనియు, భక్తి దేనినైనా సాధించగలదనియు ప్రస్తుతించినారు. భక్తి ద్వారా పరమాత్మను పొందిన తరువాత, స్వామిని సేవించే భాగ్యమే (సేవా) కర్మ యోగము. సేవ భక్తికి నిరూపణము. ప్రాప్తి తరువాత రుక్మిణి పరమాత్మ యొక్క పాదసేవను చేసినది.

శబరి, తిన్నడు మొదలగు భక్తులు జ్ఞానము లేకపోయినా భక్తి ద్వారా పరమాత్మను పొందినారు. వారికి పూర్వ జన్మలలో యీజ్ఞానయోగము లభ్యమైనదని అర్థము. కావున భక్తి యున్నచోజ్ఞానమున్నట్లే. జ్ఞానమున్నచోట భక్తి జనింపక తప్పదు కావున భక్తి ఉన్నట్లే. జ్ఞాన పరాకాష్టయగు శంకరులను, భక్తి పరాకాష్టయగు మీరను పరమాత్మ సశరీరంగా ఐక్యము చేసుకున్నారని ప్రసిద్ధి.

"యానః ప్రీతిర్విరూపాక్ష" అను శ్లోకము లౌకిక విషయములందున్న ప్రేమయే భగవంతునియందున్న భక్తి యనబడునని చెప్పుచున్నది. ఈ భక్తియే పరాకాష్టకు చేరినచో పరాభక్తియనబడును. ఈ స్థితిలో స్వామిపై పరిపూర్ణ ప్రేమయుండి, ఎట్టి విమర్శయు తర్కము స్వామియందు సహించజాలని విపరీత వ్యామోహము ఏర్పడును. ఈ దశలో స్వామి ఆగ్రహము కూడ మహాప్రసాదముగా భావించు పరిస్థితి ఇది. ఇదే నవవిధ భక్తులలోని చివరిదియగు ఆత్మనివేదనము. మనోవాక్కాయములే ఆత్మ యనబడును. ఇదే త్రికరణార్పణము. ప్రతి వ్యక్తితోను ప్రతి వస్తువుతోనుగల బంధములన్నియు తెగిన పూర్ణముక్తి ఇదే. స్వామి బంధము ఒక్కటే మిగిలిన కైవల్యమిదే. ఇదే భక్తి యొక్క దశావస్థలలోని "ఉన్మాదము" అనగా బ్రహ్మ పిచ్చి. ఈ ఉన్మాదములో స్వామి తప్ప, లౌకిక వస్తువుగానీ, లౌకిక వ్యక్తిగానీ, ధర్మాధర్మ విచికిత్స గానీ, నరకాది భయములు కానీ ఉండవు. ఇదే అవధూతావస్థ. ఇది గోపికలకు కలిగెను.

జ్ఞానయోగమునకు సద్గ్రంధములు సత్సంగములు ఎట్లు సాధనములో, భక్తి యోగమునకు భజన పాటలు అట్టి సాధనములు. భక్తి సూత్రకర్త యగు నారదుడు వీటిని సదా కీర్తించుటచేత దేవాసురులకును పూజ్యుడయ్యెను. అసురులు అనగా దుష్టులు సైతము వీటి వలన ప్రభవితులగుదురని అర్థము. నారదుడు భక్తి అనిర్వచనీయమన్నాడు. "జారవచ్చ" "యధావ్రజగోపికానాం" అను సూత్రములలో జారుని యొక్క లోలత్వము (నిష్ఠ) తో సమానమైనది భక్తి యని, భక్తులకు ఉదాహరణముగా గోపికలను పేర్కొన్నాడు. "తన్మయాహితే" అను సూత్రములో భక్తులలో భగవంతుడు ఆవేశించి కైవల్య భావము అనగా తానే వారు, వారే తాను అనునట్లు ఉండునని చెప్పినాడు. సంసార బంధములను ఆరు కొండలను దాటి, కేవల భగవద్బంధమనే ఏడవ కొండనెక్కి అచటనున్న భక్తి యను కోనేరు గంగలో ఒక్కసారియైన మునక వేయని జీవుని జీవితము వ్యర్థము. "ఒకసారి మునకేతునా – నా ప్రాణనాథా" అనే భజనతో భక్తి గంగలో ఒక్కసారి అయినా మునగండి.

దత్తస్వామి

జన్నాభట్ల వేణుగోపాల కృష్ణమూర్తి

2. శ్రీ దత్తన్నా - గురు దత్తన్నా - ప్రభు దత్తన్నా - నా దత్తన్నా

(పల్లవి)

సృష్టిస్థితిలయ - కారకులుండగ - త్రిమూర్తులొక్కటే - బ్రహ్మమెట్లగును ।
అని తపముచేయు - అత్రి మహర్షికి - త్రిమూర్తి ముఖముల - కనిపించినావు ॥

సృష్టి, స్థితి, లయ - కారణమొక్కటే - వేదము చెప్పిన - పరమబ్రహ్మము ।
త్రిమూర్తి తత్త్వం - దత్తాత్రేయమె - పరబ్రహ్మమన - వేదసిద్ధమిది. ॥

వేషాలు వేరు - నామాలు వేరు - పరబ్రహ్మమను - వ్యక్తి ఒక్కడగు ।
నానాపాత్రల - ధరించునటుడవు - రమించువాడవు - నీవేనన్నా ॥

బ్రహ్మన్న నీవే - హరియన్న నీవే - రుద్రన్న నీవే - భైరవన్నవును ।
రామన్న నీవే - కృష్ణన్న నీవే - గణపన్న నీవే - వీరన్న నీవే ॥

వెంకన్న నీవే - మల్లన్న నీవే - నరసన్న నీవే - అయ్యప్పన్నవు ।
హనుమన్న నీవే - గరుడన్న నీవే - శేషన్న నీవే - సుబ్బన్న నీవే ॥

వాణమ్మ నీవే - లక్ష్మమ్మ నీవే - గౌరమ్మ నీవే - దుర్గమ్మ నీవే ।
అనఘమ్మ నీవే - లలితమ్మ నీవే - భ్రమరమ్మ నీవే - పద్మమ్మ నీవే ॥

రుక్కమ్మ నీవే - సత్యమ్మ నీవే - రాధమ్మ నీవే - సీతమ్మ నీవే ।
అరుంధతమ్మవు - అనసూయమ్మవు - కాళెమ్మ నీవే - సువర్చలమ్మవు ॥

సర్వదేవతలు - సర్వగ్రహములు - సర్వావతార - సర్వసిద్ధులును ।
నీ రూపములగు - నీ వేషములే - నీ గుణములైన - నీ భావములే ॥

ఏ దేవరూప - మైనను వేషమె - వేషధారియగు - దత్తుడొక్కడే ।
ఏ వేషమైన - మాలలు వేసిన - వేషధారికే - ప్రీతిని చేయును ॥

నదీనదములెటు - కడలిని చేరునొ - నానాదేవత - భజనలన్నియును ।
నిన్నే చేరగ - ఆనందితువు - ప్రత్యుత్తరమును ఇత్తువు నీవే ॥

సకల చరాచరా - జగత్తు భార్యయే - సర్వజీవులును - స్త్రీ రూపములే ।
పురుషడ వీవే - వేదము పల్కును - సర్వ భర్తవై - ఆడుచున్నావు. ॥

3. శ్రీ దత్త గణపతి భజన

1. శ్రీ దత్తగణపతిం భజే - ఉన్మత్త నటన తాండవమ్ ।
మత్తేభవదన భాసురం - చిత్తాబ్జ బోధ భాస్కరమ్ ॥
2. ఆయత్త యోగరాజితం - విత్తేశ నిత్యపూజితమ్ ।
ఉత్తానపాణి ముద్రితం - శ్రీకృత్తి వాసస స్తుతమ్ ॥
3. కైలాస దృషది నర్తనం - భక్తాంతరంగ వర్తనమ్ ।
పాపౌఘ పాశకర్తనం - శ్రీ పార్వతీసుతం భజే ॥
4. లంబోదరాంగ తాండవం - ముద్రాకరాబ్జ పండితమ్ ।
సర్వాంగ నాగమండనం - వందే వినాయకం పతిమ్ ॥
5. ధింధిమ్మి తకిట మర్దలం - భంభం నినాద శంఖకమ్ ।
ఆనంద నృత్యతత్పరం - ధ్యాయామి ప్రమథనాయకమ్ ॥
6. ఆమోదకర మోదకం - వేదాంతమతి మాదకమ్ ।
దుష్కర్మ ఫల సాదకం - విఘ్నేశ్వరం గురుం భజే ॥
7. సృష్టి స్థితి లయ కారణం - మూషాఖ్య దైత్య మారణమ్ ।
సంసార జలధి తారణం - స్వామి ప్రభు నరవారణమ్ ॥
8. పంచాస్య మాది దైవతం - దేవర్షిభి స్సమర్చితమ్ ।
ఆలోక గళిత సంచితం - విఘ్నాధి నాథ మాశ్రయే ॥
9. లోకైక పరమ వైభవం - లోకేశ్వరాది సంభవమ్ ।
ఆలోక పరిహృతో ద్భవమ్ - ఆలోకయే పరంభవమ్ ॥
10. శ్రీకృష్ణ కవి నివేదితైః - శ్లోకాఖ్య మోదకై రిమైః ।
ఆనంద గణపతిం పతిం - ఆరాధయంతు సాధకాః ॥

4. శ్రీ వాణీ కీర్తన

భజరే వీణా పాణిం - వాణీమలికుల వేణీమ్
ఏణీక్షణ సుమ బాణాం - శోణాధర కర కోణామ్ (పల్లవి)

1. కమలాసన ఘన కామాం - విధిరామా మభి రామామ్ ।
శమదమ సుగుణ స్తోమాం - ఘుమ ఘుమ సౌరభ భామామ్ ॥
2. శరదమలా మజ లోలాం - సత్కవికుల నిజ బాలామ్ ।
గలకలిత కమల మాలాం - సువిలసిత తిలక ఫాలామ్ ॥
3. హంసయాన చల దంసాం - హంస వాహనోత్తంసామ్ ।
హంసీంద్యుతిజిత హంసాం - హంసక కలపిక హింసామ్ ॥
4. గద్యపద్య రసవిద్యాం - మద్య హృద్య మధు వాద్యామ్ ।
ఆద్యాముద్యత్సద్యో - విద్యుద్ద్యుతి మనవద్యామ్ ॥
5. క్వణిత కచ్ఛపీం హస్తే - న్యస్త సుపుస్తక మాలామ్ ।
ప్రశస్త మస్తాభ్యస్తాం - స్తుతిభిస్తతా మనస్తామ్ ॥
6. సంగీత మంగళాంగీం - శృంగార శృంగరంగామ్ ।

భృంగాలక నవభంగీం - బ్రహ్మసంగ రసగంగామ్ ॥

7. ఇందిందిర చందనరుచి - కుందేందు మందహాసామ్ ।
ఆనంద మరందాబ్ధిం - ఇందిరాస్నుషాం వందే ॥

5. బ్రహ్మ దత్త కీర్తనలు

బ్రహ్మ గాయత్రీ (స్వామి వాణి)

గాయత్రి అనగా గానాత్మకమైనది. మంత్రము అనగా మననమునకు అప్రయత్నముగా ఆకర్షించి పదే పదే ఉచ్చరింపచేయునది. "గాయత్రీ ఛన్దః" అన్నాము. అనగా గాయత్రి అను పేరు ఛందస్సు పేరు. ఉత్పలమాల, చంపకమాలయను ఛందోనామములవంటిదే. ఈ ఛందస్సులో పాడబడిన దేవత ఎవరు? సవితా దేవతా అన్నాము. సవితయే దేవత. సవిత అనగా చరాచర జగత్తును ప్రసవించు (సృష్టించు) వాడని అర్థము.అనగా బ్రహ్మదేవుడని అర్థము. గాయత్రి, సావిత్రి, సరస్వతి అను మూడు సంధ్యాకాల దేవతలే బ్రహ్మదేవుని భార్యలని బ్రహ్మ పురాణము. బ్రహ్మగాయత్రి అనగా-దేవతయగు బ్రహ్మదేవుడు గాయత్రి ఛందస్సులో గానము చేయబడిన వాడని అర్థము. చంపకమాల ఛందస్సులో క ృష్ణుడు కీర్తింప బడినచో ఆ పద్యార్థము కృష్ణుడా? లేక చంపకమాలయను దేవతయా? అట్లే గాయత్రి ఛందస్సులో కీర్తింపబడిన బ్రహ్మదత్తుడే దేవతకాని, గాయత్రి యను దేవత కాదు. దేవతను విస్మరించిన మంత్రము వ్యర్థము కావున బ్రహ్మతేజస్సు అంతరించినది. మనస్సు-బుద్ధి-వాక్కులకు, పూజలకు బ్రహ్మము అందదు. అనగా పూజ లేనిది అని కాదు. జగత్తు యొక్క సృష్టి, స్థితి, లయములను చేయు దత్తుడే బ్రహ్మము. ఆదత్త బ్రహ్మమే త్రిమూర్తి వేషములలోనున్నది.

పరబ్రహ్మపరమై, గానాత్మకమై, మనస్సును ఎట్టి ప్రయత్నము లేక ఆకర్షించి పదే పదే ఉచ్చరింపచేయునది ఏదియైనను గాయత్రీ మంత్రమేనని శ్రీదత్త మతము.

భజ భజ దత్తం - భజ భజ దత్తమ్
భజ భజ దత్తం - భజ భజ దత్తమ్ ॥ (పల్లవి)

1. తత్సవితుస్త ద్దేవతాయాః - వరేణ్య భర్గో ధీమహీహః
ప్రచోదయేద్వై ధియో యో నః - తంబ్రహ్మాణం జ్ఞానసూర్యమ్
(దేవుడైన ఆ సవితయొక్క శ్రేష్టమైన ఆ తేజస్సును ధ్యానించు చున్నాము. ఏ దేవుడు మా బుద్ధులను ప్రేరేపించునో, అట్టి జ్ఞాన సూర్యుడైన ఆ బ్రహ్మదేవుడగు దత్తుని భజించుము).

2. ప్రాణిప్రసవా ద్యః ప్రసిద్ధః - సవితే త్యస్య బ్రహ్మతేజః
శిష్యధియశ్చ ప్రేరయేన్నః - తంగాయత్రీ మన్త్రసారమ్.
(ప్రాణులను ప్రసవించుట అనగా స ృష్టించుటచేత ఏ దేవుడు సవితయని ప్రసిద్ధుడయ్యెనో, ఏ దేవుని బ్రహ్మతేజస్సు మా శిష్య బుద్ధులను ప్రేరేపించుచున్నదో, అట్టి గాయత్రీ మంత్రసారమైన దత్తుని భజింపుము).

3. గాయత్రీయం ఛన్దఏవ - సవితాదేవః స్మర్యతేచ
శిష్యాన్ధకార ముకుళితాబ్జ - ధీవికాసదం గురువరేణ్యమ్.
(గాయత్రి అనగా ఛందస్సు పేరే గదా! ఆ మంత్రదేవత సవితయని ముందే చెప్పబడినది గదా. శిష్యులయొక్క అజ్ఞానాంధ కారము చేత ముకుళించిన బుద్ధి పద్మములకు వికాసమునిచ్చు గురువరేణ్యుడగు దత్తుని భజింపుము).

4. కర్తాభర్తా హ్యేషహర్తా - సర్వస్యాస్య శ్రూయతేహి
త్రిమూర్తిరూపం బ్రహ్మైకం - బ్రహ్మాకారం బ్రహ్మావాచమ్.

(ఈ జగత్తును సృష్టించువాడే పాలించి దీనిని హరించు వాడని శ్రుతి “యతోవా” అని చెప్పుచున్నది గదా. ఒకే పరబ్రహ్మము త్రిమూర్తి స్వరూపముతో నున్నది అనియే ఈ శ్రుతికి అర్థము. బ్రహ్మదేవుని ఆకారమునను న్న వేదములను చెప్పు బ్రహ్మదత్తుడగు ఆ సవితను భజింపుము).

5. త్రిపదం ఛన్దః త్రిస్వరోక్తం – త్రికాల వన్ద్యం త్రిగుణ సూత్రమ్
త్రివాహినీనాం సఙ్గమం వా – త్రిమూర్తి తత్త్వం యం వ్యనక్తి
(త్రిపాదములతో నున్నది గాయత్రీ ఛందస్సు. అది ఉదాత్త అనుదాత్తస్వరితములను త్రిస్వరములతోనున్నది. త్రిగుణములతో (మూడు పోగులు) నున్నది యజ్ఞోపవీతము. త్రివాహినుల సంగమమైన ప్రయాగవంటి పవిత్రమైన త్రికాల సంధ్యలయందు వందనీయమైన ఏ త్రిమూర్తి తత్త్వమును ఈ గాయత్రీ మంత్రము స్ఫురింపచేయునో అట్టి దత్తుని భజింపుము).

6. ఓఙ్కారశ్చ త్రివిధవర్ణః – త్రిస్రోవ్యాహృత యోఽపి యంహి
సంబోధయన్తి సర్వమన్త్రో – యమేవ వక్తి త్రిగుణమేకమ్.
(అకార, ఉకార, మకారములతోనున్న త్రివరా?త్మకమగు ఓంకారము, భూః భువః సువః అను మూడు వ్యాహృతులును, ఏ దేవునే సూచించునో, సర్వగాయత్రీ మంత్రము, సత్త్వ–రజః–తమః గుణములను కలిగిన ఏ ఒకే దేవుని చెప్పుచున్నదో అట్టి దత్తుని భజింపుము).

7. చత్వారోయం వేదశునకాః – గౌరనుసరతిచ వేదధర్మః
వీణాశ్రవణం వాణీపతిం – షోడశవర్షం బ్రహ్మదేవమ్
(నాల్గు వేదములు కుక్కలుగను, వేదధర్మమే గోవుగ వెంట నడుచు చుండగ వీణాశ్రవణమును చేయువాడును, వాణీపతియు, పదునారు సంవత్సరముల ప్రాయము కలవాడును బ్రహ్మదేవుడగు దత్తుని భజింపుము).

8. జగదారంభం హంసవాహం – తేజోవదనం మన్త్రమూలమ్
గాయత్రీశం సామగానం – విద్యానిలయం వేదపాఠమ్
(జగత్తును సృష్టించుటకు ఆరంభించుచున్నవాడును, హంస వాహనుడును, తేజస్సుతోనున్న ముఖము గలవాడును, మంత్రములకు మూలమును, గాయత్రికి అధీశ్వరుడును, సామగానము చేయుచున్నవాడును, విద్యలకు నిలయుడును, వేదపాఠము చేయుచున్నవాడునగు దత్తుని భజింపుము).

9. యజ్ఞాచరణం హోమనిష్ఠం – కమణ్డలుధరం దర్భపాణిమ్
అగ్నిజ్వాలా భాసమానం – ప్రాతస్సన్ధ్యా బాలభానుమ్
(యజ్ఞములను చేయుచున్నవాడును, హోమములందు నిష్ఠతోనున్నవాడును, కమండలమును ధరించి దర్భలను చేతపట్టిన వాడును, అగ్నిజ్వాలవలె ప్రకాశించుచున్నవాడును, ప్రాతస్సంధ్యాకాలమున వెలుగు బాలభానుడివలె ఎర్రగా భాసించుచున్న దత్తుని భజింపుము).

10. చందన తిలకే కుఙ్కుమాఙ్కం – బ్రహ్మతేజసా దీప్యమానమ్
త్రిజగన్మోహన సున్దరాఙ్గం – కాషాయధరం పణ్డితేశమ్
(ముఖమున చందన బింబ తిలకము, మధ్య కుంకుమ తిలకమును ధరించిన వాడును, బ్రహ్మతేజస్సుతో వెలుగుచున్న వాడును, త్రిలోకములను మోహింపచేయు సుందరాంగుడును, కాషాయ వస్త్రధారియు, పండితసార్వభౌముడునగు దత్తుని భజించుము).

11. అత్రేః పుత్రం బ్రహ్మదత్తం – అనసూయాంబా ప్రేమరాశిమ్
అజిన మేఖలం బ్రహ్మదణ్డం – యజ్ఞోపవీత మక్షమాలమ్
(అత్రిపుత్రుడగు బ్రహ్మదత్తుడును, అనసూయాంబయొక్క ప్రేమరాశియును, కృష్ణచర్మమును మేఖలగా కలవాడును, బ్రహ్మదండమును యజ్ఞోపవీతమును జపమాలను ధరించినట్టి దత్తుని భజింపుము).

12. స్వతనోరుద్య త్కమల గన్ధైః - త్రిభువనాని హ్లాదయన్తమ్
బ్రహ్మముహూర్తే సాధకానాం - ప్రచోదయేత్తా యో ధియో నః
(తన తనువునుండి ప్రసరించు పద్మగంధములచేత త్రిభువనములను ఆహ్లాదపరచువాడును, బ్రహ్మముహూర్తమున సాధకులగు మాయొక్క బుద్ధులను ఏ దేవుడు ప్రేరేపించునో అట్టి దత్తుని భజింపుము).

13. సృష్టిక్రమ వద పురుషసూక్తం - త్రిస్వరబద్ధం పావనార్ధమ్
ఋషిభిః పఠితం బ్రహ్మకాలే - శ్రుత్వాశ్రుత్వా ప్రీయమాణమ్
(జగత్తుయొక్క సృష్టిక్రమమును వివరించునదియు, మూడు స్వరములతో నున్నదియును, పవిత్రమైన అర్ధము కలదియగు, పురుష సూక్తమును తనివితీర విని విని సంతోషించుచున్న దత్తుని భజింపుము).

14. త్రిమతాచార్యైః పఠ్యమానాన్ - తత్తన్మతమయ భాష్యవాదాన్
శ్రుత్వా సిద్ధాన్తార్ధ మన్త్యం - సమన్వయమతం వాచయన్తమ్
(త్రిమతాచార్యులగు శంకర-రామానుజ-మధ్వులు తమతమ మతానుసారములగు తమ తమ భాష్యవాదములను వినిపించు చుండగా వినుచు చివరకు త్రిమత సమన్వయమగు మతమును తన చరమ సిద్ధాంతముగా పలుకుచున్న దత్తుని భజింపుము).

15. వేదాన్తానా మన్తి మార్థం - వేదాన్తార్థం బోధయన్తమ్
ఋషిభిః పరితో భాషమాణం - శాస్త్రార్థేషు వ్యఙ్గి తేషు
(ఉపనిషత్తులుయొక్క అంతిమసారమైన వాడును, ఉపనిషత్తుల అర్ధమును బోధించుచున్నవాడును, నిగూఢమైన వ్యంగ్యములగు శాస్త్ర విషయములను చుట్టు చేరిన ఋషులు అడుగుచుండగ చెప్పుచున్న వాడును అగు దత్తుని భజింపుము).

16. ఆయుధవర్జిత పాణిపద్మం - వాచైవారిం మారయన్తమ్
కర్మఫలాని లలాటపత్రే - లిఖన్త మాయు ర్దాయ దానమ్
(తన కరకమలమున ఎట్టి ఆయుధములేనివాడును, వాక్కు చేతనే శత్రువులను చంపగలవాడును, లలాట పత్రమునందు కర్మఫలములను లిఖించువాడును, ఆయుర్దాయమును ప్రసాదించువాడును అగు దత్తుని భజింపుము).

17. ఆచార్యేన్ద్రం వాక్ప్రచారం - భువిసంచారం నిర్విచారమ్
ఖలాభిచారం సదాచారం - సురపరిచారం చిత్తచోరమ్
(ఆచార్యేంద్రుడును, వాక్కుతో జ్ఞానప్రచారమును చేయుచున్న వాడును, భూమినంతయును సంచరించుచున్నవాడును, విచార రహితుడును, దుష్టులను సంహరించువాడును, వైదిక సదాచార వంతుడును, దేవతలే పరిచారకులుగ కలవాడును, చిత్తచోరుడును అగు దత్తుని భజింపుము).

18. పద్మ సంభవం పద్మపీఠం - పద్మ సుగన్ధం పద్మవర్ణమ్
పద్మాపుత్రం పద్మ నేత్రం - పద్మ సుపాణిం పద్మ పాదమ్
(కమల సంభవుడును, కమలాసనుడును, కమల సుగంధములను వెదజల్లువాడును, కమలకాంతిగలవాడును, కమలయొక్క పుత్రుడును, కమలనేత్రుడును, కమలపాణియును, కమలచరణుడునగు దత్తుని భజింపుము).

19. వీణాపాణిః యస్య శిష్యా - వాణీగాయతి జ్ఞానదేవీ ఎని
తం వాగీశం సామవాచా - చర శోణాధర మన్త్రపాఠమ్
(ఏ దేవుని యొక్క శిష్యురాలును, వీణాపాణియును, జ్ఞాన దేవియునగు వాణీదేవత కదలుచున్న ఎర్రని పెదవులతో మంత్రములను పఠించుచున్న ఏ వాగీశ్వరుని సామగానములతో స్తుతించుచున్నదో, అట్టి దత్తుని భజింపుము).

20. యత్సఙ్కల్పః కేవలం హి - సర్వ విశ్వం రచితమేవమ్
ఆద్యం దేవం ప్రథమ మూర్తిం ఆరాధనీయ మజమనాదిమ్
(ఏ దేవునియొక్క కేవల సంకల్పమే ఈ రచితమైన సర్వ ప్రపంచమో, అట్టి ఆదిదేవుని ప్రథమ రూపమును, ఆరాధనీయుడును, అజుడును, అనాదియనగు దత్తుని భజింపుము).

21. లలాటరేఖాం కర్మబద్ధాం - పరిమార్ష్టుం యః కేవలోహి
సర్వసమర్థో లేఖకో?యం - ధాతారంతం మూల మూలమ్
(కర్మబద్ధమైన లలాట రేఖలను తుడిచివేయుటకు వ్రాసిన వాడగు ఏ దేవుడు ఒక్కడే సర్వ సమర్థుడో అట్టి ధాతయు, మూలమునకే మూలమైనవాడగు దత్తుని భజింపుము).

22. చతురామ్నాయాం శ్చతురవాచా - చతురాస్యాబ్జై రుద్గిరన్తమ్
కవిం కవీనా మాదికావ్యం - సర్వజగదిదం విరచయన్తమ్
(ఏ దేవుడు తన నాలుగు ముఖ కమలముల ద్వారా నాలుగు వేదములను చతురవాక్కులతో రచించెనో, కవులకే కవియును, ఆది కావ్యమైన ఈ సర్వజగత్తును రచించినవాడగు దత్తుని భజింపుము).

23. పరమ బ్రహ్మ బ్రహ్మ శబ్దో - యస్మిన్నేవ ప్రకృతి హేతౌ
పూజాతీతం పరమపూజ్యం - దివసారంభే పూజనీయమ్
(ఈ సృష్టికి ముందున్న సృష్టి కారకుడగు పరబ్రహ్మమైన ఏ దేవునియందే బ్రహ్మ శబ్దము వాడబడినదో ఏ దేవుడు వ్మానోబుద్ధ్యతీతుడగుట వలన పూజలకు అందడో (బ్రహ్మపూజ లేకపోవుటకు ఇదే కారణము), నిజముగా ఉదయ పూజకు అర్హుడగు దత్తుని భజింపుము).

24. గాయత్రాద్యా యస్యభార్యాః - త్రిశక్త యస్త్రి స్త్రిముఖ పద్మమ్
దేవపితణాం పితరమేవ - పితామహాఖ్యం బ్రహ్మరూపమ్
(గాయత్రీ, సావిత్రీ, సరస్వతియను పేర్లతో త్రికాల సంధ్యాశక్తులే ఏ దేవుని భార్యలో, మూడు ముఖపద్మములతోనున్న వాడును, ఏ దేవుడినైననూ తండ్రియని పిలిచినచో ఆ తండ్రికే తండ్రియై పితా మహుడని ప్రసిద్ధుడైన దేవదేవుండగు బ్రహ్మరూపుడగు దత్తుని భజింపుము).

25. శ్లో॥ శ్రీ దత్తబ్రహ్మ గాయత్రీం -యో గాయే ద్బ్రహ్మకాలికీమ్
బ్రహ్మతేజసా దీప్తో - జ్ఞానీ బ్రహ్మత్వ మశ్నుతే
ఈ శ్రీదత్తబ్రహ్మగాయత్రిని ఎవరు ప్రాతః కాలమున బ్రహ్మీ ముహూర్తములో గానము చేయుదురో, అట్టి జీవుడు బ్రహ్మ తేజస్సుతో ప్రకాశించుచూ జ్ఞానియై బ్రహ్మత్వమును పొందును.

26. శ్లో॥ శతాయుర్దాయ మాప్నోతి - సర్వవిద్యాః ప్రపద్యతే
సత్పుత్రం లభతే హోమా - దైశ్వర్యం బ్రహ్మ వీక్షితః
ఈ గాయత్రీ గానముచేత శతాయుర్దాయము లభించును. సర్వ విద్యలు లభించును. సత్పుత్రుడు కలుగును. ఈ గాయత్రితో హోమము చేసినచో ఐశ్వర్యము లభించును. బ్రహ్మదేవుని కృపాకటాక్షము వానిపై సదా ప్రసరించును.

- - - - - -

6. బ్రహ్మ దత్తులను చూదండీ – కొలువైయున్నారిపుడండీ.

(పల్లవి)

1. ఆ దేవ సవిత గొప్ప తేజమును । ధ్యానింతుమెవరు మాదగు బుద్ధుల ।
ప్రేరేపించగ సమర్ధులగుదురొ । ఆ బ్రహ్మయైన జ్ఞాన సూర్యులగు ॥

2. ప్రాణి ప్రసవము చేయు సవితయును । స ృష్టికర్తయగు బ్రహ్మతేజమే ।
శిష్య బుద్ధులను ప్రేరేపించును । ఆ గాయత్రీ మంత్రసారమగు ॥

3. గాయత్రియనగ ఛందోనామము । సవితయె దేవుదు చెప్పుచుంటిమట ।
శిష్యాంధకార ముకుళితాబ్జ । ధీవికాసదులు గురువరేణ్యులగు ॥

4. కర్తయుభర్తయు హర్తయు వారే । సర్వ జగత్తుకు శ్రుతివాక్యమదే ।
త్రిమూర్తిరూపులు ఏకమెబ్రహ్మము । బ్రహ్మోకారులు బ్రహ్మవాక్కులగు ॥

5. త్రిపాది ఛందము త్రిస్వరమంత్రము । త్రికాలవంద్యులు త్రిగుణసూత్రమది ।
గంగాయమునా సరస్వతీ సమ । త్రిమూర్తిసంగమ ముద్దేశించును ॥

6. ఓంకారంబది త్రివర్ణమిళితము । త్రివ్యాహృతులును సంబోధించును ।
సర్వమంత్రమును త్రిగుణములేగద । త్రిమూర్తులనుగుణి వ్యక్తి ఒక్కరగు ॥

7. నాల్గు వేదములు శునకములగుచును । వేదధర్మమే గోవుగ నడవగ ।
వీణాశ్రవణులు వాణీ రమణులు । షోడశ వర్షులు బ్రహ్మదేవులగు ॥

8. జగదారంభులు హంసవాహనులు । తేజోవదనులు మంత్రమూలమును ।
గాయత్రీశులు సామగాయకులు । విద్యా నిలయులు వేదపాఠులగు ॥

9. యజ్ఞాచరణులు హోమనిష్ఠితులు । కమండలుకుశలు జపమాల బట్టి ।
ప్రాతస్సంధ్యా బాలభానులును । అగ్నిజ్వాలగ భాసించుచుండు ॥

10. చందనతిలకము కుంకుమాంకితము । బ్రహ్మతేజస్సు దీపించుచుండ ।
త్రిజగన్మోహన సుందరాక ృతులు । కాషాయధారి పండితేశ్వరులు ॥

11. అత్రిపుత్రులును బ్రహ్మదత్తులును । అనసూయాంబా ప్రేమరాశులును ।
అజినమేఖలురు బ్రహ్మదండులును । యజ్ఞోపవీత మక్షమాలగల ॥

12. తన తనువునగల కమలగంధముల । త్రిభువనములు ఆహ్లాదమునొందగ ।
బ్రహ్మముహూర్తము నందు సాధకుల । మమ్ముల బుద్ధుల ప్రేరేపించెడి ॥

13. త్రిస్వరబద్ధము పావనార్థమగు । స ృష్టినిజెప్పెడి పురుష సూక్తమును ।

ఋషులు పఠించగ బ్రహ్మకాలమున । విని విని యెంతో ప్రీతిని పొందెడి ॥

14. త్రిమతాచార్యులు పఠించుచుండగ । తమతమ మతముల భాష్య వాదముల ।
అవి విని చివరకు సిద్ధాంతమును । సమన్వయ మతము నొప్పుగచెప్పెడి ॥

15. వేదాంతములకు అంతిమార్థమై । వేదాంతార్థము బోధించునెపుడు ।
శాస్త్రరహస్యము లందున నడిగెది । ఋషులకు చెప్పుచు వారి మధ్యగల ॥

16. ఆయుధవర్జిత పాణిపద్ములును । వాగాయుధమున శత్రుమారకులు ।
కర్మఫలంబుల నుదుటి పత్రమున । లిఖించునాయుర్దాయ దాతలగు ॥

17. ఆచార్యేంద్రులు వాక్ప్రచారకులు । భువి సంచారులు నిర్విచారులును ।
ఖలాభిచారులు సదాచారులును । సురపరిచారులు చిత్తచోరులగు ॥

18. పద్మసంభవులు పద్మాసనులును । పద్మసుగంధులు పద్మవర్ణులును ।
పద్మాపుత్రులు పద్మనేత్రులును । పద్మసుపాణులు పద్మపాదులగు ॥

19. వీణాపాణియు శిష్యురాలగుచు । వాణిపాదునట జ్ఞానదేవతయె ।
ఆ వాగీశుని సామగీతముల । శోణాధరచర మంత్రపాఠులగు ॥

20. ఒక సంకల్పమె ఎవరు చేయగా । సర్వము విశ్వము రచిత మీ విధిగ ।
ఆద్యదేవులును ప్రథమమూర్తియగు । ఆరాధనీయు లజులనాదియగు ॥

21. నుదుటివ్రాతలను తుడిచివేయగా । వ్రాసినవారే సర్వసమర్థులు ।
విధాతయనగా కర్మఫలములను । విధించువారలు మూలమూలమగు ॥

22. చతురవాక్కులగు చతుర్వేదముల । చతురాననములు చెప్పుచునుండగ ।
ఆదికావ్యమగు సర్వజగత్తును । రచించువారలు కవులకు కవులగు ॥

23. పరబ్రహ్మమను బ్రహ్మశబ్దమది । ఏ ఒక్కరికే పేరుగ గలదో ।
బుద్ధికి చిక్కరు పూజలకందరు । దినారంభమున పరమపూజ్యులగు ।

24. గాయత్రి మొదలు ముగ్గురు భార్యలు । త్రిశక్తులుండగ త్రిముఖపద్ములై ।
దేవులు తండ్రులు వారికె తండ్రియు । పితామహులనగ బ్రహ్మరూపులగు ।

25. సత్యలోకమున పద్మపీఠమున । బ్రహ్మసదస్సున అధ్యక్షులగుచు ।
సరస్వతీ సతి నారదసుతుడును । తమతమ వీణల మీటుచునుండగ ॥

26. బ్రహ్మర్షులచట శాస్త్రవాదముల । చర్చల సేయగ నాకర్షించుచు ।
చివరకు నిజమత సిద్ధాంతములను । సమన్వయములను ప్రతిపాదించెడి ॥

27. బ్రహ్మముహూర్తము సంధ్యాసమయము । బాలభానురుచి కుంకుమరాశుల ।
పాదపద్మముల నర్చన సేయగ । పద్మాసనమున ఆసీనులైన ॥

28. వేదపురుషులట నలుగురు తనయులు । జటామండలము లొప్పుచునుండగ ।
మధురకంఠముల శ్రవణరమ్యముల । త్రిస్వరపావన మంత్రముల చెప్ప ॥

29. శరదంబోధర శరీర కాంతులు । జ్ఞానతేజములు ప్రసరించుచుండ ।
వాణీదేవత సామగానముల । కచ్ఛపివీణను వాయించుచుండ ॥

30. సిద్ధాంతార్థము నటనటపలుకగ । ఆహో! యని ముని ఘోషలు చెలగగ ।
తన్మయుడై తన తండ్రిని పొగడుచు । వీణాకలముల దేవర్షి పాడ ॥

31. బ్రహ్మ దత్తులను ఈ గాయత్రిని । బ్రహ్మకాలమున గానము చేసిన ।
బ్రహ్మ తేజమున ఉద్దీప్తులగుచు । బ్రహ్మజ్ఞానులు బ్రహ్మమె అగుదురు ॥

32. శతవర్షంబులు ఆయుర్దాయము । సర్వవిద్యలును సంప్రాప్తించును ।
హోమము చేసిన మహదైశ్వర్యము । సత్పుత్రసిద్ధి బ్రహ్మదృష్టి పడు ॥
- - - - -

7. శ్రీ మహాలక్ష్మి స్తుతి

(భృగుమహర్షి నారాయణుని హృదయంపై పాదఘాతము చేయుటతో కోపగించిన, దుఃఖితురాలైన శ్రీ మహాలక్ష్మి వైకుంఠం వీడి భూలోకంలోకి దిగివచ్చి కొల్హాపురం చేరుట.)

దిగివచ్చినదే మంగళ దేవత - వైకుంఠము వీడి వసుధకు రుసరుస
తన తండ్రి భృగువు తన్నగ నల్లుని - ఉరమున, ఉడికిన ఉద్రేకముతో (పల్లవి)

1. చెంపల చారెడు కన్నులు నిండిన - అశ్రువులొలకగ పెద్ద ముత్తెములు ।
పద్మా పద్మా యను పద్మాక్షుడు - వెంటబడి వెనుక ఆహ్వానించిన ॥

2. ఘల్లు ఘల్లుమని కాలి అందెలును - మధురధ్వనులను పలుకుచుండగా ।
హంసయానమున దిగిదిగి వచ్చెను - మేఘ మార్గమున తారలు చెదరగ ॥

3. విడివడిన కురుల విదలింపులతో - వడి వడి నడకల వేడి వేడిగను ।
నిశ్వాసములకు వాడిపోవగా - అధర పల్లవము పన్నుల నొక్కుచు ॥

4. ముఖమున ఎర్రని తళతళకాంతుల - స్వేద బిందువులు జాలువారగా ।
బాల భాస్కరుని కిరణములొప్పగ - సంధ్య కాంతివలె శోభిల్లె పద్మ ॥

5. బంగారుగాజులెగురగ గలగల - చేతుల నూపుచు బంగారుబొమ్మ ।
ఆ పద్మ నడవ అరవిందాక్షుడు - అల్లాడె వెనుక పరుగుల నెత్తుచు ॥

6. కనక హారములు కులుకుల నడకల - గలగలలాడుచు గంతులేయగా ।
కమలా దేవత కదలి వచ్చెగా - కమలలోచనుడు కమిలి పోయెనే ॥

7. ఆగు ఆగు మని అర్థించుచున్న - అంతకంతకును వేగము హెచ్చగ ।
పద్మ నడచెనే పురుషోత్తముడదె - పరుగునవచ్చును వనమాల యెగుర ॥

8. సాత్త్విక గుణవతి శాంతరూపిణివి - ఇంత ఆగ్రహము నీకేల దేవి ! ।
నీ తండ్రి భృగువు నా తండ్రి సముడె - చరణ స్పర్శయు ఆశీర్వచనమె ॥

9. ఇట్లు మాధవుడు వచించుచున్నను - పద్మకు దుఃఖము పొంగుచు పొరలెను ।
భర్తమాత్రమే కాదు హరితనకు - భగవంతుండును పాద దాసిగా ॥

10. మణిపూర చక్ర మతిక్రమించిన - శ్రీ మహాలక్ష్మి తండ్రి బంధమును ।
లెక్కసేయకే పరమాత్ముడినే - సర్వాధికునిగ తలచిన ధన్యయె ॥

11. వినదాయె పద్మ వేయి చెప్పినను - పరమాత్మ పరాభవమును సహింప ।
ఓర్వగ లేకయె ఏడుపు కోపము - మిశ్రమమై మది కల్లోలమయ్యె ॥

12. అదిగోవచ్చును అరవిందాసన - అందాల రాశి ఆవేశముతో ।
అంబర వీధిని సప్త మహర్షులు - ప్రణమిల్లుచున్న అవలోకించదు ॥

13. హరిపద సంభవ ఆకాశగంగ - హరి పదముల బడి సవ్వడి పొందుచు ।
అలలతో జెప్పు ఆగుమమ్మయని - అలివేణి పద్మ ఆగదు క్షణమును ॥

14. తెల్లని గంగా జలముల నడచెడి - ఎఱ్ఱని పద్మా సతి ఖేచరులకు ।
ముత్యాలసరము మధ్యమాణిక్య - మొకటి చలించెడి రీతి జూపట్టె ॥

15. వడివడి హరిపద వేగముతనలో - నవనవ వీచికలుప్పతిలఉజేయ ।
పద్మాపదముల తాకుచు పలికెను - హరి అభ్యర్థన నందించు గంగ ॥

16. కానీ పద్మా పదముల వేగము - తాకిడితో తన అలలు వెనుదిరిగి ।
పద్మ నిశ్చయము నందించ హరికి - మధ్యదూతివలె మందాకినియగు ॥

17. భూలోక జనుల దరిద్రమంతము - చేయగ సమయము ఆసన్నమయ్యె ।
పద్మా చరణము లవనిని తగిలెను - సకల సౌభాగ్య సంపత్కరములు ॥

18. భూదేవి సవితియైనను పదముల - సవితి తాకినను ఆనందించెను ।
అష్టైశ్వర్యములవనిని పొందగ - పద్మను నమస్కరించె భక్తితో ॥

19. నడుచుచున్నదే నారాయణియదె - కొల్హాపురమున తపమును చేయగ ।
దైవావమాన తాపముతనలో - కోపకారణము అరుణ రూపమై ॥

20. మంగళ దేవత చరణమార్గమున - పూలను రాల్చెను వనములతరువులు ।
తల్లి పాదములు కందిపోవునని - ముందుగ పవనుడు ఊడ్చి వేయగా ॥

21. బంగారురంగు తామ్రాంచలమగు - హరికిష్టమైన చీరను కట్టిన ।
మంగళ దేవత పసుపు కుంకుమము - మేళవించినటు తోచుచున్నదే ॥

22. మధుసూదనసతి మానవతీమణి - ఆత్మావమాన హేతువు కాదది ।
తండ్రిపాదమును బిడ్డ ఒప్పదా - స్వామి పరాభవమోర్వలేదాయె ॥

23. ఎంతటి భక్తియొ ఆలోచింపుము - తండ్రికి తనకును మించి దైవమట ।
పరమ భాగవత భక్తాగ్రేసర - స్వామి పదసేవ నెప్పుడు విడువదు ॥

24. ఆభక్తిమెచ్చి సర్వసృష్టికే - తన సంపదకే అధిదేవతగా ।
హరియుచేసెనే ఆ సతీమణిని - హృదయ దేవతగ ధరించె పద్మను ॥

25. పద్మ పోవగా నారాయణుడదె - నళిన నేత్రముల భాష్పధారలను ।
కురియుచు పరుగిడు పద్మనామమును - ఎలుగెత్తి పిలుచు ఏడ్చుచు పెద్దగ ॥

26. తండ్రి కన్నను స్వామియె ఎక్కువ - భక్తులకన్నది దక్షయాగమున ।
నిరూపించెనే ఆ సతీదేవి - సతియన పద్మయె శివుడన హరియె ॥

27. కొల్హాపురమున పద్మాసనమున - యోగనిష్టలో కుర్చుండె పద్మ ।
అగ్నిగడుదోచును క్రోధ కాంతియదె - యోగాగ్ని మధ్య సతివలె పద్మయు ॥

28. అశ్రుధారలను ఆపగ లేనివి - కన్నుల మూసెను ధ్యానించు హరిని ।
పద్మను పోలిన భక్తులెవ్వరే - భువనములందున సర్వోత్తమయే ॥

29. మంగళ దేవత ! వందనమమ్మా - నారాయణి ! యివె నమస్కారములు ।
స్వార్థ దరిద్రము పోగొట్టుమమ్మా - భక్తి సంపదను మాకిమ్ముతల్లీ ! ॥

(నారాయణుడు వైకుంఠమును వీడి శ్రీ లక్ష్మి కొరకు భూలోకానికి పరుగిడుట)

8. అడుగో అల్లడుగో వేంకట దత్తుడు

(పల్లవి)

1. తియ్య మామిడి చిగురు లేత పెదవులందు - చిందెడి సన్న నవ్వు వాడు ।
ఉదయాన సరసులో విచ్చుచున్న - కమలాలబోలు నయనములవాడు ॥

2. నీటుగానున్న సంపెంగ సుమము - బోలు నాసంబుతో వెలుగువాడు ।
పన్నీర పుష్పాల తళుకు లొలుకు - లేత బుగ్గల నెర్రతనము వాడు ॥

3. ఊర్ధ్వ త్రిపుండ్రంబులుజ్జ్వలముగా - భాసించుచుండు నిటలంబువాడు ।
తప్త కాంచన దీప్తి మెరుపులొప్పు - పీతాంబరోజ్జ్వ లాంచలమువాడు ॥

4. కొండ బండల మీద నర్ధరాత్రి - పద్మ కొరకై పరుగుతోడ ।
దిగుచున్న వాడతడు పలుగురాళ్ళ - కాలి గాయముల లెక్కింపడెపుడు ॥

5. నిస్వార్ధ భక్తికై ప్రాణమైనను - తృణముగా త్యాగంబు సేయువాడు ।
కోటి య్ఙములైన జపతపములు - పూజలైనను వాని కట్టలేవు ॥

(నారాయణుడు తన భర్తయే గాక తనకు సాక్షాత్తు భగవంతుడనియూ, భృగువు తాడనము చేయుట అపచారమనియు, భగవంతునికి జరిగిన అపచారమును భరించలేని శ్రీ లక్ష్మి కొల్హాపురం చేరగా శ్రీ వెంకట దత్తుడు ఆమె కొరకు కొల్హాపురం చేరి శ్రీ లక్ష్మి దేవిని భిక్షనర్ధించుట ఆనాడు జరిగిన ప్రత్యక్ష వాగ్వాదము.)

9. భవతి భిక్షాందేహి పద్మే - అని పిలచెను యతి దత్తాత్రేయుడు

(పల్లవి)

1. కొల్హాపురిని మధ్యాహ్న భిక్షకు - పద్మ ముంగిట నిలచెను దత్తుడు ।
పద్మా పద్మా అని మొత్తుకున్న - తలుపులు తెరవదు మంగళ దేవత ॥
2. పద్మాయనగా పద్మావతియే - మంగాపురికే పొమ్మని పలికె ।
పద్మాయనగా నీదేనామము - మొదట నుండియు ననెను దత్తుడు ॥

3. మొదటినుండియు పత్నిగనున్నను - వెడలి పోతిగద నాపేరుకూడ ।
వెడలి పోయెనిది సత్యము నాధా ! - అనె గద్గదగళ పలికె శ్రీ లక్ష్మి ॥

4. భిక్షుకునిటు పొమ్మనగన్యాయమె - అని వెంకటపతి పలికెను దత్తుడు ।
నీప్రేమ భిక్షువు నేను నీకెమి - దానము చేయదు ననె మహాలక్ష్మి ॥

5. సాగరతనయా ఎంత విశాలము - నీహృదయప్రేమ సాగరమనెపతి ।
ఆకాశరాజు కూతురి హృదయము - ఆకాశమంత విశాలమనె సతి ॥

6. అర్ధరాత్రియట మధ్యాహ్నమిట - ఒక పూటనుందు సమకాలముగా ।
ఉదయాననచట సాయమునిచట - వెడలుచుంటిననె వెంకట దత్తుడు ॥

7. మిగిలిన సమయము లందుననెందరో - గోపికలుందురు నీ ప్రేమ భిక్షులు ।
నేను చూతునా పద్మ చూచునా - పద్మకు చెప్పితి నిదియనె భార్గవి ॥

8. ఈ రీతి నైన ఇరువురు కలిసిరి – సంతోషమదియే నాకనె శ్రీ హరి ।
అర్ధరాత్రి యిది పద్మ చెప్పునట – నా చెల్లలనెను నారాయణసతి ॥

9. ఇరువురు పొమ్మన్న నాకేదిదిక్కు – అని వాపోయెను మధుసూదనుడు ।
గోదయు మీరయు నాంచారియును – కులమతములైన లేవనె కమలయు ॥

10. చేసెడి దేమియు లేకింక విభుడు – వెనుదిరిగెను పాదుకల శబ్దముల ।
తటాలున తలుపు తెరిచి పద్మ చూచె – అశ్రుధారా ప్రేక్షణములతో ॥

11. ఆగెను వెనుకకు తిరిగెను దత్తుడు – నిలబడె పరుగున వచ్చెను పద్మయు ।
కౌగిలించె ముఖమంతయు ముద్దాడె – మన్నించు మనుచు పదముల బడెను ॥

12. మంగళదేవత నెత్తెను కరముల – కౌగలించె హరి గృహమునకేగిరి ।
విందొనరించెను శ్రీ మహాలక్ష్మి – కమలావయవములను భోజ్యముల ॥

13. కులమత రహిత జీవులందరును – గోపికలేగద అందరివాడవు ।
నీఅందమందరి సొత్తు సొంతమె – అని నుతించెను లక్ష్మి మురారిని ॥

(ప్రతిదినము శ్రీ వెంకటేశ్వరుడు పవళింపు సేవ అనంతరము కొండదిగి వచ్చి పద్మావతీ దేవి వద్ద చేరటం – ఇంతలోనే తెల్లవారక ముందే సుప్రభాత సేవకు కొండ మీదికి వెళ్ళవలసి రావటం– అప్పుడు పద్మావతీ దేవి శ్రీ వెంకటేశ్వరుని ఎడబాటి సహించలేక ఎలా తపించింది అనే కీర్తన ఇది. ఇది పూజలేని భక్తి యని స్వామి చెప్పినారు.)

10. ఎర్రని కన్నుల పద్మాల పద్మా – వెంకట రమణుని వీడ్కోలు చెప్పె

(పల్లవి)

1. రాలు రక్తరుచి బాష్ప పగడముల । చెదరి చలించెడి అలకనీలముల ।
ఏడ్వగ కనబడు దంత ముత్తెముల ఎ వణకెడి పెదవుల పల్లవ కాంతుల ॥

2. కంపించెడి కుచభర హృదయముతో । వడగాలి వేడి నిట్టూర్పులతో ఎనిపోవలసినదేనా ?
పరమాత్మా గోవిందా ! నా గోవిందా ! యనె ॥

3. ఒకసారి లేచు ఒకసారి తూలు । ఒకసారి శయ్యపై బడి పొరలును ।
అర్ధరాత్రి వరకా ? వేచియుంట ! అని విలపించును గుండెబాదుకొను ॥

4. ముందుకు వెనుకకు అడుగులు వేయుచు । వెడలుచు తడబడి కన్నీరొలుకుచు ।
పద్మా పద్మా అని రోదించెడి గోవిందుని తానవలోకించెను ॥

5. పది అడుగులు గిరినెక్కియు నిలబడె । వెనుకకు చూచెను విలపించెను హరి ।
క్రింద పద్మ నిలబడి పైకి విసరు ఎ బాష్ప తోరణములాకర్షింపగ ॥

6. హనుమయు గరుడుడు ప్రక్కల చేరిరి । భుజములనెత్తుక బలవంతముగా ।
కొండపైకి ఎగిరిరి బ్రహ్మర్షులు । నిరీక్షణములను చేయుచుండిరని ॥

(స్వామి కొండపైకి చేరిన తరువాత జరిగిన సుప్రభాత సేవ)

11. అదిగో తిరుపతి – అదిగో తిరుమల
వెంకట దత్తుని మందిరమదిగో (పల్లవి)

1. సప్త మహర్షులు సంభ్రమ దృష్టులు । కరముల మానస పద్మములొప్పగ ।
వేచియుండిరట పద్మామానసు । దగు హరి విప్పడు పద్మ నేత్రముల ॥

2. మహతీ వీణను మీటుచు పాడును । నారదుడచ్చట నారాయణయని ।
కాని వనమాలి కర్ణమునీయడు । పద్మాగళ మాధుర్యము తలచుచు ॥

3. కిన్నర కృతములు మంగళ తూర్యము । లవిగో మిన్నును ముట్టుచుండెనట ।
కలకల నవ్వెడి పద్మావతినే । స్మరించు ఈశుడు మేల్కొనడాయెను ॥

4. దేవతలిచ్చెడి కర్పూరగంధ । మేఘములచ్చట ఘుమ ఘుమలాడును ।
అయినా హరిమది పద్మాప్రణయము । దివ్యగంధముల మత్తున మునిగెను ॥

5. అప్సరసలు సరసాంగ నృత్యముల । ఆడుచుండిరట ఆలోకింపడు ।
కృష్ణదత్తుడదె అంతరంగమున । పద్మ నడకలను కులుకుల చూచును ॥

6. నిన్ను కట్టుటకు భక్తియె మార్గము । కిటుకును తెలిసితి చిక్కితివిదిగో
గోవింద దత్త ! గోవిందా హరి ! గోవింద కృష్ణ ! గోవింద పద్మ !
(ఇదే భక్తి లేని పూజయని స్వామి చెప్పినారు.)(ఇది స్వామి వారి అత్యద్భుత కీర్తన.)

12. కొండెక్కిరానా ! – నీ కొండకు రానా !
నా ప్రాణదీపం – కొండెక్కముందె
కొండలరాయ! నీ – కోనేటి లోన ।
ఒకసారి మునకేతునా ?
నా ప్రాణనాథా ! శ్రీ వెంకటేశా ! (పల్లవి)

1. జీవించినా లేక మరణించినా స్వామి !
మరల జన్మించినా లేక – ఏ లోకమందున్నను
చింతాకు చింతయును నా మదిని లేదెపుడు
నీ నామగానమ్ము నాకిమ్ము అదిచాలు. ॥

2. నీ ప్రేమ కోసమే – నా జీవితంబంత
కర్పూర నీరాజనంబుగా కాలనీ
గోవింద గోవింద పిలుపుతో తపనతో
నా చిట్టచివరి నిశ్వాస మాగిపోనీ! ॥

3. నిన్నెంత తలచినా - సంతృప్తి రాదయ్యో
తీరమన్నది లేని - ప్రణయసాగరమీవు
నా జీవితేశ్వరా ! నీ తరంగాలలో
తేలియాడుచు తుదకు నను మునిగిపోనీ ॥

4. నవకోటి మన్మధా ! - నీ పొందు లేకున్న
ఈ జగముతో పొందు - ఇపుడె ఆగిపోనీ
నీ కౌగిలింతయే - లేకున్న గోపాల !
విరహాగ్నిలో నన్నిక - భస్మమైపోనీ ॥

5. నీ పెదవి ముద్దాడలేకున్న నా పెదవి
నీ విరహ శిఖలలో - కమిలి మాడిపోనీ
నీ దర్శనంబింక నాకు లేకున్నచో
నీకొండ నుండి దూకి ముక్కలై పోనీ ॥

6. సప్త శైలన్యస్త - పాద పద్మాయతే
వామహస్తాలోల - కేళి పద్మాయతే
పద్మ నేత్రాయ తే పద్మవక్త్రాయ తే
పద్మావతీ ప్రాణనాధాయ వందనమ్

\- - - - -

13. గోవింద గోవింద నామమేచాలు అన్నపానములేల ? సంసారమేల ?

(పల్లవి)

ఏడు కొండలనెక్కి ఈక్షించియుంటినే । ఏడేడు లోకాల అందగాడే వాడు ।
బ్రహ్మర్షులైనట్టి పురుషులే మోహించి । కౌగిలింతల వాని ముద్దాడ మనసాయె ॥

ఆ కన్నులాకర్ణ సువిశాలములు జూడ । మెరిసేటి మీనముల తలపింపచేసెనే ।
కనురెప్పలాతామ్ర పద్మముల మురిపించు । పద్మలోచనుడన్న నిజముగా వాడేనే ॥

ఆ ముద్దు పెదవులను చుంబించ పిచ్చెక్కె । తియ్యమామిడి లేత చిగురులె కనిపించె ।
ఆ బుగ్గలరుణాలు కొరకంగ వెర్రెక్కె । పన్నీర పుష్పాల తళుకులను చిందించు ॥

ముత్యాల పలువరస సన్న నవ్వుల వెలుగు । హిమబిందువుల చిందుసూర్యాంశువులబోలు ।
అందాలమెక్కినది ముచ్చటైనది ముక్కు । సంపెంగ తలవంచె నూగుపూవును మించె ॥

ఆజానుబాహువులు అరవింద చరణాలు । సువిశాల వక్షమున వైజయంతీ మాల ।
శంఖచక్రములొప్ప వరదాభయకరాల । వాసుదేవుడె వాడు శ్రీ వెంకటేశ్వరుడు ॥

వజ్రవైదూర్యాది కనకాభరణములను । అంగాంగముల కప్పి ముంచివేశారె ।
పెద్దపెద్దవి పట్టె నామాల నుదుటిపై । అందాల దాచారె దిష్టి తగ్గించగా ॥

ధీరుడె శృంగార సార్వభౌముడె వాడు । లోకాల నేలేటి ఠీవితో నిలిచాడె ।
లావణ్య చందిరుడు తారుణ్య భాస్కరుడు । కారుణ్య సాగరుడు వాడొక్కడేనే ॥

పాదాల వేదాలు కుక్కలై పడియుండు । పరమ పావనుడతడు పరమాత్మ దత్తుండు ।
విశ్వకర్తయు భర్త హర్తయును వాడేను । అడుగడుగు దండాల మ్రొక్కేరు సురమునులె ॥

\- - - - -

14. అదిగో శేషాద్రి ! మందిరమదిగో చూడండీ
అరవిందాక్షుడు పద్మా లోలుడు అతడే నండీ (పల్లవి)

1. మానవ జన్మము నెత్తినందులకు సార్థకమయ్యెను వెంకన్నా ।
నీ పై పాటల వ్రాసితినందురు - వ్రాసిన వాడవు నీ వన్నా ।
పద్మగ నీవె పుట్టితివిచ్చట తియ్యగ పాడితి ఓరన్నా ।
పద్మారమణా ! ఆనందముతో కీర్తినిచ్చితివి నాకన్నా ॥

2. మేడలు రూకలు బంధము లేవియు నా వెంట రావు వెంకన్నా ।
ఈ పాటలనెడి దివ్య సంపదయె మము రక్షించును కొండన్నా ।
నర జన్మమునిటు నీ గానమునిటు దయసేయుమెపుడు దత్తన్నా ।
ఇంతకన్న వరమేమియు అడుగను కాదన బోకుము హరియన్నా ॥

3. స్వర్గాధిపతియు వీటిని వినగా పరుగెత్తు చుండు నోరన్నా ।
వీటిని పాడెడి నారదుడయ్యెను త్రిభువన పూజ్యుడు ఓ కన్నా ।
గీతామృతమును త్రాగెడివానికి బ్రహ్మానందము చాలన్నా ।
యమకింకరులను పొమ్మని వత్తురు విష్ణుదూతలు చివరోయన్నా ॥

4. నీ పాట పాడ బాష్పలోచనము లొప్పుగ విందురు వారన్నా ।
భక్తి లేక వృథ పూజలు జపములు ప్రేమయె మార్గము ఓరన్నా ।
అహంకారమున పాపాత్ముడనై పతితుడనైతిని వెంకన్నా ।
పండిత వేషము పామరాధముడ ఉద్ధరించుమిక దత్తన్నా ॥

5. వేద శాస్త్రముల చదివితి నేనని గర్వమెక్కెనిల నాకన్నా ।
పద్మను గురువుగ చూపితి విచ్చట భక్తి మార్గమున హరియన్నా ।
జ్ఞానమె దీపము భక్తియె మార్గము నీ దయ నడవగ ఊపన్నా ।
దీప హీనుడును మార్గమునందున లక్ష్యము చేరును వెంకన్నా ॥

6. నీ అందాలను పొందు పరచినవి పాటల విందులు చాలన్నా ।
ఆకలి దప్పిక నిద్రయు లేవిట అమరుడ నైతిని వెంకన్నా ।
అన్నమయ్య ఇటు పద్మయు అన్నా చెల్లెళ్ళ కివియె నతులన్నా ।
నీ కర ఖడ్గము నీ కర పద్మము వారిరివురు గద వెంకన్నా ॥
- - - - -

15. వెంకటేశ్వరుడు - ఎంగిలి చేసిన
తిరుపతి లడ్డును - తిందాము రారె (పల్లవి)

1. భక్తియె చక్కెర -జ్ఞానమె బూందియు - శ్రద్ధయె ఏలా ఫలముల పలుకులు ।
ప్రపత్తి తలపులె ఎండిన ద్రాక్షలు - శరణాగతియే పచ్చకప్పురము ॥

2. పద్మావతియే స్వయముగ చేసిన - పెద్ద పెద్దవవి లడ్డులు చూడరె ।
మధ్య మధ్యలో సత్సంగములను - చర్చల వడలను నంచుక తినుచును ॥

3. భక్తి రసామృత మాధుర్యమయము - ఎన్ని తిన్ననూ రోగము కానిది ।
స్వామి ప్రేమలను లడ్డుల తినవే - ఆ లడ్డులన్ని వ్యాపారములే ॥

4. జ్ఞానవహ్నితో వండిన వంటలు - ఎప్పటి కప్పుడు వేడి వేడివవి ।
భక్తి గీతములె జీడిపప్పులే - రుచికరములవియె తినవే పద్మా ॥

5. అంతరార్థమును తెలియని వారలు - శాశ్వత నష్టము పొందెదరవనిని ।
దిగి దిగి వచ్చిన అవతారములే - తిరుపతి లడ్డులు ప్రసాదములవియె ॥
- - - - -

16. మూదునామాల మెరిసేటి మొనగాడా !
మూడుమూర్తులకు మూలమైనట్టి వాడా ! (పల్లవి)

1. భక్తి మద్యము త్రాగు ఉన్మత్తుడా! - ధర్మాల తన్నేటి శ్రీ దత్తుడా! ।
గోపికలతో గూడు శ్రీ కృష్ణుడా ! - నీ లీలలె శ్రీ వెంకటేశుడా ! ॥

2. పద్మకై ప్రతి రాత్రి దిగివచ్చేవు - భక్తి ప్రభావమదియని చాటేవు ।
స్వార్థములఁ దీర్చుకొన గిరినెక్కేరు - వారికి శిలా మూర్తి కనిపించేను ॥

3. భక్తులకు చేతనగ, మాటలాడేవు - స్వార్థులకు శిలగానె గోచరించేవు ।
పాషాణ విగ్రహమె స్వార్థ జీవులకు - కరుణా రసార్ణవము భక్త జీవులకు ॥

4. కోరికలు దీర్చుకొనవచ్చు లుబ్ధులకు - మాటలాడిన గాని మౌనమిచ్చేవు ।
మాటలాడగ నీవె స్వయముగా కొండ - దిగి వత్తువా ! స్వార్థ రహిత భక్తులకు ॥

5. పద్మావతీ ప్రేమ ఎంత గాఢమో - తెలియంగ తరమౌనె దేవతలకైన ।
కాలినడకనె వచ్చు కొండరాళ్ళలో - ప్రతి రాత్రి పాదముల బొబ్బలెక్కగా ॥

6. బుబ్బలకు పగలంత రాతి పాదములు - కఠినంబులైయుండు మార్పులేకయె ।
అర్ధరాత్రులవియే మారు పద్మకై - చరణ పద్మములుగా కోమలంబులై ॥

17. ఏడు కొండలనున్న ఏకైక దేవరా !
ఏడేడు లోకాల నేలేటి రాయడా ! (పల్లవి)

1. నీ సాటి ఎవరు? నీరజలోచన! - నీ ధాటి ఎవరికున్నది ? నిత్యుడ ! ।
నీపోటి ఎవరు? పరమబ్రహ్మము ! - నీ చేటి ఎవరు ఆ పద్మ తప్ప ! ।
ఐహికమ్ములమ్ము పెను దుకాణంబు - తిరుపతి యనగా తలచుచున్నారు ।
భక్తి సుధలనుచితంబుగా నిచ్చు - ధర్మ సత్రమిది తెలియకున్నారు ! ॥
2. సతుల తగవుతో శిలయగుట కల్ల - మంగ పద్మలకు కలహమే లేదు ।
మంగ పద్మయను ఒక్కరె అనఘ - మా స్వార్ధముగని రాయివైనావు ।
లంచాలనిచ్చి పనుల జేసుకొను - ప్రభుత్వ కార్యాలయముగ తిరుమల ।
మారిపోయెనిల ! నిశ్చేష్టుడగుచు - రాతి బొమ్మగా మారిపోతివా ॥

3. అన్నమయ్యకును పద్మావతికిని - అందాలరూప మందించినావు ।
లంచగొండులగు భక్తులకు నీవు - కొండబండగా చూపట్టినావు ।
ప్రేమయు కరుణయు బ్రహ్మానందము - గడ్డకట్టెనిట పురుషరూపమా !।
నీ అందమెవరు చెప్పగలరిలను- పాలమ్ముకొను ఆ గోపి తప్ప ॥

18. పట్టె నామాల పరమాత్ముడా
కళ్యాణ తిలక కమలాక్షిరో ! (పల్లవి)

1. తెలవారవచ్చె తెల్లనగునభము - తెల్ల కాగితము రీతిచూపట్టె ।
మీమీద కవిత నేవ్రాయ ప్రకృతి - సిద్ధముగఁజేయు విధముగ తోచు ।
సంధ్య రేఖలవె రాగరంజితము - లక్షర పంక్తులు వ్రాయబడె వరుస ।
అనురాగ కలిత గీతల కవితల - పాడవలె వీటినే రాగముతో ॥

2. నానా పక్షులు నానారాగము - లందున పాడగ కలకలమదియే ।
సంగీత విదుషి పద్మావతిసతి - లేవనిమ్ము హరి ! రాగాల దిద్ద ।
గోవిందనామ నిత్య జప పద్మ - పద్మాయని హరి నిత్యము జపించు ।
విడువదు పద్మయు విడువదు హరియును - పైన దర్శనము గోవింద నేడు ।
ఎత్తుక పోవగ వచ్చియున్నారు - హనుమయు గరుడుడు బయటకు వచ్చిన
బయటకె రానీయదు పద్మ నేడు - బాహు బంధమున బంధించెహరిని ॥
- - - - -

19. వెంకట రమణా ! నీ సొమ్ములెంత
నీ కళ్యాణ గుణ విలువల ముందు (పల్లవి)

1. నీ కారుణ్యమునకు కనకాభరణాలు - ఎన్నియైన తుల తూగునా ! దేవదేవ !
నీ వాత్సల్యమునకు వరహాల పతకాలు - లక్షలైనను సరియౌనె ? వాసుదేవ !

2. నీ అందమునకు ముందు రూకలును -బిందెలైనను బిందు మాత్రమెస్వామి !
నీ త్యాగమునకెదురు తక్కెడలో నిలుచునె-ధనమెంత యైనను పద్మా హృదయకామి!

3. నీ జ్ఞానమునకు ముందు నిలువగలవా ? - వజ్ర కిరీటాలు వజ్రాభరణాలు !
నీ సౌందర్యకళకు సరివచ్చునె దేవ ! - నీ భూషణ ఖచిత రత్నాల కాంతులు !

4. నీ ప్రేమసుధకు సమ ఉజ్జియగునే - పంచామృత చందన గంధరసధారలు !
నీ ఔదార్యమునకు తలవంచును - హేమాభరణములు మణి మాణిక్యములు !
5. నీ సౌజన్యము ముందు వెలవెల పోయెడి - బంగారు హారాలు బంగారు కడియాలు!
నీ శాంతికి ముందు ఓడి చింతించుచున్నవి-చింతాకు పతకాలు చిత్తు చిత్తయినవిట !

6. నీ కళ్యాణ గుణములు నిత్యములైయుండు -ఈ సొమ్ములన్నియు నాశమొందునుదేవ!
షోడశ కళలైన షోడశ గుణపూర్ణ ! - పూర్ణ చంద్ర ప్రకటిత శ్రీ దత్తా త్రేయ దేవ !

20. బ్రహ్మోత్సవాల ఊరేగు పరబ్రహ్మమును చూడగ రారండి
చతుర్దశ భువన వాసులారా ! (పల్లవి)

1. ఏడు కొండలవె ఎంతో ఎత్తుగ - నీల గగనమును చుంబించునెపుడు ।
నీలమేఘరుచి సంభ్రమ మతులై - నీలవర్ణుడగు స్వామియనిఁ దలచి ॥

2. కనక తోరణములుజ్జ్వల దీపము - లుత్తుంగ రధము భక్తార్ణవమదె ।
అడుగో రధమున గరుడుడు మూపున - అడుగో అడుగో అరవిందాక్షుడు ॥

3. రాజాధిరాజ పదవులున్నను - కోట్ల కోట్లకును పడగ లెత్తినను ।
పగ్గముల బట్టి రధమును లాగుచు - స్వామి బండి పశు పదవికి పరుగులు ॥

4. అదృశ్య రూపులు ఇంద్రాది సురలె - రధమును లాగుచు స్వామి సేవలకు ।
తోసుకతోసుక పరుగులెత్తుదురు - ఈ నర చీమలు స్వామి ముందెంత? ॥

5. సప్తమహర్షులు కనక కమలముల - పదములనుంచుచు అర్చించుచుండ ।
అర్చకులారా ! ఓ నరులారా ! - మీరెంత తెలిసి వినయమునుండుడు ॥

6. కసరబోకుడీ భక్తుల నెవరో - ప్రహ్లాదుడో మరి తిన్నడో ఉండును ।
స్వామి మనమునకు ఖేదము కలుగును - తనకన్న భక్తులెక్కువ స్వామికి ॥

21. సర్వ జీవులకు మొగుడైన మొనగాడా !
పదనారు వేల రాజ కన్యలకు ప్రియుడైన వాడా ! (పల్లవి)

శ్రీ వేంకటేశుడా ! నీ అందాలు ఎన్నెన్నో - చిందులేసెడి స్మరశత సుందరాంగుడా ! ।
నీ కమలనయనాల సొగసులవె నర్తించు- పద్మావతీ హృదయ రంగమున యువతులవలె ॥

బ్రహ్మోత్సవంబుల గరుడ వాహన ! నీవు - తిరుమల వీధులలో ఊరేగింపులలో ।
లలితంబుగా నూగుచు వయ్యారమొప్పుగ - అలరారు చుందేవు అరవిందలోచన ! ॥

నీ అందమె అందమురా నీ కులుకె కులుకురా -నీ పలుకె పలుకురా నీ తళుకె తళుకురా ।
మోహిని రూపధరుడ ! నవమోహనాకారా - నీ కమల కన్నులు చాలురా నాచూపు నిలుపంగ ॥

అలివేలు మంగయును అలుక బెట్టును వీడి - అంతఃపురమున నిలిచి ఆలోకించునదిగో ।
గరుడ హనుమదాదుల నధిరోహించి నీవు - ఊరేగింపులలో వెడలు వయ్యారమును ॥

బ్రహ్మరథము పైన బ్రహ్మోత్సవాలలో - బ్రహ్మండవాసులగ బ్రహ్మదులె నిరీక్షించ ।
నీ శయ్యయగు శేషుని నేరుగఁ జూచేవు - వాలు చూపుల పద్మను కన్నుగీటేవుగా ! ॥

పట్టెనామాలతో పట్టు పీతాంబరమ్ముతో - మెరయు వజ్రాభరణాల జనసాగరమ్ములో ।
గాంభీర్యముగ నూరేగింపుచుండ - నిను జూచు భక్తులే నిత్యముక్తులు బ్రహ్మానందమదియె ॥

- - - - -

22. జయ జయ సప్త గిరీశ్వర! వేంకటనాయక ! దత్తాత్రేయ విభో !

1. ఫాలమునందున పట్టెపు నామములజ్జ్వలమైన త్రిశూలముగా ।
నామమునందున ఈశ్వర శబ్దము నాభి కమలమున బ్రహ్మయదే ।
వెరసి త్రిమూర్తులుగా నెలకొంటివి దేదీప్యమాన వైభవమై ।
జయ జయ సప్త గిరీశ్వర! వేంకటనాయక ! దత్తాత్రేయ విభో ! ॥

2. తమ తమ పనులకు లంచములిచ్చెడి భక్త వేశ్యలకు మౌనముతో ।
వజ్ర కిరీటము కనకాభరణములే కనిపించును నీ శిలలో ।
స్వార్థ విముక్తులు భక్తులు చూతురు నీ కరుణారస బాష్పములన్ ।
జయ జయ సప్త గిరీశ్వర! వేంకటనాయక ! దత్తాత్రేయ విభో ! ॥

3. అన్నమయ్య యిట పాడుచు నెక్కుచు మెట్టు మెట్టునకు చూచెనుగా ।
నవనవ సుందర రూపములెత్తుచు నెదురుగ కులికెడి నీ కళలన్ ।
స్వార్థ పూరితులు భక్తులు చూతురు కొండల బండల వృక్షములన్ ।
జయ జయ సప్త గిరీశ్వర! వేంకటనాయక ! దత్తాత్రేయ విభో ! ॥

4. దిగి దిగి వత్తువు పద్మావతికై కొండరాళ్ళబడి గాయములై ।
పదములు నిజముగ కమలములయ్యెను రక్త సిక్తములు ఎర్రనివై ।
పద్మా ప్రణయము స్వార్థ రహితమది నిర్మల గంగా వాహినియే ।
జయ జయ సప్త గిరీశ్వర! వేంకటనాయక ! దత్తాత్రేయ విభో ! ॥
5. హే మధుసూదన ! హేమురమర్దన ! హే కంసాంతక ! దాశరథే ! ।
హే పీతాంబర ! హే తులసీసర ! హే మురళీధర ! శాంతినిధే ! ।
మంగా వల్లభ ! గోదా మోహన ! నాంచారీప్రియ ! వెంకపతే ! ।
హే శ్రుతి శాస్త్ర పురాణ సమన్వయ తత్త్వ సుబోధక దత్త గురో !

23. శ్రీ నరసింహ స్తుతి

1. అహో ! పింగళాక్షాగ్ని జాజ్వల్యమానా । స్ఫురన్నాసనిశ్వాస సంహారరంహా ।
జటాపావకజ్వాలికా దీప్యమానా । నమో నారసింహా విధూతాస్మదంహా ॥

2. మహాక్రోధ వహ్నిచ్ఛటా విస్ఫులింగా । నఖైర్దంష్ట్రికాభి ర్మహాఘోరరూపా ।
మహాగర్జనోగ్ర ధ్వనిధ్వస్తలోకా । నమో నారసింహా విధూతాస్మదంహా ॥

3. హిరణ్యాసుర ప్రాణ నైవేద్యలోలా । రమాదైవత ప్రార్థనా క్షేప కోపా ।
మహాభక్త బాలస్తుతి ప్రీయమాణా । నమో నారసింహా విధూతాస్మదంహా ॥

4. పురోమంగళాద్రీశమధ్యోజ్జ్వలాస్యా । ప్రపన్నార్తి సద్యోవిమోక్ష ప్రదాతా ।
పరాభక్తి మార్జైకసం సేవ్యమానా । నమో నారసింహా విధూతాస్మదంహా ॥

(శ్రీ దత్త భగవానుని ధైర్యగుణమే హనుమంతులవారు. హనుమంతులవారు అనేక సాహసోపేతమైన క ృత్యములు చేయటం – ఎన్నెన్నో సంకటాల నుండి భక్తులను రక్షించటం – జగత్తులో అందరికి తెల్సిన సత్యమే కదా! శ్రీ దత్త హనుమానులను స్వామి ఈ విధంగా కీర్తించారు).

24. శ్రీదత్త హనుమదీశ్వరం । ధ్యాయామి రఘుపతి ప్రియమ్ ।
ప్రజ్ఞాని భక్త యోగినం । పావనిం పరమ పావనమ్ ॥ (పల్లవి)

1. అన్నా ! అన్నా ! ఓ హనుమన్నా ! । పాపములెన్నో చేసితినన్నా ! ।
దయతో నీవె క్షమించకున్న । దిక్కులేదు నా సాధన సున్న ! ॥

2. ఇంద్రియ నిగ్రహమసలే లేదు ।నీకు తమ్ముడని చెప్పుట సిగ్గు ! ।
నిష్కామ సేవ కలలో మాట । అదియే గద నిత్యము నీబాట ॥

3. పరమపావనా ! పవన కుమారా ! । రుద్రావతారా ! నిర్జిత మారా ! ।
వీరాధివీర ! వేదార్థసారా ! ఖల సంహారా! గిరి సంచారా ! ॥

25. సంకట మోచన హనుమత్ స్తోత్రము

సాగర లంఘన సంకుల వానర కులమవ లోక్య నిజస్తుతి లోలం ।
జలధర చుంబి మహా కృతి రేక పద క్రమలంఘిత జల నిధి రేవమ్ ।
రఘుపతి మానందయసిచ సీతా కుశల నివేదన హృతఘన శోకం ।
కోనహివేత్తి కపీశ జగత్యతి సంకట మోచన నామ తవేదమ్ ॥

(సముద్రమును దాటు విషయములో వ్యాకులమై తనను స్తుతించుటలో మునిగి యున్న వానర కులమును చూచి జలధరములను చుంబించు మహాకారముతో కేవలము ఒకఅడుగుతో జలధిని లంఘించి, సీత క్షేమముగా ఉన్నదను వార్తను నివేదించి ఘనమైన శోకమును పోగొట్టి రఘుపతిని ఆనందింపచేయుచున్నవు ఓ కపీశ్వరా! మహాసంకట మోచనుడవను పేరు నీకున్నదని ఈ జగత్తులో ఎవరికి తెలియదు).

అహికుల బంధన మోహిత దాశరథీ ద్వయ మాలోక్య మనో వికలం ।!
ఖగపతి మానయసిస్మ వికుంఠా పురగతమస్త్ర విమోచనదక్షమ్ ।
పునరాయోధన బలినం వహసిచ భుజయుగరూఢం సోదరయుగ్మం ।
కోనహివేత్తి కపీశ జగత్యతి సంకట మోచన నామ తవేదమ్ ॥

(నాగముల పాశముతో మూర్ఛిల్లి నిశ్చేష్టులైన రామలక్ష్మణులను చూచి ఆ నాగాస్త్రమునుండి మోచనము కలిగించుటలో సమర్థుడైన గరుత్మంతుని వైకుంఠమునుండి తీసుకువచ్చి నాగపాశ విమోచనము గావించి మరల యుద్ధమునకు సన్నద్ధులైన రామలక్ష్మణుల సోదరుల జంటను, నీ భుజస్కందములపై మోయుచున్నావు ఓ కపీశ్వరా!...)

మూర్ఛిత లక్ష్మణ భోధసమర్ధ మహౌషధిసంజివిలతాం నేతుం ।
ఉత్పతసి క్షణ మద్రిముపానయసిస్మ కరేణ తమివ సుమగుచ్ఛమ్ ।
ఉత్థిత లక్ష్మణ కరయుగ వందన మాలింగసి విహసంశ్చ సరాగం ।
కోనహివేత్తి కపీశ జగత్యతి సంకట మోచన నామ తవేదమ్ ॥

(యుద్ధములో మూర్ఛిల్లిన లక్ష్మణుని మూర్ఛను పోగొట్టుటకు సమర్థమైన మహౌషధి యగు సంజీవి లతను తీసుకొని వచ్చుటకు ఒక్క క్షణకాలములో ఎగిరి ఆ సంజీవి పర్వతమునే పూలగుత్తివలె చేతిలో ధరించి తీసుకొని వచ్చినావు. సంజీవి లతతో మూర్ఛ నుండి లేచిన లక్ష్మణుడు రెండు చేతులెత్తి చేసిన నమస్కారమును పెద్దగా నవ్వుచూ ప్రేమతో గ్రహించినావు ఓ కపీశ్వరా!...)

శతముఖ రావణ హృత రఘునాయక మంబా బలిపశుముపగత మోహం ।
పునరానయసిచ తమసురముపగత జీవం విధాయపాతళేశమ్ ।
రాఘవశరమూర్ధ్వముఖంకృత్వా నమ్రం హరసిచ యుధి దశకంఠం ।
కోనహివేత్తి కపీశ జగత్యతి సంకట మోచన నామ తవేదమ్ ।

(కాళికాదేవికి బలినిచ్చుటకై శతముఖ రావణుడు మాయచే మోహింపచేసి రఘునాయకుని పాతాళమునకు తీసుకొనిపోగా, ఆ పాతాళ రాజగు శతముఖ రావణుడగు రాక్షసుని విగతజీవుని చేసి శ్రీరాముని మరల కొనితెచ్చినావు. రావణునితో రాముడు యుద్ధము చేయునప్పుడు యుద్ధనీతి ననుసరించి ఊర్ధ్వముఖముగా బాణమును వేయగా నీతండ్రియగు వాయుదేవుని అర్థించి ఆ బాణము అధోముఖముగా చేసి రావణుని నాభిలోయున్న అమృత కలశమును ఛేదించి సంహరించినావు ఓ కపీశ్వరా! ...)

శృంఖలయా నియత శనైశ్చరమపి మోచయసిస్మ శుచ స్పహసాతం ।
కోమే సంకట ఇహ హనుమన్గురు సోదర మామవ దయయా దీనమ్ ।
కధమపి యోగ్యో నాహమకారణ కరుణైవ తవహి కారణమేకం ।
కోనహివేత్తి కపీశ జగత్యతి సంకట మోచన నామ తవేదమ్ ॥

(సర్వసంకట కారకుడగు శనైశ్చరుడే లంకానగరమున ఇనుప సంకెళ్ళతో బంధించబడి దుఃఖసంకటములో పడగా వెంటనే ఆ శనైశ్చరుని బంధవిముక్తిని గావించితివి. అట్టి నీకు ఇచ్చట నా సంకటమొక లెక్కయా? ఓ హనుమంతా! అన్నా! గురుదేవా! దయతో దీనుడైన నన్ను రక్షించుము. ఏ విధముగా చూచినను నాకు యోగ్యత లేదు. కాని అకారణమైన నీకు గల కరుణయే ఒకే ఒక కారణముగా నన్ను రక్షించుము ఓ కపీశ్వరా!...)

వానరసింహ ఖగేశ వరాహ హయానన పంచానన శివరూపం ।
వైష్ణవ తిలకం భవిష్య జగతాం ధాతారంత్వాం నమామిదేవమ్ ।
త్రిమూర్తి తత్వం సాక్షాద్దత్తం పరమబ్రహ్మహి లీలాదాసం ।
కోనహివేత్తి కపీశ జగత్యతి సంకట మోచన నామ తవేదమ్ ॥

(వానర - సింహ - గరుడ - వరాహ -హయ - ముఖములతో పంచానన శివ రూపుడును విష్ణు తిలకము గలవాడును ఈ జగత్తుకు భవిష్యద్బ్రహ్మయు త్రిమూర్తి తత్త్వముతో సాక్షాద్దత్తుడవయ్యును లీలా వినోదముకు దాసుడుగా గోచరించు ఓ హనుమద్దేవా! నిన్ను నమస్కరించుచున్నాను ఓ కపీశ్వరా!...)

హే కనకాంశుక ! కాంచన కుండల వందేత్వాం హనుమంతమనంతం ।
హేపింగళాక్ష ! సద్గుణ సాగర ! మామవ సతతం మాయామూఢమ్ ।
హే మేరుగిరి సముజ్వల విగ్రహ ! పాలయమాం తవ పదయుగలోలం ।
కోనహివేత్తి కపీశ జగత్యతి సంకట మోచన నామ తవేదమ్ ॥

(బంగారు వస్త్రములు ధరించినవాడా! బంగారు కుండలములు కలవాడా! అనంతా! హనుమంతా! నీకు వందనములు. ఓ పింగళాక్షా! ఓ సద్గుణ సాగరా! మాయచే మూఢుడైన నన్ను సదా రక్షించుము. మేరు పర్వతమువలె ప్రకాశించు శరీరము కలవాడా! నీ చరణ ద్వయమునందు ఆసక్తుడైన నన్ను పాలించుము ఓ కపీశ్వరా!...)

సంకటమోచన హనుమద్దేవ మహాస్తుతి మేతాం గాయతి నిత్యం ।
యోమనుజస్స సమేతి శతాయు ర్బల మారోగ్యం తేజోధైర్యమ్ ।
శతశత సంకట జాల మపిక్షణ మేవ వినశ్యతి యాతి సతోషం ।
కోనహివేత్తి కపీశ జగత్యతి సంకట మోచన నామ తవేదమ్ ॥

(ఈ సంకటమోచన హనుమద్దేవతా మహాస్తోత్రమును ఏ మానవులు నిత్యము పాడుదురో వారికి శతాయుర్దాయము, బలము, ఆరోగ్యము, తేజస్సు, ధైర్యము లభించును. వందల కొలది సంకటములు వలగా చుట్టినను ఒక్క క్షణ కాలములో నశించి ఆ మానవులు ఆనందమును పొందుదురు ఓ కపీశ్వరా!...)

స్వామి వెంటనే శ్రీ రామ చంద్రుని ఇలా కీర్తించారు.

శ్రీ రామ కీర్తన

26. భజ భజ భాస్కరకుల సంజాతం
రామం శార్ఙ్గధనుర్ధర మేతమ్ (పల్లవి)

నిష్కామ భక్తి తపసాక్రీతం । జ్ఞానాగ్ని వచన తేజశ్శాతమ్ ।
ధర్మస్థాపనలోక విభాతం । సాక్షాన్నారాయణ మాయాతమ్ ॥

వాల్మీకి సుకవి కవితాగీతం । స్వాదర్శ కథా గంగాపూతమ్ ।
హనుమద్ధ్వజ పీఠాసననీతం । కేవలసాయక దశముఖ పాతమ్ ॥

పట్టభిషేక సుర సమవేతం । వామాంకాసన సీతాప్రీతమ్ ।
స్వచరిత గాయక కుశలవతాతం । సకల చరాచర సూత్ర ప్రోతమ్ ॥

27. కృష్ణ కీర్తన

శ్రీ దత్త భగవానుని షోడశ కళలతో అవతరించిన పరబ్రహ్మమే శ్రీ కృష్ణ పరబ్రహ్మము. అందులకే శ్రీ కృష్ణ భగవానుల అవతారమును పరిపూర్ణ తమావతారముగా వర్ణించుట జరిగినది.

1. ఋషివరాణాం మానసాలోలహంసాయ – మకుటాన్తమయూర పింఛావతంసాయ ।
ఏకప్రహారేణ విధ్వస్తకంసాయ – శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్ ॥

2. వ్యత్యస్త విన్యస్త పాదారవిన్దాయ – మధురామృతాసార మురళీనినాదాయ శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్
జాజ్వల్యమానాంశు పీతామ్బరగ్గాయ – శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్ ॥

3. ఆకర్ణ తేజస్వి మీనాయతాక్షాయ – ప్రత్యూష పద్మాంశు నేత్రచ్ఛద యుగాయ ।
కమల లోచన కాంతి సమ్మోహనాస్త్రాయ – శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్ ॥

4. ఆముక్త ముక్తావళీ జాల హారాయ – గోపీ దధి క్షీర నవనీతచోరాయ ।
బృందావనే వల్లవీ బృంద జారాయ – శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్ ॥

5. సాయంతనే ధేను బృన్దాను గమనాయ – మార్గమధ్యే వల్లవీ కుంచితాక్షాయ ।
రాధాజగన్మోహినీ మోహనాయ – శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్ ॥

6. కాళీయ ఫణి ఫణా సంక్షోభ నటనాయ – కాంచీక్వణ త్కింకిణీ నిస్వనాయ ।
గోవర్ధనోద్ధరణ లీలాస్మితాస్యాయ – శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్ ॥

7. కస్తూరికాతిలక రేఖాలలాటాయ – తులసీ స్రగామోద వక్షః కవాటాయ ।
పార్థాయ విశ్వరూపాలోలఖేటాయ – శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్ ॥

8. శ్రీ రుక్మిణీ సత్యభామా సమేతాయ – గోపీ సహస్రేణ సంవేష్టితాఙ్గాయ ।
రాసే రసే సర్వదా సద్వినోదాయ – శ్రీ వేణుగోపాలకృష్ణాయ వన్దనమ్ ॥

– – – – –

శివ దత్త కీర్తనలు

(దక్ష ప్రజాపతి కుమార్తె శ్రీ శివ దేవుని రాణి సతీదేవి. తండ్రియగు దక్ష ప్రజాపతి శివుని ఆహ్వానించక శివ రహితమైన యజ్ఞము తలపెట్టి కుమార్తె సతిని అల్లుడు శివుని ఆహ్వానించలేదు. తన చెల్లెళ్ళు ఆ యజ్ఞమునకు వెళ్ళుచుండగా జూచిన సతి, భర్తను బ్రతిమాలి శివుడు వద్దన్ననూ వినక స్వామీ అనుజ్ఞ ఇవ్వండి అని బ్రతిమాలి ఆ యజ్ఞమునకు వెళ్ళింది. అక్కడ తండ్రి దక్షుడు శివనిందచేసి ఆమెను అవమానించాడు. భగవంతుడైన శివుని అవమానమును భరించలేక సతీదేవి సతీత్వమును చెందు ఘట్టము.)

28. సతీ దేవి కీర్తన

1. దక్షాయనుచును ఏకవచనమున – సంబోధించెను తండ్రిని శివసతి ।
దాక్షాయణియె మొట్టమొదటిగా – స్వామి దూషణము నోర్వగలేకయె ॥

2. ఓరీ! దక్షా ! నోరుమూయుమిక – నా తండ్రిగాన బ్రతికి పోతివిట ।
వేరొకరైతే నా శాపాగ్నికి – భస్మమయ్యెదరు శివదూషణకై ॥

3. నీకు పుత్రికగ జన్మించుటయే – నేను చేసినది మహాపాపమే ।
తత్ఫలమిప్పుడు శివదూషణమును – వినవలసెను నేనేల బ్రతుక? ॥

4. స్వామి దూషణము నాకర్ణించియు – బ్రతికి యుంటినే పాపిష్టిదాన ।
కావున పాపికి నీకు పుట్టితిని – మరణించుటయే ప్రాయశ్చిత్తము ॥

5. శివుడన నెవరని తలచుచుంటివో – మూఢాగ్రేసర రాజాధిరాజ ! ।
శివుడే దత్తుడు పరమబ్రహ్మము – త్రిమూర్తులాయన వేషములేగద ॥

6. జగదుత్పత్తిని జగత్పాలనను – జగదంతమునే చేసెడి వాడే ।
పరమేష్ఠియనగ పురుషోత్తముడన – పరమేశ్వరుడన నతడే దత్తుడు ॥

7. ఓరీ దక్షా ! జ్ఞానాంధుండవు – నీ కేమి తెలియు శివమహాత్మ్యము ।
కరుణరూపుడా పరమేశ్వరుడే – కావున తిట్టియు బ్రతికి యున్నావు ॥

8. శివదూషణమే మహాపాపము – దానిని మించిన పాపము లేదట ।
దానికి ప్రాయశ్చిత్తము లేదుర – సర్వ పాపహరమగు శివనామము ॥

9. అర్థము తెలుయునే ? సర్వమంగళుడు – అని శివశబ్దము తాత్పర్యంబని ।
శివరహితంబగు కర్మయేదైన – అమంగళంబగు నశుభము తుచ్ఛము ॥

10. శ్మశానవాసిని శివునర్చించిన – శ్మశానగమనము తప్పును దక్షా! ।
అపమృత్యుహరము మృత్యుంజయుడని – తలచుటయని మునిగణములు చెప్పవె॥

11. దిగంబరుండే కృత్తివాసుడే - పట్టు వస్త్రముల దాల్చునివాడే ।
కానీతత్పద నతుడు ప్రతిదినము - స్వర్గసంపదల రక్షకునింద్రుడు ॥

12. శివపద ధూళిని శిరమునఉదాల్చును - ప్రతి సూర్యోదయమందున సురపతి ।
ఆరోజు వరకు అతడికి స్వర్గము - సురక్షితంబగు దక్షా! వినరా ! ॥

13. సర్వసంపదల నతడే యిచ్చును - సృష్టి యంతయును అతడి సొత్తే ।
బిడ్డలు దీనిని భోగించచూచి - సంతుష్టుండగు ఆ మహేశ్వరుడు ॥

14. ఓ పిచ్చి వెధవ ! దరిద్రుడనగా - అమంగళుండన నోరెట్ల వచ్చె ।
నేత్ర పద్మమును అతడికర్పించి - సర్వ లోకపతి పదవిఁ బొందె హరి ।

15. శిశుపాలుతిట్లు విని గోపాలుడు - సభలో వక్కల లెక్కించినట్లు ।
నీ దూషణములు లెక్కపెట్టబడు - మహాకాలుడగు పరమేశునిచే ॥

16. బ్రహ్మయు హరియును యత్నింపలేదె ? కనుగొననీశ్వరు మొదలును తుదినట ।
హంసవరాహము రూపము లెత్తియు - చేతగాక శివ శరణముఁ జొచ్చిరి ।

17. వారికె తెలియనసాధ్యుడు శివుడు - నీకేమి తెలియు వాగబోకురా ।
హరివిధులముందు నీవొక చీమవు - ఆతత్త్వ మెరుగ నీతరమగునే ! ॥

18. నీ బోడి యజ్ఞమెంతర దక్షా ! - యజ్ఞపురుషుడగు నారాయణుడే ।
మేరు శైలమున ప్రతి దినమాయనను - పూజించె కమల సహస్రార్చనల ॥

19. నారాయణునే పరీక్షఁ జేసెను - మాయజేసెనొక కమలము నొకపరి ।
నేత్ర కమలమును పెరికి అర్పించె - ప్రసన్నుడై శివుడెదురుగ నిలచెను ॥

20. కౌగలించె శివుడబ్జలోచనుని - మోహిని భావము నందుచు హరియును ।
పతిగా తలచెను పరమేశ్వరునే - పురుషోత్తముడే స్త్రీ భావమందె ॥

21. నాటినుండియును సర్వ జగత్పతి - పదవిని మురారి కిచ్చెను భార్యకు ।
మోహినిరూపము దాల్చి భార్యగా - పురుషోత్తముడే మారెను దక్షా! ॥

22. నీవొక పురుషుడ వైతివీనాడు - పురుషోత్తమునకు పురుషుడగువాని ।
అల్లుడిగఁ దలచి నాడవు మూర్ఖా ! - నీ అజ్ఞానపు జలధి అపారము ।

23. శివ నామమును ఉచ్చరింపగనె - శాంతించుమనము పవిత్రతఁ గలుగు ।
ఒక్కసారి శివ నామము పలుకుచు - అనుభవమందుము మూర్ఖత్వమేల ? ॥

24. మహాప్రళయమున సర్వ జగత్తును - భస్మముఉ జేయును కాలాంతకుడై ।
సర్వమీశ్వరుని వశముననుండును - విభూతికర్థము ఇదె భస్మమునకు ॥

25. తాండవగళితము భస్మమును సురలు - సంగ్రహించి తిలకంబు ధరింతురు ।
శివతనువునుండి రాలినదానిని - చూచి దరిఁజేర భీతుడగు యముడు ॥

26. హాలహలమట జగములదహింప - మగవాడెవడు ముందుకు వచ్చెను ? ।
పురుషుడొక్కడే పరమేశ్వరుడే - దానిని మింగెను నీలకంఠుడై ॥

27. భస్మమైతిరే నీకు తెలియదా - అట్టహాసమున త్రిపురాసురులే ।
శరభావతారమెత్తి రుద్రుడే - నరసింహుని శాంతింప చేసెనే ॥

28. ఆదిదేవుడా ! దేవ దేవుడా ! మహాదేవుడా ! నా ప్రాణనాథ ! ।
నా ప్రాణ దీపమారిపోనిమ్ము - నీ నిందవిన్న బ్రతుకు నాకేల ? ॥

29. నా ప్రాణనాథ ! నీ చరణమందు - నా ప్రాణ దీప మారిపోవగా ।
నాకాభాగ్యము లేదాయెనాథ ! - వీడి కడుపునకు పుట్టినందులకు ఎంనిని

30. నీ ప్రేమలోన జీవించియున్న - నిజమైన భక్తురాలనైనచో ।
నా పాదాంగుళి నిదిగోరుద్దితి - భూమిపై అగ్ని పుట్టిననుగాల్చు ॥

31. అపుడు యోగాగ్ని పుట్టెను దహించె - సతీదేవినే హాహారవములు ।
మిన్నుముట్టెనే మునిసుర కృతములు - ఎంత భక్తియని అచ్చెరువొందిరి ॥

32. స్వామి దూషణము విన్నమాత్రమున - ప్రాణత్యాగము చేసిన సతినే ।
మూడుచూపులును ఏకముకాగా - చూచెవిస్మితుడు పరమేశ్వరుడును ॥

33. మూడు నేత్రముల బాష్పధారలే - త్రిమార్గగంగా వాహినిఁ బోలుచు ।
కురియగ పల్కెను స్వామి 'ఓ ప్రియా-నీ ప్రేమ నెరుగ నాకునసాధ్యము' ।

34. భగవద్దూషణ శ్రవణమాత్రమున - ప్రాణము విడచిన సతీమాతరో ।
సాష్టాంగమిదియె ప్రణతులు తల్లీ ! - మాకిమ్ము నీదు భక్తి లేశమును ॥

- - - - -

(సతీదేవి అగ్నికి ఆహుతి ఐన వార్త తెలుసుకొని శివుడు తనకిక సతి లేదని అల్లాడిన కీర్తన)

29. అల్లాడెనమ్మా శివుడు - ఇక సతి లేదని అల్లాడెనమ్మా శివుడు
అల్లాడెనమ్మా తాండవమాడెను శివుడు (పల్లవి)

1. త్రిపథగామిని శిరసుగంగయు - మూడు నేత్రములశ్రుధారలు ।
చిందించుచుండ చిందులేసెను - హృదయతాపము నోర్వగలేక ॥

2. శాంతి దేవరా ! శాంతి దేవరా ! - అనుచునందియు ప్రమథులు చెప్ప ।
ఆలకించదు ఆదిదేవుడు - అలమటించుచు అరచి ఏడ్చెను ॥

3. అంగములన్ని అదురుచుండగ - కైలాసమున కాలకంఠుడు ।
ఏది నా సతి నాసతియనుచు - అందరినడిగి ఎగిరి ఏడ్చెను ॥

4. రాక్షసులైన అడిగిన వెంట - నిచ్చెవరముల కరుణార్ణవుడు ।
సతినిమ్మనుచు యాచించునదె - కింకరులనట నాట్యమాడుచు ॥

5. నా నిందవిని ప్రాణము విడచె - కలరేయిట్టి భక్తులు జగతి? ।
నాప్రాణములు పోవవేలనో - అని విలపించె తాండవమందున ॥

6. తూలును ఎగురు మెలికలు దిరుగు - గంతులు వేయు చేతులు ద్రిప్పు ।
హాహాయనును హాలాహలమె - మింగినవాడె విలవిలలాడె ॥

7. వర్తమానము భావిభూతము - కాలమునందు నిట్టి ప్రేయసి ।
ఉండబోదని ఘోషించెనట - వేదనాగ్నికి వేగిపోయెను ॥

8. ప్రళయమందున సర్వదహనుడు - ఫాలనేత్రుడే వలవలయేడ్చె ।
సతీ విరహము తాపమునందు - తాళజాలక తాండవించెను ॥

9. నా నిందకే దహనమైతివి - నేనింకనూ బ్రతికి యుంటిని
నన్నుమించిన కఠినుడుండునె - అనుచు శంకరు డరచియాడెను ॥

10. పింగళ జటల విదిలించునదె - విపరీతముగ గంగ చిందగ ।
సతీ దహనము నూహించగ - వక్కలై తలపడుట తోచెను ॥

11. నాసతియనుచు కౌగిలించును - శూన్యమందున సతి భావమున ।
కంపముతోడ నృత్యము జేసె - మంటలబడిన నాగుపాముగ ఎఎనిని

12. భక్తుల పైన భగవత్ప్రేమ - అపారమగును అందున సతియు ।
భక్తరత్నము స్వామి హృదయము - తల్లడిల్లెను కల్లోలమై ॥

13. ఉమగా సతియె అవతరించియు - మరల చేరినగాని ముఖమున ।
మందహాసము పుట్టలేదుగ - శివునికప్పుడె శాంతి వచ్చెను ॥

(సతీదేవి అగ్నికి ఆహుతి కాగా శివ భగవానుడు తాండవము చేసి క్రోధాగ్ని ఉట్టిపడ వీరభద్రుని సృజించి యజ్ఞమును ధ్వంసము చేయనియోగించగా శ్రీ వీరభద్రుని విజృంభణ).

30. జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర నీ కెదురివ్వరిలన్ ॥

(పల్లవి)

1. ఉగ్రుని ఉగ్రమె వీరభద్రునిగ ఆకృతి దాల్చగ నృత్యములో ।
రంకెలు వేయుచు గంతుల నెగురుచు ఖడ్గము త్రిప్పుచు హస్తముతో ।
బయటకు వచ్చెను పింగళజటలవె ప్రళయాగ్ని శిఖలు తోచెడిగా ।
జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర! నీ కెదురివ్వరిలన్ ॥

2. ప్రళయపయోధర కులములు నొకపరిచేరుచు నురిమిన శబ్దముతో ।
పటుతర గర్జనలొప్పగ 'దక్ష పిపీలికమా! ఎటనుంటివిరా' ? ।
అనుచుచు కేకల వేయుచు గగన పథంబున ప్రస్థితుడైతివిగా ।
జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర! నీ కెదురివ్వరిలన్ ॥

3. పదపద ఘాతమునందున మేఘము లెగురగ నక్షత్రంబులవే ।
ధూళి కణంబులుగా పైకెగురుచు తారాధూమములుప్పతిలన్ ।
భగ భగ మండెడి విస్ఫులింగములు కన్నుల వర్షముగా కురియన్ ।
జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర! నీ కెదురివ్వరిలన్ ॥

4. నిను తిలకించిన దేవగణంబులు మునులును పరుగులు తీసిరిగా ।
అదియె మహా ప్రళయంబదె వచ్చె నటంచుచు కేకలతో దిశలన్ ।
మెలిదిరిగిన మీసములె కత్తులుగా ముఖమందున భీకరముల్ ।
జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర! నీ కెదురివ్వరిలన్ ॥

5. ఋషులను సురలను పాదఘాతములఁ దన్నుచు వచ్చిన పాపముకై ।
శివరహితంబగు క్రతువును చేయగ ఎంత పొగరనుచు గర్జనతో ।
క్రతువున వెలిగెడి అగ్ని గుండమున ఉమ్మి వేసియట నార్పితివే ।
జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర! నీ కెదురివ్వరిలన్ ॥

6. దక్షుని శిరమును తెంచితివచ్చట ఖడ్గముతో నావేశముతో ।
ఛీ ఛీ తుచ్ఛాయని గాండ్రించుచు వ్యాఘ్రమురీతిగ దూకులతో ।
ఉగ్ర విహారము చేయగ బ్రహ్మయు, హరియు నుతింప నిలచితివే ।
జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర! నీ కెదురివ్వరిలన్ ॥

7. హే! కరుణార్ణవ ! దక్షుని జీవము నిచ్చితివప్పుడు శాంతుడవై ।
విధి హరి యాచన మన్నించితివే దయతో నీ పదమందు పడన్ ।
మేషముఖుండగు దక్షుడు నిన్ను నుతించగ వీరేశ్వర శరభా ! ।
జయ జయ రుద్రావతార హే వీరభద్ర! నీ కెదురివ్వరిలన్ ॥

8. హే! కరిమర్దన ! హే క్రతుఖండన ! హే విషకంధర! నందిపతే ।
హే! శశిశేఖర! హే ఫణిభూషణ ! హే కాలాంతక! స్కందగురో ।
హే ! వీరేశ్వర ! హే పరమేశ్వర ! హే లయ తాండవ ! ప్రమథపతే! ।
త్వాం ప్రణమామి మహేశ్వర ! శంకర ! పాలయ కింకర మీశ్వరమామ్ ॥

వీరంభజే - వీరభద్రం భజే - రౌద్ర వికటాట్టహాసంభజే ।
కాళీపతే - భద్రకాళీపతే - రౌద్ర వికటాట్టహసంభజే ।
శ్రీ భద్రకాళీ సహితం వీరభద్రం నమామ్యహమ్ ।
కులదేవం ప్రసూతాత రూపాన్తర మివస్థితమ్ ॥
- - - - -

(సతీదేవి హిమవంతునకు పార్వతి నామధేయముతో జన్మించి, శివుని వరించి తపము చేయుచున్నప్పుడు శివదేవుడు కుహనావటువు రూపంలో వచ్చి ఆమె దీక్షను పరీక్షించుట).

31. గౌరి పరీక్షకు బ్రహ్మచారిగా వచ్చుచున్నా డు వామదేవుడు

(పల్లవి)

సుందర తాపస తరుణ వేషమున - బ్రహ్మతేజమే ప్రజ్వరిల్లగా ।
కరముల దండ కమండలు ధారిగ- పండితోత్తముడు హుటాహుటి నడచి ॥

చరణ పాదుకలు ధ్వనులను చేయగ - బ్రహ్మ వర్చస్సు ముఖమున చిందగ ।
తేజోమయ నయనంబుల చూచుచు - సన్న నవ్వు అధరంబున వెలయగ ॥

విభూతి రేఖలు మధ్య కుంకుమము - ఎర్ర కాశ్మీర శాలువ భుజముల ।
వేదమంత్రముల తియ్యగ పలుకుచు - బ్రాహ్మణ నైష్ఠిక గాంభీర్యముతో ॥
- - - - -

(శివదత్తుడు పార్వతీ దేవి దీక్షను పరీక్షించి, అనుగ్రహించి పార్వతీ కళ్యాణమునకు వెడలిన ఘట్టము).

32. కదలి వచ్చినాడె కళ్యాణమునకు
సుందరేశ్వరుడు సొగసుల రాయుడు కదలి వచ్చినాడె (పల్లవి)

1. జటాజూటమే కనక కిరీటము - చంద్రరేఖయే ముత్యాలసరము ।
ఫాలనేత్రమే అరుణతిలకమై - సంకల్పించగ వేషము మారెను ॥

2. ఉరగములయ్యెను స్వర్ణహారములు - పడగల మణులవి మార్పును చెందక ।
తనువున తెల్లని భస్మము మారెను - సుగంధ కరమౌ అంగరాగముగ ॥

3. గజాజినమయ్యె పట్టు వస్త్రముగ - గంగాధారయె మల్లెలమాలగ ।
చరణోరగములు మణినూపురములు - కంఠ నైల్యమే కలువపూవుగ ॥

4. ప్రమథగణంబులు రాజవేషముల - మేళములూదుచు వాద్యనాదముల ।
బయలుదేరగా బయలుదేరెనే - పెండ్లి కొడుకై పరమేశ్వరుడు ॥

5. మదవృషభంబదె నందీశ్వరుడు - సాలంకృతుడై చిరుమువ్వలతో ।
స్వామిని మోయుచు సుందరగతితో- ఝులఝుల ఝులఝుల రవముల నడచెను ॥

6. వేదమంత్రముల చదువుచుముందుగ - వాణితో నడచె బ్రహ్మ దేవుడట ।
పద్మ గోవిందులిరుపక్కలలో - నడచిరి నవ్వుల కళకళలాడుచు ॥

7. వాణి రచించిన మంగళ గీతుల - మధుర కంఠమున పద్మ పాడినది ।
మురహరుడంతట మురళినూదెను - తలనాడించెను స్మితముఖుడీశుడు ॥

8. ముక్కోటి సురలు ముందుగ పక్కల - వెనుకను నడచిరి శంఖములూదుచు ।
స్వస్తి వాచనము లొప్పగ చెప్పుచు - సప్త మహర్షులు సరసనె నడచిరి ॥

9. గంధర్వగణము గళమెత్తిపాడె - జయజయ శంభో జయశంభో! యని ।
కిన్నరు లందరు వీణల మీటిరి - అప్సరసలంత నృత్యమునాడిరి ॥
- - - - -

(త్రిపుర సుందరి యైన పార్వతిని వాణి, పద్మలు దేవకాంతలే సువాసినులుగా అలంకరిచిన ఘట్టము).

33. గౌరీ కళ్యాణ వైభవమే - దేవ కాంతలే సువాసినులే

(పల్లవి)

1. ఉత్తర తారను చంద్రుడుండగ - సింహలగ్నమున పార్వతి పెండ్లి ।
బంగారు బొమ్మ గౌరిని వధువుగ - చేయుచుండిరదె సువాసినులారా! ॥

2. గంగయె స్వయముగ తరలివచ్చెనే - మంగళస్నాన విధినొనరించగ ।
ఆస్నాన నెపముతోడ గంగక్క - కౌగలించెనే ముద్దుల చెల్లిని ॥

3. పసుపును కలిపిన సున్నిపిండినే - నలుగును పెట్టగ వచ్చిరి స్వయముగ ।
వాణియు లక్ష్మియు విసిరివేసిరే - దానిని గౌరీ తను కాంతిఁ జూచి ॥

4. పన్నీరుఉజల్ల పరుగున వచ్చిరి - దేవకాంతలట పార్వతి మీదను ।
గౌరితనువున పద్మగంధమదె - సహజముగరాగ విరమించిరదియు ॥

5. బంగారురంగు ఎర్రని అంచుల- పట్టు చీరెనే శివుని కిష్టమని ।
ధరింపఁ జేసిరి బంగారు కాంతి - దేహమందునది కలిసిపోయెనే ॥

6. బంగారు సొమ్ములన్నియు పెట్టిరి - గౌరికితనువున వెలవెల బోయెను ।
అగ్నిలో కాలి మరింత మెరుపున - వచ్చిన తనువది పూర్వజన్మఁ బడి ॥

7. పూలహారములు నంగములందున - శోభిల్లు చుండ వనదేవతలా ।
పద్మవేసినది పద్మహారమును - కోత్త శోభతో వెలుగుచుండెనది ॥

8. మొగలి పూవులే రేకుల ముడిచి - గులాబిపూవుల తురుముచు కట్టిన ।
పూలమాలతో మేళవించిరే - పెండ్లి కూతురికి జడనువేసిరే ॥

9. కళ్యాణతిలకమప్పుడు దిద్దిరి - గౌరి ఫాలమున పద్మయు వాణియు ।
అరుంధతి పెట్టె కన్నులకాటుక - కాటుక చుక్కను బుగ్గపై చివర ॥

10. హంసయానమున బయలుదేరెనే - మేళతాళములు మిన్నుముట్టగా ।
బంగారు గాజులవె కదులుచుండ - పదములనందెలు ఘల్లు ఘల్లుమన ॥

11. పారాణి పాద పద్మములవియే - జగదంబవియట కదులుచున్నవే ।
అడుగు అడుగునకు కొత్త అందములు - అప్సరసలెమరి మురిసిపోయిరే ॥

12. వాణియు పద్మయు కౌగిలించిరే - మోహభావమున తాళజాలకే ।
త్రిపురసుందరియె పెండ్లి కూతురై - సొగసుల దేవత నడుచుచున్నదే ॥

13. కండ్లుమూసుకొని తపమును చేయును - శివుడెందులకో ఇపుడర్థమాయె ।
అందాలరాశి నీ గౌరమ్మను - పొందుటకేలే అన హరి నవ్విరి ॥

14. తత్తరలాడెను శివుని నేత్రములు - గౌరినిఁ జూడగ బ్రహ్మ మంత్రముల ।
నాలుగు ముఖముల నొకసారిచదువ - వేరువేరుగా బాగుండుననుకొనె ॥

15. ముక్కోటి దేవత లొక్క దృష్టితో - చూచుచుండిరే కన్నులు చెమరింప ।
మంగళ సూత్రము కట్టునమ్మా - గౌరికి మెడలో శంకరుడు ॥

16. భగవంతుడే వరుండనగా - భక్త జీవుడె పెండ్లి కూతురు ।
మంగళసూత్రమె భక్తి బంధము - అంతరార్థమును తెలియండీ ॥

17. భరించువాడే భర్తయగును - సర్వ భర్తయె పరమాత్మ ।
భరింపబడె జీవుడు భార్య - సహస్రార బంధమె కళ్యాణము ॥

శివాయ మంగళం - సర్వ మంగళం - సర్వ మంగళా ధవాయ మంగళం
భవాయ మంగళం - దత్త మంగళం - అనఘా ప్రియాయ నిత్య మంగళం

- - - - -

(మార్కండేయ రక్షణ కీర్తన)

34. మార్కండేయుని కాపాడుటకై – ఒకే ఒకే ఒక్క కాలితన్నుతో
కాలునె కూలదోసినాడె – కాలకాలాయ నమో హరహర! (పల్లవి)

1. శివ శివ భవ భవ హర హర శంభో – పాహిపాహియని శిశువాక్రందించ ।
పటపట లింగము పగిలిపోవగా – ఎఱ్ఱని అగ్నుల మెరుపులు ఎగిరెను. ॥

2. పటపట కొరికెను దంతములుగ్రుడు – కన్నుల నిప్పుల వర్షము కురియగ ।
ఎంత పొగరురా నీకని అరచెను – గదిమి గర్జించె గుడ్లనురిమెనే ॥

3. 'సావిత్రి పొగడ నిన్ను నిచ్చితివె – పతియసువులను విధి యేమాయెను ।
నన్ను పొగడు శిశివందు విధినిష్ఠ? – ధర్మరాజు' వని ఆక్షేపించెను ॥

4. కాలి చుట్టుకొను కాలసర్పమదె – బుసలను కొట్టుచు ముందుకు వంగగ ।
యముని వక్షమున పదఘాతమాయె – పాహి పాహియని సురలు మొరపెట్ట ॥

35. కింకరోఽస్మి తవ శంకర ! నూనం
భక్తవ శంకర ! పాహి పాహి శివ ! (పల్లవి)

1. హిమాంశురేఖా ముక్తావళీవ – జాటజూట మకుటోపరి భాతి ।
ఉష్ణీవస్త్ర శేషవదేషా – ధవళా తరళా గంగాధారా ॥

2. మణి దీధితి మత్కాల సర్పకుల – మిద్వ నీలమణి హారచయఃకిమ్ ? ।
లలాటనయనం వహ్నిభిరరుణం – విభూతి రేఖా కుంకుమబింబమ్ ॥

3. పినాక పాణే! పాశుపతాస్త్రం – పార్థాయ దిశసి పరమోదార ! ।
మునిశిశవేత్వం క్షీరాబ్ధిమేవ – గౌరీమేవచ దశకణ్ఠాయ ॥
– – – – –

36. అన్నపూర్ణతో ఆసినుడైన – ఆదిదేవుడా! ఆలకించవా
నన్నేలుమింక నారాయణ ప్రియ! – నాకెవరు దిక్కు నాగేంద్ర హార! (పల్లవి)

1. వారణాసిలో విశాలాక్షితో – వేదపీఠమున వెలిగేటి దేవ! ।
జీవ భక్తులకు మాయలముడులను – తల్లి విప్పగా మోక్షమిచ్చేవు ॥

2. గంగలో మునుగ ముక్తులయ్యేరు – బ్రహ్మజ్ఞానమె గంగానది యన ।
జలములమునిగెడి పశువులఁ జూచెడి – మందస్మితముఖ ! పశుపతినాథ ! ॥

3. జ్ఞానమె తేజము కాశి అర్థమదె –జ్ఞానప్రాప్తియె కాశీగమనము ।
భక్త్యావేశమె గంగా స్నానము – పరమార్థ దత్త ! పరమేశ వేష ! ॥

4. సర్వపాపహర ఈ భక్తి గంగ - నీ కరుణ హిమమై ప్రవహించెనదిగ ।
అంతరార్థమున పశుపతిని పొందు - బాహ్యార్థమైన పశుజన్మ పొందు ॥
- - - - -

(ఉపమన్యువను పసిబాలుని అనుగ్రహించి పాల సముద్రమును ఒసంగిన కీర్తన)

37. చంద్రశేఖరా దయాసాగరాని
వామదేవా! నిను వర్ణించగలనా ? (పల్లవి)

1. ఉపమన్యువనెడి తాపసబాలుడు - పాలు లేక విలపించె నాశ్రమమున ।
దిక్కుతోచని తల్లి పలికెను - సర్వేశ్వరునే అడుగు పొమ్మని ॥

2. అంతట బాలుడు బయలుదేరెను - దుర్గమారణ్య మార్గమందున ।
నాన్నా! శంకర! పాలనీయవా! - అన్న వాక్యమే మంత్రమాయెను ॥

3. ప్రళయ భయంకరుడైనను నీవు - కరిగిపోతివి కరుణార్ణవమా ।
యుగయుగ తపముల కందనివాడవు - క్షణమున ఎదురుగ నిలిచినావు ॥

4. ఫాలనేత్రము నుండియు కురిసెను - వేడి వేడి కన్నీటి ధారలు ।
పాలబుగ్గల పసివానిఁ జూసి - నాన్నా రమ్మని కౌగలించితివి ॥

5. తొడను కూర్చుండ పెట్టుకొంటివి - చేతిలోనికే పరుగున వచ్చెను ।
పాలసముద్రమె బాలున కీయగ - నీ కరుణఁ జూచి అసురులె ఏడ్చిరి ॥
- - - - -

(పార్థునికి పాశు పతాస్త్రము అనుగ్రహించిన కీర్తన.)

38. బయలుదేరినాడే - బోయవేషముల
పార్థునితోడ యుద్ధముచేయగాని
పార్వతితో పరమేశ్వరుడు (పల్లవి)

1. కైలాసము వీడి కదలివచ్చినాడే - కలకలనవ్వెడి కలికి వెంటరాగ ।
మందాకిని తట మందగమనమున - మందహాసమున భక్త మందారుడు ॥

2. అడుగులు వేయుచు గంభీరముగా - ఎర్రని జటలవె ఎగురుచుండగా ।
చేతుల నూపుచు వీరాధి వీరుడు - మృగములరాజగు సింహము రీతిగ ॥

3. శిరసు చంద్రకళ పక్షి యీకెగను - ఫాలనయనమె కుంకుమ బొట్టుగ ।
ఉరగ భూషణములు పూసలదండలు - మారిపోవ శివ కోయరాజతడు ॥

4. ఆదిదేవుని అడుగుల బాటను - హిమగిరి వనమదె అప్పటికప్పుడె ।
పుష్పములరాల్చి పూలబాటగా - అర్చించెనట అనఘా ప్రియుని ॥

5. అతిధీరముగా అతి విలాసముగా - వామదేవుని నడకల సొగసులు ।
తనివితీరగా ఆలోకించిరి - ఆకాశమందు అప్సరసలట ॥
6. అనవసరముగా రెచ్చగొట్టియు - ఓడించిమరల గెలిపించి నరుని ।
అనుగ్రహించెనదె పాశుపతమిచ్చి - అపార కరుణా సాగరుడతడే ॥
- - - - -

(శివ పంచాక్షరీ మహిమ వర్ణనము.)

39. ఓం నమః శివాయ ఓం నమః శివాయ
పంచాక్షరి యిది పరమ పావనము (పల్లవి)

1. పంచభూతములపై ఆధిపత్యమును - ప్రసాదించగల మహామంత్రము ।
సుందర కవితా చాతుర్యరీతి - ననుగ్రహించెడి మహా మంత్రము ॥

2. వేదాంత జలధి మధనామృతమగు -జ్ఞానమునిచ్చెడి మహామంత్రము ।
సర్వ విక్షోభ ప్రశమన కరమై - మనశ్శాంతినిడు మహామంత్రము ॥

3. అష్టసిద్ధులను అవలీలగాజేయు - శక్తినిచ్చెడి మహామంత్రము ।
చక్రాలదాటి సహస్రారమున - శివునిఁ జేర్చెడి మహామంత్రము ॥

4. ఆదిదేవుని అంఘ్రి పద్మముల - భక్తి నొసగెడి మహామంత్రము ।
నిష్ఠానిశ్చల యమనియమాసన - ధ్యానయోగకర మహామంత్రము ॥

5. సంసారవాసనా విషయధ్వంసక - కామదహనమీ మహామంత్రము ।
అనన్యమద్భుత వైరాగ్యమిచ్చు - సర్వ పాపహర మహామంత్రము ॥
- - - - -

(శ్రీ వాసుదేవుడు తన వేణువుపై ఈ గీతమున శంకరుని స్తుతించినాడట.)

40. శఙ్కరాయతే - లోక - శఙ్కరాయతే
వన్దనానిమే - దేవ - వాసుదేవస్య (పల్లవి)

1. ఫాలలోచనం - తవహి - మే సుదర్శనం ।
శూలమేవ తే - తిలక - మూర్ధ్వ పుండ్రకం ।
నీల కంఠ ! తే - భాతి - కంఠ నీలిమ ।
విస్తరాన్మహో - మమహి - దేహ నీలిమ ॥

2. ఫాల చక్షుషా - దగ్ధ - పద్మసాయకం ।
సాదరాక్షిణా - దృష్ట - పద్మ సంభవం ।
ప్రేమ వీక్షణా - లోల - పద్మలోచనం ।
త్వాం త్రిలోచనం - దేవ - సంస్మరామ్యహమ్ ॥

3. నటన పణ్డిత ! - స్ఫురతి రమ్యతాణ్డవమ్ ।
చిత్రమణ్డలం - భ్రమణ లోల కుణ్డలమ్ ।
ఉరగ మణ్డన ! - స్ఖలిత ధర్మదణ్డనమ్ ।
దనుజ ఖణ్డనం - విజిత భారతీ భణ్డనమ్ ॥

- - - - -

41. శివుని లింగము - భవుని లింగము ।
హరుని లింగము - ఆత్మలింగము ।
అదిగో చూడుడు - అనుభవించుడు ।
అమర దుర్లభా - నంద ముక్తిని (పల్లవి)

1. సృష్టిపాలన ప్రళయమూలము - ఆదిదేవుని ఆత్మలింగము ।
అద్భుతంబగు శుద్ధతేజము - దేవదేవుని ఆత్మలింగము ॥

2. ఆ మృకండుజ ప్రాణదానము - అమరనాథుని ఆత్మలింగము ।
మృత్యుదేవుని ప్రాణఘాతము - కాలకాలుని ఆత్మలింగము ।

3. చంద్రరేఖను కల్గినట్టిది - పార్వతీపతి ఆత్మలింగము ।
మూడు అడ్డపు భస్మరేఖల - నీలకంఠుని ఆత్మలింగము ॥

4. గంగ జలముల సదభిషిక్తము - గరళ కంఠుని ఆత్మలింగము ।
మధ్య కుంకుమ భ్రాజమానము - వామదేవుని ఆత్మలింగము ॥

5. సృష్టి చేయగ ప్రథమకామము - సుందరేశ్వరు ఆత్మలింగము ।
శక్తి రూపము సత్తరంగము - సంగమేశ్వరు ఆత్మలింగము ॥

6. వేద జలధుల మథన దక్షము- కాశికాపతి ఆత్మలింగము ।
ఖలులఁ ద్రుంచును సురల బ్రోచును - కాల భైరవు ఆత్మలింగము ॥

7. కామదేవుని కాల్చివేసిన - సోమనాథుని ఆత్మలింగము ।
ఆ గజాసురు కుక్షిజీల్చిన - భీమశంకరు ఆత్మలింగము ॥

8. కాలపాశము నడ్డుపెట్టిన - మహాకాలుని ఆత్మలింగము ।
సాయమందున నాట్యమాడెడి - నాగేశ్వరుని ఆత్మలింగము ॥

9. అర్ధరాత్రిని ఉద్భవించెడి - శ్రీ గిరీశ్వరు ఆత్మలింగము ।
అన్ని అఘముల కాల్చివేసెడి - రామేశ్వరుని ఆత్మలింగము ॥

10. భ్రాంతినంతయు రూపుమాపెడి - వైద్యనాథుని ఆత్మలింగము ।
త్రికరణార్పణ సేవ్యమానము - త్రియంబకేశు ఆత్మలింగము ॥

11. కేళితాండవా నంద లోలము - కేదారపతి ఆత్మలింగము ।
కృష్ణుడెప్పుడు పూజఁ జేసెడి - ఘృష్ణేశ్వరుని ఆత్మలింగము ॥

12. పాశుపతమును పార్థునకొసగు - పరమేశ్వరుని ఆత్మలింగము ।
తిన్నడొసగిన కన్ను గలిగిన - వ్యోమకేశుని ఆత్మలింగము ॥

13. పాలధారల స్నానమాడెడి - పశుపతీశుని ఆత్మలింగము ।
పెరుగు ముద్దలు జాలువారెడి - శర్వదేవుని ఆత్మలింగము ॥

14. గోఘృతంబుల తడిసినట్టిది - గోకర్ణపతి ఆత్మలింగము ।
ఫలరసంబుల తీర్థమాడిన - చంద్రశేఖరు ఆత్మలింగము ॥

15. మహిషవాహుని మట్టుఁ బెట్టిన - కాళికాపతి ఆత్మలింగము ।
నారసింహుని నిలువరించిన - శరభేశ్వరుని ఆత్మలింగము ॥

16. దక్షశిరమును తుంచివేసిన - వీరేశ్వరుని ఆత్మలింగము ।
త్రిపురాసురుల మట్టి కలిపిన - త్రిలోక శాసి ఆత్మలింగము ॥

17. ఆంజనేయుడు మోసితెచ్చిన - కైలాసపతి ఆత్మలింగము ।
గణేశుడెత్తి జార విడిచిన - నందివాహుని ఆత్మలింగము ॥

18. క్షీరజలధిని శిసువుకొసగిన - స్కందజనకుని ఆత్మలింగము ।
హాలహలమునె ఆరగించిన - కాలకంఠుని ఆత్మలింగము ॥

19. గౌరి తపమును పరీక్షఁ జేయు - హాటకేశ్వరు ఆత్మలింగము ।
ప్రమథ గణముల నృత్యలోలము - వృషభేశ్వరుని ఆత్మలింగము ॥

20. నాదసాగర గాన మోదము - వేదవేద్యుని ఆత్మలింగము ।
తాండవంబున చిందులేసెడి - చిన్మయేశుని ఆత్మలింగము ॥

21. స్వప్రాకాశము స్ఫటిక విమలము - తారకేశుని ఆత్మలింగము ।
మెరుపుచుక్కల రసోజ్వలమగు - పావకాక్షుని ఆత్మలింగము ॥

22. జ్ఞాన నేత్రపు కంటి పాపయె - పరాత్పరుని ఆత్మలింగము ।
పంచాక్షరిని పలుకఁ జేసెడి - పంచాననుని ఆత్మలింగము ॥

23. గొల్లభామకు వెనుక నడచిన - కోటీశ్వరుని ఆత్మలింగము ।
భక్తుల కర్మ ముడులు విప్పెడి - విశ్వేశ్వరుని ఆత్మలింగము ॥

24. విశ్వమంతయు నాక్రమించిన - స్వయంభు విభుని ఆత్మలింగము ।
అష్టసిద్ధుల నతిశయించెడి - ఓంకార శివు 'ఆత్మలింగము' ॥

25. అష్టదరిద్ర మంతము జేయు - అగ్నిలోచను ఆత్మలింగము ।
అష్టసిరులను అందించెడిది - హిరణ్యేశ్వరుని ఆత్మలింగము ॥

26. ఆరోగ్యకర మాయుష్కరము - అమరేశ్వరుని ఆత్మలింగము ।
భయమును బాపి ధైర్యమునిచ్చు - వజ్రేశ్వరుని ఆత్మలింగము ॥

27. పాండిత్యమును ప్రసాదించెడి - నాసికేశ్వరు ఆత్మలింగము ।
కవితాశక్తి ధారనిచ్చెడి - కాలాంతకుని ఆత్మలింగము ॥

28. సంతానమును సుఖమునిచ్చెడి - గణేశ గురుని ఆత్మలింగము ।
అపమృత్యువును ఆపివేసెడి - కాలాంతకుని ఆత్మలింగము ॥

29. అర్జున రథము ముందు నడచెడి - విజయేశ్వరుని ఆత్మలింగము ।
శిబి పరీక్షను చేసినట్టిది - కపోతేశ్వరు ఆత్మలింగము ॥

30. వ్యాఘ్రమునెక్కి మహిషిఁ జంపిన - మణికంఠ గురు ఆత్మలింగము ।
విషయవిషమును విరుగుడుఁ జేయు - శేషహారుని ఆత్మలింగము ॥

31. అద్వైతమత భాష్య వాదము - ఆది శంకరు ఆత్మలింగము ।
మండనమిశ్రు నోడించినది - వృషకేశుని ఆత్మలింగము ॥

32. సర్వజ్ఞ పీఠమెక్కి వెలిగిన - శృంగ గిరీశు ఆత్మలింగము ।
దత్తగురువే కౌగిలించిన - కేరళ శివుని ఆత్మలింగము ॥

33. దత్త శివునికి హృదయమందున - సృష్టి చేయగ మొదట పుట్టిన ।
సంకల్పమగు శక్తి వీచియె - అనఘాకృతియే ఆత్మలింగము ॥
- - - - -

42. కాలకంధరా! ఇదె కార్తీక దీపం
నాగాభరణా ! ఇది నా ప్రాణదీపం
భక్తి తైలమై జ్ఞానమె వత్తిగ
వెలిగింది దేవ ! నీ కోసమేను (పల్లవి)

నా బాష్పధార - గంగా జలమై । గద్గద గళమే - డమరు నాదమై ।
నితనువున కంపమె - శివతాండవమై । (నను) నీ పాదధూళి - కణమై పోనీ ! ॥

అహంకారినై - పాపాత్ముడినై । పతితుడనైతిని - పరమేశా ।
నీవె కాదన్న - నేనేమి చేతు । నీ పదముల పడి ఏడ్చెదను ॥

నాథ! నీవుండ - అనాథుడనైతి । కరుణార్ణవమా - కదలి రావేల ?।
(నీ)జ్ఞానాగ్ని నేత్ర - శిఖలో కాలెద । (నను) నీ దయా గంగలో-కలిసిపోనీ ! ॥

ఏనాటికైన - నీవాడ నేను । నిను వీడి బ్రతుక - లేనీ కలిని ।
నా ప్రాణనాథ - నీ చరణమందు । నా ప్రాణదీపం - ఆరిపోనీ ॥

43. కాశీవాసా ! కాలభైరవా !
కరుణించవేల? కాలకంధరా (పల్లవి)

1. విషయవాసనలు విషసర్పములై - కాటువేయగా నేనేమి చేతు ।
హాలాహలమునె మధురామృతముగ - త్రాగిన దేవా ! కాపాడరావా? ॥

2. కామాది గుణములు కలి రాక్షసులు - క్రమ్ముకొనిరి నను నేనేమి చేతు ।
కాముని త్రిపురుల చూచి బూడిదగ - చేసిన దేవా ! చేదుకొనరావా ॥

3. చింతల పలుగుల పోటుల చిత్తము - చూర్ణమయ్యెనుగ నేనేమి చేతు ।
అట్టహాసమున జగముల చూర్ణము - కావించుదేవా ! కరుణించలేవా ॥

4. ఏకాగ్రతతో ఏక దృష్టితో - నినుఁ జూడలేను నేనేమి సేతు ।
ఏకాద్వితీయ హేదత్త దేవ ! - మదన దాహక! మాంపాహి పాహి ॥

44. శివ తాండవ కీర్తన

1. కైలాస మందు - కలవరమాయెను । చూడవె పద్మా నా కొండనెక్కి ।
శివ దత్తుని సుందర నృత్యమదే । మధ్య మధ్య నదె రుద్ర తాండవము ॥

2. విష్ణుదత్తుడగు నాతో నృత్యము - చూడ వచ్చెనదె బ్రహ్మ దత్తుడును ।
ప్రళయ కాలమున ఇరువురమగుదుము - శివదత్తునిలో ఐక్యము చివరకు ॥

3. ఒకడే దత్తుడు పరమబ్రహ్మము - త్రిమూర్తులాయన త్రిగుణ వేషములు ।
ఊహావిశ్వ రచనా వ్యూహమీవు - ఊహాసుందరివి అనఘవు పద్మా ! ।

4. మధుమతి ! లలితవు ! దుర్గవు ! కాళివి - రాజరాజేశ్వరివి ప్రథమోహవు ।
వాణియు లక్ష్మియు గౌరియు నీదగు - ముచ్చట గొలిపెడి ముద్దువేషములు ।

5. అనసూయాత్రులు ఆనందముతో - ఆలోకింపగ ఆసినులైరి ।
ఋక్ష పర్వతము నందున వారికి - దత్తపుత్రునిగ దత్తుడు నిలచెను ॥

6. తకధిమి తకధిమి నంది మృదంగము - ప్రమథ గణంబుల వాద్యనాదములు ।
నర్తనలోలుడు నటరాజు శివుడు - తాండవమాడెను దత్తాత్రేయుడు ॥

7. పదములకదనము వడివడిగాబడ - బహువిధ భంగిమ లంగములొప్పగ ।
గజ్జెల సవ్వడి ననుసరించెగా - కాలకంఠుని విచిత్ర నాట్యమున ॥

8. గంతులువేయగ కాలికి చుట్టిన - కాల సర్పమదె కస్సుబుస్సుమన ।
గజ్జెల సవ్వడి ననుసరించెగా - కాలకంఠుని విచిత్ర నాట్యమున ॥

9. శ్రీశైలరాయుని శివతాండవమున - చిందుల అందము లేమందునె చెలి ।
అప్సరసలె తమ నాట్యమేలయని - సిగ్గుతో తలల వంచిరి చూచుచు ॥

10. కాశీపురపతి కాలిగంతులవె - కంపించె శేషుడల్లాడెను ధర ।
అదిరి దిక్కరులు కుంభస్థలముల - తొండములెత్తుచు ఘీంకరించినవి ॥

11. కాలభైరవుని కరాళ వక్త్రము - ఫాలాక్షి వహ్ని దీధితి మెరుపుల ।
అట్టహాసముల చేయగ ప్రాణులు - గడగడ వణుకుచు పరుగులెత్తిరే ॥

12. శివశివ భవ భవ శంభో ! హరహర ! - అనుచు మహర్షుల ఆర్తనాదములు ।
మిన్నుముట్టినవి శరణాగతితో - శాంతింప జేయ ఆ తాండవమును ॥

13. కాలకంఠుడదె రుద్రతాండవము - చేసెను త్రిప్పుచు ఢమఢమ ఢక్కను ।
కైలాసాచల శిలా స్ఫటికములు - విస్ఫోటనముల బీటలు వారెను ॥

14. విశ్వేశ్వరతను విభూతి చిందెను - వెచ్చ వెచ్చనిది పరమపావనము ।
నుదుట ధరింపగ ఇంద్రాదులంత - నక్కి నక్కి అట సంగ్రహించిరే ॥

15. నందీశ్వరుడదె రంకెలు వేయును - గర్జింతురగో ! ప్రమథగణంబులు ।
చిందులు తొక్కెను చిరుత గణేశుడు - మయూర వాహనుడాడె మైమరిచి ॥

16. ద్వాదశ లింగము లుజ్జ్వలమయ్యెను - గంగ పరవళ్ళు తొక్కుచు పారెను ।
నాగాభరణములాడె నాట్యమును - కంపించె చంద్ర కళయును సొగసుగ ॥

17. గంగాధారల చినుకుల జల్లుల - చంద్ర రేఖ హిమ బిందువులెగురగ ।
రెండు కన్నులను చల్లని చూపుల - ఆనంద మొకసారి వెలయు ॥

18. ఫాలాగ్ని చక్షు రుగ్రాగ్ని శిఖలు - ఎర్రని కాంతులు చిమ్ముచుండగను ।
అహి భూషల ఫుత్కారములందున - రుద్ర తాండవము చెలగునొకసారి ॥

19. ఎఱ్ఱని జటలెగురగ పంచాస్యుడు - అట్టహాసముల తాండవమందున ।
ఎఱ్ఱజూలు ఎగురగ పంచాస్యుడు - దూకి గర్జించు రీతిగఁ దోచెను ॥

20. శేషుని సహస్ర ఫణములదొర్లుచు - భూగోళమాడె బంతిని పోలుచు ।
దానిని నిలుప వేయి పడగలను - రొప్పుచు తిరిగెను పాదఘాతముల ॥

21. ఢంఢం నాదము లంబరమంటగ - శంఖ ధ్వనులను ప్రమథులు చేసిరి ।
అప్సరసలాడిరీక్షించి నాట్య - నవ్య భంగిమల నేర్చుకొనగ దివి ॥
22. చుక్కల రాలెను ముక్కంటి చూపు - వర్షించు విస్ఫులింగములంటగ ।
సూర్యదేవుడును చిటపట లాడెను- ఏడు గుఱ్రములు సకిలించి నిలచె ॥

23. శాంత న ృత్యముల వీణలు మీటుచు - నారదతుంబురు లెగురుచు పాడిరి ।
రుద్రతాండవము లందున భయపడి - కల్ప వృక్షముల చాటున దాగిరి ॥

24. అదురుచు బెదురుచు పరుగులెత్తుచును - ఆక్రందించిరి అసురేశ్వరులే ।
హరహర శంభో పాహి పాహియని - ప్రణతులఁ జేయుచు సాష్టాంగముగా ॥

25. నటనములందున పదముల మ ృదుమ ృదు-నూపుర ఝలఝల రవములు చిందగ ।
సుందరేశ్వరుని శిరసున గంగా - లహరీ ధ్వనులవె తాళములాయెను ॥

26. ఎగురుచు దూకుచు వంగుచు లేచుచు - మెలికలు దిరుగుచు వక్రభంగిమల ।
చంద్రశేఖరుడు తాండవమాడెను - తళతళ మెరిసెడి తెల్ల నాగువలె ॥

27. హిమాలయాచల మందున దూకెడి - తెల్ల మంచుపులి విద్యుద్రయముగ ।
వామదేవుడదె తాండవ ధాటిని - అంగ భంగిమల చకచక మార్చెను ॥

28. ఒకసారి మంద మధుర స్మితుడగు - ఒకసారి అట్టహాస గర్జనుడు ।
మాధుర్యమొకచో రౌద్రంబొకచో - అమృత హాలహల పారవారముగ ॥

29. గౌరిముఖ పూర్ణేందు బింబమును - చూచిన వెంటనె హరుడుప్పొంగెను ।
అంగములాడగ నృత్యము చేసెను - పున్నమి రాతిరి పొంగిన జలధిగ ॥

30. గౌరమ్మ కూడ నృత్యము చేసెను - కొంతకాలమట శివునితో గూడి ।
తాండవధాటికి అలసి కూర్చుండె - స్విన్నావయవము లదురుచు నుండగ ॥

31. నీలలోహితుని నిరుపమ తాండవ - మానందార్ణవ మవధులు లేనిది ।
నా విశ్వరూప దర్శన సమమది - చూడువారలకు జన్మ ధన్యమగు ॥

32. రుద్రాక్ష హార వలయము లురమున - గలగల రవములు చేయుచునుండగ ।
వాసుకి గళమున నర్తించె పడగ - మణిదీధితులవె నృత్యము చేయును ॥

33. ఒకచో ఢక్కను కొట్టును తిప్పుచు - ఒకచో శూలము తిప్పుచు తిరుగును ।
ఒకచో చూపును రిక్త హస్తముల - నాట్య ముద్రలను నటరాజు శివుడు ॥

34. నారాయణ ప్రియుడతడె పద్మా ! నంది వాహనము గంతులు వేయగ ।
మెడలో పదముల గల గజ్జెలతో - గల గలశబ్దము కర్ణ ప్రియమదె ॥

35. నటన మనోహరుడెంత సుందరుడు - దిష్టి తగులునని పుర్రెల మాలల ।
సర్ప భూషలను ధరించునీశుడు - కాముని కీర్ష్యను పరిహరింపగా ॥

36. కాముని దగ్ధము చేసెనందురిల - వట్టి మాటయది సుందరేశ్వరుని ।
అందము చూసిన స్మరుడె చేసుకొనె -ఆత్మ హత్యనే తగుల బెట్టుకొని ॥

37. అతడే కనకా భరణములఉ దాల్చు - పురుష మోహనుడ నేనె మోహినిగ ।
మారిమోహమును పొందితి కలిసితి - మణికంఠునికే జన్మ నిచ్చితిని ॥

38. నన్నుజూచి మునులెత్తిరి జన్మల - గోపికలుగ పురుషులకె మోహము ।
నా అందము కలిగించె నాకె అది - శివునిఁ జూడగా కలిగెను పద్మా ॥

39. ఋషుల హృదయముల వికార హేతువు - నేనైతిని గద నా పాపమునకు ।
శిక్షగ నాకే ఆ వికారమే - కలిగెను కర్మ ఫలంబులు తప్పవు ॥

40. ఆది దేవునిది అద్భుత తాండవ - మవలోకించిన భరత మహర్షియు ।
నాట్య శాస్త్రమును వ్రాసె శంకరుడు - నాట్యాధి దేవుడనగ దత్తుడే ॥

41. హావ భావముల నభినయించుచును - ఆడుచున్నాడు ఆది దేవుడదె ।
చూడుము పద్మా! ఎంతో పుణ్యము - చేసిన వారికె లభ్య మీ ఫలము ॥

42. నీలకంఠుడదె నిర్మల హృదయుడు - నిషాఁనియతుడు నిశ్చల చిత్తుడు ।
కరుణా సాగరు దత్యుదారమతి - ఆత్మ సౌందర్య మపారమతడిది ॥

43. రావణుడడిగిన పార్వతి నిచ్చెను - ఉపమన్యువడుగ క్షీరాబ్ధినిచ్చె ।
భస్మాసురునకు తననే భస్మము - చేయు వరమిచ్చె ప్రేమ సముద్రుడు ॥

44. శివుని కళ్యాణ గుణ రూపములను - ఆదిశేషుడును వర్ణించలేడు ।
అతడి పొందుకై ఎంత తపించెను - పార్వతి దానిని బట్టియె తెలియును ॥

45. నీ మొగుడు నేను నిజమే పద్మా - నా మొగుడు శివుడు మోహిని నైతిని ।
శివుడు తండ్రిగా నేను తల్లిగా - నా సుతుడు బ్రహ్మ గురువుగ నగుదుము ॥

46. ఒక్కడె దత్తుడు వాని భావములె - గుణత్రయముగా త్రిమూర్తులైతిరి ।
భావమె రూపము దాల్చె నూహయది - గుణమన భావమె గుణమే రూపము ॥

47. ఒక్కడె మనుజుడు మూడు భావముల - నున్న రీతిగా ముగ్గుర ముందుము ।
సృష్టి స్థితి లయ కర్మ భావముల - త్రిమూర్తులనగా త్రిగుణ భావములె ॥

48. ఊహించునపుడు బ్రహ్మ దేవుడన - ఊహను నిల్పగ విష్ణుదేవుడన ।
ఊహనాపగ రుద్ర దేవుడన - ఒక్కడె దత్తుడు మూడు నామముల ॥

49. ఒకచో నొక్కొక మూర్తి గొప్పయగు - మిగిలిన యిరువురు తగ్గియుందురిట ।
ఈ భేదమంత క్రీడా వినోదము - పరమార్థములో ముగ్గురు ఒక్కడె ॥

50. ఆడేదినేను చూచేది నేను - నా ఆట నేనే ఆనందింతును ।
ఆనందిచుట కొరకై భేదము - మాయా బలమున కల్పించెదనిట ॥

51. మూడు భావముల త్రిమూర్తులైతిని - నానా భావము లయ్యెను జగతిగ ।
దత్తైక్యముతో త్రిమూర్తులుందురు - దత్త భిన్నముగ జగములు వెలుగును ॥

52. దత్తాధారము జగత్తు భిన్నము - నేతి నేతియని శ్రుతియిదె చెప్పును ।
పీటపైన ఘటమున్నది కానీ - ఘటమందు పీట లేదని తెలియుము ॥

53. త్రిమూర్తులందున వ్యాపించియుండు - దత్తుడు తీగెలో విద్యుత్తు బోలి ।
విద్యుత్తు తీగె తీగె విద్యుత్తు - మేమే దత్తుడు దత్తుడే మేము ॥

54. తాదాత్మ్యమున్న భావమె త్రిమూర్తి - తాదాత్మ్య హీన భావమె జగత్తు ।
భావరహితుడె నిర్గుణ దత్తుడు - భావము చీమగ నున్నను లేనిదే ॥

55. జగత్తులున్నను లేకున్న నొకటె - అద్వితీయుడే దత్తుడు బ్రహ్మము ।
గుణమన చీమయె నిర్గుణుడెప్పుడు - నిర్గుణ సగుణము లద్వితీయములె ॥

56. ఆహా ! తాండవమెంత రమ్యమది - బాహ్యాత్మలలో సుందరుడు శివుడు ।
సుందరేశ్వరుడు వాని తాండవము - కాకుండనెట్లు సుందర మయముగ ॥

57. పంచ చామరము ఛందస్సు నందు - ఏవిధి పదముల గంతులు వినబడు ।
ఆ విధి పదముల గంతులు వినబడు - నూపుర రవములు కర్ణ సేయములు ॥

58. కాళీయ మర్దన మందున నేనును - శివ తాండవమును చేసి చూపితిని ।
శివతాండవమును చూసిన పిమ్మట - అట్లు చేయమది కోరిక కల్గెను ॥

- - - - -

(లలితా దేవి కీర్తన)

45. అమ్మా అమ్మా ఓ లలితమ్మా ! అమ్మా అమ్మా ఓ లలితమ్మా ।
శక్తివయ్యు నిరహంకారిణివే ! వాణివి లక్ష్మివి గౌరివి అనఘవు ।
దత్తాంకపీఠా విరాజమానా ! (పల్లవి)

దత్తాంకపీఠా విరాజమానా !
నీ కనుబొమలవి కదలగచేయును । సృష్టి స్థితిలయములనే దత్తుడు ।
పరబ్రహ్మమను సింహాసనమున । ఓ అధిష్ఠాన దేవతా ! ప్రణతి ॥

కాపాడు తల్లి! కరుణించవమ్మ । నీ ఆజ్ఞ లేక దత్త మౌనమే ।
శివుడు దాగుకొనె తరంగ రూపిణి! । లింగాకృతి నిను నర్చించమనుచు ॥

లలిత నాడులను ఆవేశించిన । చైతన్య శక్తి లలితయందురిల ।
ఆదిజీవుడవు ప్రథమోహవుగా । తపించు ఊహకు దాసుడు దత్తుడు ॥

– – – – –

(మహిషుని చంపిన కనకదుర్గా కీర్తన)

46. విజయపురాచల కాంచన దుర్గా
తాండవ మందలి చిందులవే (పల్లవి)

1. మహిషునిఁ జంపిన రోషము శాంతించని కారణమున గంతులతో ।
కరముల శూలముఁ దిప్పుచు చుట్టును విద్యుద్దీధితులుప్పతిలన్ ।
కనకాభరణములెగురగ, గాజులు గలగల మోతల వెల్లువలో ।
విజయపురాచల కాంచన దుర్గా తాండవ మందలి చిందులవే ॥

2. గిరగిరఁ దిరుగుచు, ముందుకు దూకుచు, పక్కలకెగురుచు నృత్యములో ।
భగభగ మండెడి నిప్పుల కణికెలు రాలగ త్రిణయన దృష్టులతో ।
వైశాఖ దివస మధ్యాహ్నపు వడగాలులవడి ఉఛ్వాసములన్ ।
విజయపురాచల కాంచన దుర్గా తాండవ మందలి చిందులవే ॥

3. క్రోధ విలెన తాడిత నాగ కులంబుల మెలికల దూకులతో ।
అవయవ వీచికలాడగ రక్తము పొంగగ ఎర్రని వెలుగులతో ।
కుంకుమ తిలకము స్వేదజలంబుల రేఖలుగానగు ఫాలముతో ।
విజయపురాచల కాంచన దుర్గా తాండవ మందలి చిందులవే ॥

4. ముడి విదిలింపులు సడలగ, విరబోసిన కేశములవె పాయలుగా ।
ఎగిరెడి నల్లని త్రాచులు, మహిషుని అసు పవనంబుల మ్రింగెడిగా ।
ముఖమున రొప్పులు శ్వాసలు కస్సుమటంచును బుసబుసలైచెలగన్ ।
విజయపురాచల కాంచన దుర్గా తాండవ మందలి చిందులవే ॥

5. పదములనందెలు వెండివి మెండుగ ఘల్లు ఘల్లుమని శబ్దములన్ ।
పదపదమందున చేయగ నసురుల బండల గుండెలు ఖండములై ।
దితిసుత రక్తము ఎగురుచు చిందుచు బిందువులై ముఖమందు పడన్ ।
విజయపురాచల కాంచన దుర్గా తాండవ మందలి చిందులవే ॥

6. కులుకుచు శూలము నాడించుచు, కుచపర్వత కంపము లింపులుగా ।
పరవశమొందిన దత్తుడు చూదగ ప్రణయము పొంగగ సన్నిధిలో ।
నిలువగ చూచెను మధురస్మితయై శాంతించెను శాంతించెనుగా ।
విజయపురాచల కాంచన దుర్గా తాండవ మందలి చిందులవే ॥

\- - - - -

(సుబ్రహ్మణ్య స్వామివారు శ్రీ దత్త భగవానుని శిష్యులే కాదు సాక్షాత్తు దత్త స్వామి యొక్క బాహ్య వేషధారియే. నాగుల చవితి నాడు స్వామి 'పున్నాగవరాళి' రాగంలో 'ఉరగేశ వందనం' అని కీర్తించారు.)

47. శ్రీహరి శయ్యా ! శివుని హారమా ! - వాసుకి నామా ! ఓ ఆదిశేషా !
పుట్టలో నున్నట్టి పుణ్యాల మూర్తీ! - నాట్యమాడుమా నాగేంద్ర స్వామి!

48. ఉరగేశ వందనం - భుజగేశ వందనం ।
ఫణిరాజ వందనం - నాగేంద్ర వందనం ॥ (పల్లవి)

1. తరనానననానం తరనానననానం - అనురాగనాదమే నిను లేపునయ్యరో ! ।
బుసకొట్టి దూకగా పరుగెత్తు పాపమే - ఇక పాలు త్రాగుమా శ్రిత రక్ష సేయుమా ॥

2. బహువక్ర యానమా! మెరిసేటి నాగమా! - శిరమందు రత్నమే వెలిగేను దైవమా ! ।
ననుబ్రోవలేవవా తలవిప్పి ఆడవా - అభయమ్ము నీయవా అహిరాజ ! వందనమ్ ॥

3. మహినెపుడు మోతువే శ్రమనంతసైతువే - హరిశయ్య వైతివే శివకంఠ హారమా ।
నిను పూజ సేయుచో స్థిరయోగ లబ్ధియౌ-ఫణినాథ! పాహిమాంఅహిదేవ! రక్షమాం ॥

4. కరుణా సముద్రమా! వినుమయ్య నామొరన్-బహుపాప రూపినై ఇలనుంటినాదొరా! ।
బుసచిమ్ము జ్వాలతో అఘమెల్ల భస్మమౌ- నను పావనాత్మగా నాగేశ! మార్చుమా! ॥

5. బలరామ దేవుడా! బలమంత నీదెగా - హరి నీకు తమ్ముడై పదమందు మ్రొక్కెనే ।
రఘురామ సేవలో - నినుమించి లేరుగా - నిదురించలేదుగా నిలుచుండి లక్ష్మణా ! ॥

6. భువిలో పతంజలీ ! నవయోగ శాస్త్రమే - నీ ముఖమునుండియె వెలువడెను దేవరా ! ।
వ్యాకరణ భాష్యమే పలికితివి పండితా! - గురుదత్త దేవుడా! ఫణి బాహ్య వేషుడా ! ॥

7. గురులక్ష్మణాకృతీ! రచియించినావుగా-హరిభక్తి భాష్యముల్ కలిలోన నాయనా! ।
కరుణించవేలరా కమనీయ రూపుడా - కలమైతి పాటకున్ కవి నీవె దైవమా ! ॥

8. నీవాడు నేనెరా నావాడు నీవెరా – గతి నీవు మాత్రమే గతి వేరు లేదురా ! ।
దయఁ జూపరానిచో దయ చేసి నాకికన్ – విషమైన నిమ్మురా నా తండ్రి శేషుడా ॥

9. హరిదేహమంతయున్ నీ మీదనుండగా –ఆనందవార్ధిలో మనమందు తేలుచున్ ।
వేవేల పడగలే కంపించుచుండగా – క్షీరాబ్ధినుంటివే క్షీర ప్రియుండవై ॥

10. జగమంత స్వామి! నీ బుసమాత్రమే కదా – తలనుంచి మోయుచున్ పాలించుచుంటివే ।
బుసలోని జ్వాలతో జగదంత మౌనుగా – ఫణిరాజ ! నీవెగా శ్రీ దత్త బ్రహ్మమే ॥

11. ఒకసారి దూకుతో ఒకసారి మెలికతో – ఒకసారి వంపుతో ఆడేవు సొంపుగా ।
నీ నాట్యమందునె అందాలు చిందునే – తల మీది రత్నమే కిరణాలు చిమ్మునే ॥

12. పాతాళ నాయకా! నే తాళ జాలరా – రక్షింప రమ్మురా నిను విశ్వసింతురా ।
నీవె కాదన్నచో నేనేమి చేతురా – నా భాష్పవృష్టిలో నీ పుట్ట కరుగురా ! ॥

13. పాలారగించరా పాపాల కాల్చరా – పరమేశ్వరా! హరా ! ఫణిలోక నాయకా! ।
రోగమ్ముఁ బాపరా యోగమ్ము నీయరా – నారాయణాశ్రయా నాగేశ్వరా దొరా ! ॥

14. చైతన్య శక్తియౌ కుండలిని నీవెగా – అనఘయను పేరుతో పరమాత్మ దేవిగా ।
చక్రాల దాటెదవు వంకరగా పోవుచున్ – గెలిచెదవు మాయతో మాయలను సర్పమా! ॥

15. చంపెదవు కచ్ఛుతో పగబట్టి దుష్టులన్ – కాచెదవు దీక్షతో శ్రితులైన శిష్టులన్ ।
ఓ నాగ నాయకా! ఒకసారి చూడుమా – శరణార్థి నేలుమా మణిదీప భోగమా ! ॥

16. అలవోలె దొర్లుమా తల విప్పి పొర్లుమ – తళ తళ మెరుపులా నాట్యమాడేవుగా ।
హిమశైల గంగలా దూకేవు నాగమా – అలలయ్యె మెలికలే ముత్యాల సరముగా ॥

17. జగదాది సృష్టికై ప్రథమోహ నీవెగా – శివలింగ రూపివై చైతన్య శక్తివై ।
ప్రచలత్తరంగమై జగదాద్యరంగమై –జ్ఞనులకు బుద్ధిలో భాసింతు వెప్పుడున్ ॥

18. నిను నాగ దేవతా బిగి కౌగిలింతలో – పెనవేసి ఆడెనే సొరబూరనూదగా ।
నటరాజ పార్వతీ నవనాట్యమాయెనే – రససాగరంబులో అలలయ్యె మీరలే ॥

19. మెలివేసి కొంటిరె అనురాగ పాశముల్ – వలపంత చూపుచున్ పలుమార్లు ఆడిరే ।
తలలందు రత్నముల్ తళతళా వెలుగులన్–విరజిమ్ము చుండగా నవకాంతి చక్రముల్॥

20. బహునాట్య రీతులన్ శ్రమఁజెందినావుగా – ముకుళించిచుట్టగా నిదురించు పుట్టలో ।
కనురెప్ప వేయకే కాపాడుచుందువే – లోకాలఁ జూచుచున్ నవయోగ నిద్రలో ॥

21. అగజాకుమారకా! కరశక్తి భల్లకా! – శుభ షణ్ముఖాబ్జకా ! గురుదత్త శిష్యకా !
శిఖివాహ సంచరా ! హతతారకాసురా ! – హిమశైలమందిరా ! లఘుకోప సుందరా ! ॥
-----

49. మణికంఠ భజన

భజ భజరే భగవంతం – హరిహర పుత్రమనంతమ్ । (పల్లవి)
మణికంఠహారం కేరళకుమారం శార్దూల వాహం వర్జిత వివాహమ్ ।
శబరీ గిరీశం మహిషీ వినాశం – శాస్త్రార మేవం ధ్యాయమి దేవమ్ ॥

శివ విష్ణు తేజ స్సంయోగ భాజం – సంసారపారం శ్రుతి వాక్య సారమ్ ।
సోపానమాలా మధిరుహ్యలీలా – సంకల్ప లోకం కలయంతమేకమ్ ॥

ఏకైక వీరం సౌందర్య మారం – యోగీంద్ర ధీరం హృత భూమి భారమ్ ।
పంపా విహారం హృదయైక చోరం – దత్తావతారం మునిచిత్త చారమ్ ॥

ఆలీఢ కాంతం నిశ్రేణి కాంతం – వేదాంత శాంతం చిన్ముద్రయాంతమ్ ।
అనాద్యనంతం మకరాంశుమంతం – జోతి స్స్ఫురంతం శిఖివజ్జ్వలంతమ్ ॥
- - - - -

స్వామి భజనలు

ఈ భజనలు స్వామి భక్తుల కన్నులకు మహా మాయను కప్పుచు దత్త పరీక్షలను చేయుచు పాడిన భజనలు. తనను నరాధమునిగా, షిరిడీ సాయి పాదాల వద్ద నున్న కుక్కగా వర్ణించు కొనుచు, కొన్ని సిద్ధులు లభించగనే తాను భగవంతుడనని అహంకరించరాదని, సదా వినయమే దత్త ప్రీతికరమని బోధించు భజనలు.

50. ముంచ ముంచ కృష్ణం – వంచకం తమేకమ్
(పల్లవి)

1. దత్తాత్రేయం దయావిహీనం – కాశీ స్నానం కామవికారమ్ ।
వేదాధ్యయనం వేశ్యా వశ్యం – బ్రహ్మధ్యానం మదిరాలోలమ్ ॥

2. గీతాచార్యం గోపీ జారం – మోహాతీతం రాధా మోహమ్ ।
ధర్మాధారం పరదధి చోరం – యతితతిసేవ్యం రాసక్రీడమ్ ॥

3. దిగంబరాఖ్యం పీతదుకూలం – లక్ష్మీనాథం భిక్షుకవృత్తిమ్ ।
వేదాన్తానా ముపదేష్టారం – వేశ్యావాటీ పధి సంచారమ్ ॥
- - - - -

51. కిమస్తి దత్తే ? కమలే ! విముక్త శీలే, విమలే !

(పల్లవి)

1. వర్ష సహస్రం మహర్షిలోకే - సరసీకూలే నిరీక్షమాణే ।
ఆలింగితో౽యం దిగంబరాంగ్యా - సాక్షాద్దదృశే దిగంబరాంగః ॥
(వేయి సంవత్సరములు మహర్షులు సరస్సు తీరమున వేచియుండగా దిగంబరిచే ఆలింగితుడై దిగంబరుడుగ కనిపించెను !)

2. యస్మిన్ దృష్టే విచ్ఛిద్యన్తే - సర్వే బంధా స్సుతపతిరూపాః ।
తదేకబంధా త్సర్వ విముక్తిః - స్వార్థం పశ్య ప్రభుతాహ్యేవమ్ ॥
(ఆయనపైనే బంధమునుంచి, పతిపుత్రాదుల బంధములను తెంచుకొన్ననే సర్వ విముక్తి!. ఆయనకు ఎంత స్వార్థము! అధికారము కలవారిట్లే ఉందురు)

3. ఏకాంతం న స్సాధక యోగ్యం - సముపదిశన్యో వేదాంతార్థైః ।
నృత్యతి సహి నవరాస విలాసీ - బృందావన భువి గోపీ బృందైః ॥
(మన సాధనకు ఏకాంతమును తత్త్వము ద్వారా బోధించి, తాను మాత్రము బృందావనములో రాసలోలుడై గోపీ బృందములతో కూడి గంతులు వేయుచున్నాడు!)

52. సాయి శిరమున - వస్త్రము నీవు ।
సాయి పదముల - శునకమునేను (పల్లవి)

దత్తదేవుని జ్ఞానము నీవు - దత్త చరణ ధూళిని నేను ।
స్వామి కరమున కమలము నీవు - స్వామితన్నిన కుక్కను నేను ॥

సాయి మౌళిని మకుటము నీవు - సాయి తిట్టిన మృగమును నేను ।
కమలిని! సహస్రారము నీవు - శ్రీ చరణాబ్జ రజమును నేను ॥

కాషాయరుచి పద్మము నీవు - పాపి కృష్ణ శ్వానము నేను ।
నా సద్గురువు కమలము నీవు - నీకు జడతమ శిష్యుడ నేను ॥

భక్తి సౌరభ నళినము నీవు - గోపీ పంక గంధుడనేను ।
శాశ్వత మోక్ష కామివి నీవు - సంసారరస ముగ్ధుడనేను ॥

బంధమోక్షమె నీకు లక్ష్యము - బంధనరసమె నాకు కామ్యము ।
కాంతివి నీవు చీకటి నేను - నీవు వచ్చిన పారిపోదును ॥

ఉషః కిరణము పద్మ వర్ణము - అంధకారము కృష్ణ వర్ణము ।
సాయినాథా! చెప్పవయ్యా - కాలి కుక్కనె గురునిఁ జేతువె ? ॥

53. ఈదగలరా? దాటగలరా?
నన్నుపట్టిన మునిగి పోదురు (పల్లవి)

కుక్కతోక ఇది - గోదావరి అది । దొంగ గురువితడు - భవసాగరమది ॥
గడ్డి పోచను - పడవ చేసిన । ఆదిలోనే మునక సత్యము ॥

చిత్త నిగ్రహ - నిశ్చయమెచట? - చంచలుండగు - నేను ఎచ్చట?
యుగయుగంబుల తాపసులెచట? గోపికాకుల జారుడెచ్చట? ॥

సర్వసంగ త్యాగులెచ్చట? - వెన్న ముద్దల చోరుడెచ్చట? ।
ధర్మనిష్ఠా నియమమెచ్చట? - రాధికా ఘన మోహమెచ్చట? ॥

ఉపనిషత్తుల - ఋషులు ఎచ్చట? - గీత పాడుచు కులుకులెచ్చట? ।
పక్వలక్షణ - కాషాయమెట? - పీతాంభరపు తళుకులెచ్చట? ॥

ప్రణవనాద ధ్యానమెచ్చట? - పిచ్చిపాటల వేణువెచ్చట? ।
ఆదిదేవుని తాండవమెచట?- యువతులమధ్య నృత్యమెచ్చట? ॥

ఆచరణైక వేదాంతమది - నమ్మువారిని ముంచుట ఇది ।
యోగినాధుడు దత్తుడెచ్చట? - జారచోరుడు కృష్ణుడెచ్చట? ॥

54. మహిమఁ జూపిననే గతిలేదు! ।
చిలక పలుకౌలకె గురువౌనా? (పల్లవి)

పండిత కులమున పుట్టితిని - శ్లోకములేవో వ్రాసితిని ।
శుకమై మునులు రచించినవే - వేదాంతములను వాగితిని ॥
బాలకృష్ణుడను సజ్జనుడే - మాయతెలియని భక్తుడిలన్ ।
దత్తస్వామిగ పిలచె నను - సర్వత్ర దత్త దర్శనుడై ॥

అదిగో పులియన ఇదిగో పులియని -పిచ్చి భక్తులిల నమ్ముదురెప్పుడు ।
నను సేవించిరి నారాయణుడని - నరకులముననే అధముడ నిజమిది ॥

ఏవో సిద్ధుల చూపితినందురు - నిజముగ నాకే తెలియవు చిత్రము! ।
దత్తుడె వాటిని చూపియుండునని - భావించితి నే ననిశము మదిలో! ॥

మహిమలఁ జూపిన మహనీయులనే - క్షుద్ర మాంత్రికులఁ జేర్చెదరిలలో ।
అష్టసిద్ధులను దైత్యులు చూపిరి - అవియే గుర్తులు కాకపోయెనిట ॥

చిలుకను నేనిక ఎంత మాత్రుడను? - చెప్పిన వేమియు నాచరింపనిట ।
భక్తుల సేవల పొందుట కొరకే - మాటల గారడి చేయుచునుంటిని ॥

55. ఏదో ఒక సమయములోనను
దత్తుడు ఆవేశిస్తాడు (పల్లవి)

ఇంతమాత్రమున నేనతడా?- ఇత్తడి బంగారంబగునా ?
విద్యుత్తు ఉన్న సమయములో - తీగెయు విద్యున్మయమగును ॥

విద్యుత్తుతీయ తీగెనిట - కాలతన్నుదురు ఓ కమలా!।
ముద్దుగ కుక్కను ఎత్తుకొనన్ - వంకరతోకను జాడించును ॥

వెంటనె క్రిందికి తోయునులే - కాలగట్టిగనె తన్నునులే ।
అద్వైతంబది సాధకులన్ - పతితులఁ జేయును జాగ్రత్త ! ॥

56. దత్తకుక్కనిల పట్టగనేలా? దత్తుని నేరుగ పట్టండీ ! (పల్లవి)

జీవుని దత్తుడు రక్షించగలడు - జీవుని జీవుడు రక్షిస్తాడా ।
జీవుల గురువే దత్తాత్రేయుడు - జీవుడు జీవుల గురువౌతాడా ॥

జీవుల సేవల జీవుడందుకొని - తానె దత్తుడని వంచిస్తాడు ।
కలియుగ మందున వంచకులుందురు - నిజమును తెలియక మునుగుచున్నారు ॥

57. సోఽహమ్మనవద్దు - దాసోఽహమ్మనుమా ।
అష్టసిద్ధుల సార్వభౌముడు-ఆంజనేయుడే దాసో-హమ్మనె ॥ (పల్లవి)

తండు మహోమును చేతినుండియె - విభూతి గుప్పెడు పడెనొకనాడు ।
దానికె పొంగుచు గంతులువేసెను - సృష్టి అంతయు కంపించెను ॥
శంకరుడంతట ఎదురుగ నిలచెను - బొటనవ్రేలున విభూతి కొండగ ।
పడినను శాంతిగ నిలచియుండెను - తండువంతట పదములబడెను ॥

58. సిద్ధులఁ జూపిన బోధలఁ జేసిన
సాయి నాథుడే దత్త దేవుడు (పల్లవి)

సిద్ధులున్నవి సొమ్ములవియే -జ్ఞానయోగమను రూపమున్నది ।
జ్ఞానమెచ్చుట సిద్ధులెచ్చుట - రెండునున్నవో అదియే బ్రహ్మము ॥

జ్ఞాన సముద్రులు బ్రహ్మర్షులును - సిద్ధులఁ జూపెడి మంత్రగాంఢ్రును ।
బ్రహ్మముకారని తెలియుము కమలా -జ్ఞానము సిద్ధియు బ్రహ్మ లక్షణము ।
సిద్ధులు లేవు జ్ఞానములేదు - పలికే చిలకను దత్తుడందువా? ॥

59. సంన్యాసి దత్తుడు - సన్న్యాసి జీవుడు
సంన్యాసి వాడు - సన్న్యాసి నేను ॥ (పల్లవి)

జీవుడు దేవుండగునా? దేవుడు జీవుండగునా? ।
సన్న్యాసి సన్న్యాసి కాదు - సన్న్యాసి సంన్యాసి కాదు ॥

అవతరించిన మాత్రమున - దేవుడు జీవుండగునా? ।
ఆవేశించిన మాత్రమున - జీవుడు దేవుండగునా ? ॥

చిలకపలుకుల పలికినంతనె - జీవుడు దేవుండగునా? ।
మౌనముఉదాల్చిన మాత్రమున - దేవుడు జీవుండగునా? ॥

సిద్ధులు చూపిన మాత్రమున - జీవుడు దేవుండగునా? ।
సిద్ధులు చూపని మాత్రమున - దేవుడు జీవుండగునా? ॥

అంతరాత్మ అనుభూతియె సాక్ష్యము - సత్య ప్రమాణము అంతర్వాణియె ।
విష్ణుదత్తుడే మాటిమాటికిని - దత్తుని తెలియక తికమక పడెను ॥

దత్త పరీక్షలు బహుకఠినంబులు - కత్తి అంచుపై నడకలు ధరలో ।
వినవే కమలా! వినవే నళినీ! - దత్త మార్గమును విడిచి పెట్టుము ॥

- - - - -

60. నేను దత్తుడనె? వ్రాతలతోని
నక్కయు పులియే? వాతలతో (పల్లవి)

జీవుడు జీవుడె, దేవుడు దేవుడె - శిలలు శిలలే కనకము కనకమె ।
స్వామి స్వామియే దాసుడు దాసుడె - శ్రీ హనుమంతుడు బోధించినిదే ॥
అష్టసిద్ధులును బ్రహ్మజ్ఞానము - యోగ నిష్ఠయు పరమ భక్తియు ।
ఐక్యము చెందిన మూర్తియె మారుతి - తానుసేవకుడ ననియె వచించెను ॥

అద్వైతంబది ప్రమాదకరము - బ్రహ్మోఽహమ్మనె శంకర గురువు ।
తప్త సీసము త్రాగెనతడు - మండన మిశ్రుడె ఓడె శాస్త్రమున ॥

పూర్ణసిద్ధిని పొందకమునుపే - తానె బ్రహ్మమని తలచుట తప్పు ।
సాధన ఆగును గర్వము పెరుగును - మధ్యలోనె పతనంబు లభించు ॥

నేనె దైవమని రాక్షసాధములు - పూర్వము తలచిరి తలలు వంచిరి ।
నిత్యము సేవక పదవియె పదిలము - హనుమంతుడిదే ఆశ్రయించెను ॥

61. దత్త తికమక చూడండీ ।
పిచ్చివాడని తెలియండీ ॥ (పల్లవి)

దుర్వాసశాప హతుడై తిరుగును - ఉన్మత్తుండై మధుమత్తుండై ।
ధర్మము చెప్పు నధర్మము చేయుచు -జ్ఞానము చెప్పును జడునిగ తిరుగుచు ॥

శ్మశాన వాసియు ప్రాసాదవాసి - ధ్యాననిష్ఠుడు తరుణీరతుడు ।
యోగోపదేష్ట భోగలాలసుడు - దిగంబరుడును పీతాంబరుడు ॥

పాదదాసియై పద్మయుండగ - బిచ్చమెత్తును పిసినారివాడు ।
గంగాస్నానము సంధ్యానిష్టయు - వేశ్యావాటికల తిరుగుచుండును ॥

బ్రహ్మర్షివరులె పదములబట్టగ - నిత్యముకాంతా మధుసంగుండు ।
గీతను చెప్పును మద్యము త్రాగును - యతులకు గురువై గోపీ జారుడు ॥

పిచ్చివానికి చేతిరాయిగ - అష్ట సిద్ధులు అమరియున్నవి ।
పెద్దవారలె దత్తుని జోలికి - పోకయుండిరి బుద్ధితెచ్చుకొని ।
బ్రహ్మమాతడె నిస్సంశయమ్ము - ఏమి లాభము? పిచ్చివాడతడు ॥

\- - - - -

62. ఎంత దయ ! ఎంత దయ ! ఓ సాయీ !
ఇంత దయ చూపితివె ! గోసాయీ ! (పల్లవి)

కాలికుక్కనే గురువుగఁ జేసి - వేద గీతలను చెప్పించితివి !।
ఉచ్ఛిష్టముఁ దిని బ్రతుకు జీవిని - నివేదనార్హుని చేసితివిచట ! ॥

అంటగరానిది పిచ్చికుక్కయె - తలపై నుంచియు ఆడించితివి ! ।
ఈ పిచ్చికుక్క కరచిన క్షణమె - బ్రహ్మజ్ఞానము పిచ్చిపుట్టెనె? ॥

కుక్క వచ్చునెడ శుద్ధి మంత్రములు ! కుక్కయె నాలుగు వేదములఁ జెప్పె ।
శీలుని గృహమున భోక్తగ వచ్చియు - నల్ల కుక్కనట వెంటఁ దెచ్చితివి! ॥

బ్రాహ్మణులందరు నిను వెలివేయగ - కృష్ణ శ్వానము వేదముఁబలికెను ।
శ్వానము నేను కృష్ణుడు నేను - కృష్ణ శ్వానము నేనే దత్త ! ॥

\- - - - -

63. షిరిడీ కుక్కను చూడండీ ! సద్గురువుగ వచ్చాడండీ ! (పల్లవి)

దూరదూరముగ నుండండీ - పిచ్చికుక్క ఇది పోపొండీ !।
నికరచిన వెంటనె మీకండీ - బ్రహ్మపిచ్చి కలిగేనండీ ॥

ఆపిచ్చి నయము కాదండీ – శాశ్వత మోక్షమె గతియండీ ।
జీవికి యాతన నిస్తాను – అంత్య కాలమున వస్తాను ॥

కాశీపురమున ఉంటాను – కాలభైరవుడు అంటారు ।
అట్టహాసమును చేసేను – బ్రహ్మాండములే పగిలేను ॥

కసాయి కఠినుడనేనండీ – దాక్షిణ్యమనుట లేదండీ ।
కర్మ ఫలములనే ఇస్తాను – ధర్మ రక్షణను చేస్తాను ॥

నాలుగు దిక్కుల నేనుంటా – ధర్మధేనువును రక్షిస్తా ।
వీరభద్రునిగ ఆనాడు – దక్ష శీర్షమును తుంచాను ॥

పాశుపతాస్త్రము నేనేను – పార్థుని రక్షణ చేశాను ।
శూలము చక్రము నేనేను – దత్తుని కరముల వెలిగేను ॥
శంఖము డమరువు నేనేను – నాధ్వని వేదము వింటేను ।
కుండీ మాలలు జపములు నేను – సాధన మార్గము సూచిస్తాను ।

బ్రాహ్మణోఽహమపి చండాలోఽహం – సాధుధేనురపి క్రూరశ్వాఽహమ్ ।
శ్రీదత్తోఽహం గురుదత్తోఽహం – ప్రభు దత్తోఽహం తవ దత్తోఽహమ్ ॥

– – – – –

64. నళినీ! నళినీ! నాకర నళినీ!
వేచియుండుము కొంతకాలము (పల్లవి)

నన్ను క్షమించుము కోపగించకుము – ఒక్క మాట విను చెప్పెదనీకు ।
నన్నుఁ జూచిన క్షణము నందున – అంతః స్వరూప దర్శనమగును ॥

స్వామిని చేరి ఐక్యమొందువు – పంచదారవలె జలమును చేరి ।
నీవు చేసే సేవలు కలవు – అవతరింపగ చేసితి నిన్ను ॥

కారణ జన్మము నెత్తిన దానవు – నీకు సాధన హాస్యాస్పదము! ।
అస్మదీయవు నిత్య ముక్తవు – నీకు మోక్షము సిద్ధ వస్తువు ॥

స్వామిని గుర్తు పట్టిన దానవు – పరీక్షలోన గెలిచితివీవు ।
ఈ రహస్యమును మనమున దాచుము – అయోగ్యులెపుడు పరిహసింతురు ।
అన్యులకేమి తెలియును దైవము? – పద్మ గంధమును ఖరములు తెలియునె? ॥

నావెంట వచ్చు నను దూషించుచు – మేనత్త కొడుకు మాశిశుపాలుడు ।
దంత వక్త్రుడు హిరణ్యకశిపుడు – వీరలచట నా ద్వార పాలురే! ॥

ప్రతి నాయక రహిత చలన చిత్రములు - కారములేని వంటలు గావే? ।
నాకర పద్మము నీకు పీఠము! - పద్మాదేవికి నీవు పీఠము! ॥

నా హృత్కమలము సాక్షాత్తు నీవు - నీ లోన కమల కూర్చొని యున్నది ।
ఆఘ్రాణించును స్వామి నిత్యము - ఎంతో ప్రీతిగ నిన్నుఁ జూచుచు ॥

దీనిని మించిన భాగ్యము కలదే! దేవ దేవతలు ఋషులకు నైన ।
నీపై శ్రీపతి కన్నులు రెండు - భ్రమరములెప్పుడు భ్రమించుచుండు! ॥

నందక ఖడ్గము నీ సోదరుడే - అన్నమయ్య ఇట అవతరించెగద ।
షట్చక్రములును షట్కమలములే - యోగసాధన నీ సొంత సొత్తు ।
నీ మధుర భక్తి దివ్య సుగంధము - వేణు గీతముల పాడించినది ॥

- - - - -

65. కమలములెన్నో ఉన్నవు (కానీ)
కృష్ణ భ్రమరము ఒక్కటె (పల్లవి)

అతి సుందరము అతి సున్నితము - అతి చంచలము యీ తుమ్మెద ।
వేణు నాదము చేయు చుండును - భక్తి మధువుల గ్రోలు చుండును ॥

వెంటబడినచో వెనుకకు తిరుగును - పొమ్మను వారల వెంటబడును ।
ఒక్క పుష్పము చేరియుండదు - క్షణమున మారే చపల తత్త్వము ।
అద్వితీయము తానొకటేయని - మిడిసి పాటునూ ఎగురు చుండును ॥

వదనం కమలం - నయనం కమలం - పాణిః కమలం ।
హృదయం కమలం - హస్తే కమలం -
కమలాధిపతే రఖిలం కమలమ్

66. సద్గురు రాజును కాను - అధమ నరుండను నేను (పల్లవి)

సంన్యాసాశ్రమ సద్గురు రాజు - కాంతా కాంచన కామిని నేను ।
ఆచరణంబున సద్గురు రాజు - కేవల వాక్కుల గారడి నేను ॥

67. కనవేల కనవేల కమలమ్మా!
గోపాలు గోలలు కోట్లమ్మా ॥(పల్లవి)

శీలరహితుడు ధర్మ బోధకుడు! -భోగ లోలుడు యోగ దర్శకుడు ।
చేప్పేదొక్కటి చేసేదొక్కటి! - తలచేదొక్కటి టక్కరి దొంగ! ॥

ఇంట అన్నము తినడోయమ్మా! - పరుల ఇళ్ళలో తింటాడమ్మా! ।
స్వార్థము వద్దని బోధిస్తాడు - స్వార్థము కొరకే పరుల సేవలు! ॥

దత్త వేదమను వేణువు నూదును - వచ్చిన వారల సేవలనందును ! ।
దత్త గీతయను నెమలి పింఛము - ఆకర్షింపగ వలలో పడుదురు! ॥

పిచ్చి భీష్ముడు పిచ్చి పార్థుడు - పిచ్చి రాధయు వంచితులమ్మా! ।
అన్నము పెట్టిన యశోదమాతనె - విడచివేసిన కఠిన కృతఘ్నుడు ! ॥

తననే నమ్మిన గొల్లల వనితల - మానవహరుడగు పరమధూర్తుడు ।
తస్మాజ్జాగ్రత తస్మాజ్జాగ్రత - దొంగ గురువుతో ప్రమాదమమ్మా ! ॥

68. కృష్ణుని విడుమో నళినీ!
నయవంచకుడీ కలిని (పల్లవి)

మాటల గారడి మిన్న- అష్టసిద్ధులవి సున్న ।
కల్లబొల్లి కృతి వ్రాసితినీ - పిచ్చి భక్తులను పట్టితినీ ॥
సేవా సుఖముల తేలితిని - మాయమాటలను పలికితినీ ।
ఇద్దరు భార్యలు పంచుకొనన్ - మూడవ భార్యను ముంచితినీ ।

దత్తుడెక్కడ ఆ యోగిరాజు! - కృష్ణుడెక్కడ! ఈ భోగిరాజు! ।
మాయ మాటలె నా మురళి! - సన్న నవ్వులె నా సరళి! ॥

యోగమార్గము నా ఉపదేశము! - భోగ మార్గము నా ఆచరణము! ।
సంధ్యనువార్చని విప్రుడను! - ధనమును దాచెడి లుబ్ధుడను ! ॥

బిచ్చగానికి బిచ్చము వేయను! - అన్ని గృహముల అతిథిని నేను! ।
సత్యము చెప్పిన వినవేలా! - మాయ మాటలకు పొంగెదవేలా! ॥

69. సాక్షాత్తు దత్తుడు నేను।
సద్గురు రాజును నేను।
అధమ నరుండను నేను।
ఒక్కొక్క జీవునికిట్లు త్రిరూప ధారిని నేను. (పల్లవి)

1. ఒకరోజు నేను స్వామి - మరుసటి రోజున గురువు ।
మూడవ రోజున పాపి - మారుచుందు నిటు రోజు ॥

2. అనుకొనుచుందును రోజు - పాపినటంచును నేను ।
పతనము దుఃఖము లేదు - అధమ స్థితిలో నుందు ॥

3. స్వార్థమునిచ్చిన హరిని – ఈయకున్న కిరిని ।
కిరిరూపమునెత్తితిని – నాకిక పతనము లేదు ॥

4. మహిమల జూపిన దత్త – చూపకున్న ఒక దుత్త ।
చూపిన గానీ క్షుద్ర – ఇదియే జీవుల ముద్ర ॥

5. అసురులు సిద్ధులఉ జూపె – నటుడు వేషమునుఁ దాల్చు ।
అసురుడ నటుడను కాను – జ్ఞానము ప్రేమయె గుర్తు ॥

6. మొండితనములకు నిత్తు – సిద్ధుల నసుర సుతులకు ।
అవి నా గుర్తులు కావు – జ్ఞానముచే తెలియండీ ॥

– – – – –

70. అనఘా! వచ్చితి నెన్నో సార్లు ।
ఈ మధ్య కాలమందున నేను ॥ (పల్లవి)

1. శ్రీ పాద వల్లభ నామమున – వచ్చి పరిస్థితి చూచితిని ।
శ్రీ నరసింహ సరస్వతిగా – అవతరించితిని మహిమల జూపితి ॥

2. ధర్మ బోధలను చేసితినీ – గురు తత్త్వమును బోధించితిని ।
సంప్రదాయమును పలికితినీ – విశ్వాసము రక్షించితిని ॥

3. మాణిక్యపురిని ప్రభువుగ వచ్చితి – గద్దె నెక్కి శాసించితినీ ।
స్వామి సమర్థుడనై మరలను వచ్చి – తత్త్వమును నుడివితినీ ॥

4. షిరిడీ గ్రామము నందునను – సాయిగ వచ్చితి చెప్పితినీ ।
దైవ వాక్యమునన్నిటినీ – సోదాహరణము పలుకులతో ॥

5. పర్తియందు విలసిల్లుదును – శ్రీ సత్య సాయి నామముతో ।
భజనల పాడుచు తత్త్వమును – వివరించుచు సర్వ జనులకు ॥

6. ఎన్నో రూపములందు భువిన్ – గురు రూపములను దాల్చితినీ ॥
దత్త వేదమును పలికితినీ – దత్త గీతలను వ్రాసితినీ ॥

7. గోపీ గీతల పాడితినీ – కృష్ణ దత్తునిగ రసఝరులన్ ।
జ్ఞాన భక్తులను చూపితినీ – కంఠ శోషయే మిగిలినది ॥

– – – – –

దీపావళి నాడు స్వామి చెప్పిన కీర్తన

71. దీపావళీ జ్ఞాన దీపావళీ - దీపావళీ భక్తి దీపావళీ।
నేడే కృష్ణుని స్మరణం - రేపటి నుండియె కార్తీకం చంద్రశేఖరునికి అభిషేకం ॥ (పల్లవి)

1. హృదయమనే మట్టి పాత్రలో - జ్ఞానమను వత్తినుంచుమా
భక్తియను తైలము పోయుము - గురుదత్త బోధ జ్వాలతో
వెలిగించుమా స్వామికై - నీ జీవితమె ఈ దీపం ॥

2. సంసారమె నరకాసురుడు - స్వామిపై ప్రేమయె సత్యభామ
సంసారరతియె అమావాస్య - అజ్ఞానమె గాఢాంధకారము
భక్తి పాటలె మతాబులు - కాల్చుటయన భజన యోగము ॥

3. రేరే జీవా ! మూఢమానవా ! - అంతరార్థము నాలకించుమా
విషయతృణములనె భక్షించి - నిత్యము పశువైనావు
పశుపతినే మరచినావు - పశువుగ జన్మించేవు ॥

4. అభిషేకమన ప్రేమించుట - గంగాజలమన శుద్ధ ప్రణయము
లింగమనగా సగుణరూపము - త్రిదళ బిల్వమన త్రిమూర్తి భావము
విభూతియన బ్రహ్మజ్ఞానము - విశ్వేశ్వరుడన గురుదత్తుడే ॥

5. సాత్విక భావమె క్షీరాభిషేకం - సత్సంగమె దధ్యభిషేకం
తపించు తనువే ఘృతాభిషేకం - ప్రేమయె మధువుల అభిషేకం
స్వామి పలుకులె చక్కెరల అభిషేకం ॥

6. కొబ్బరికాయె నీ తలకాయ - పగులకొట్టుటయె వేదాంత చర్చ
కొబ్బరి నీళ్ళే నీ తియ్యని తలపులు - అభిషేకంబన అర్పణము
ద్రవ్య యజ్ఞమున సారాంశమే -జ్ఞాన యజ్ఞమని తెలియుమురా ॥

7. నానా ఫలరస అభిషేకంబన - సర్వ ఫల సంగత్యాగము
కర్పూర నీరాజనమే - నీ మనసును స్వామికిచ్చుట
శివరతియే అగరువత్తి గంధం - నైవేద్యమే నీ ఆత్మార్పణము ॥

8. దేవ దేవునికె నీ దేహం - వామ దేవునికె నీ వాక్కు
ఆదిదేవునికె నీ అంతరంగం - అర్పించుటయె ఆరాధన
ప్రతి క్షణము కార్తీకమాసం - ఆనందమె అమృతాభిషేకం ॥

(శంకరాచార్యునకు శ్రీ దత్త గురువు చేసిన బోధ)

72. వారిజాతమా! నా గీతమును
ఆలకించుమా సావధానవై ! (పల్లవి)

1. కాశీ పథిని చండాలునిగ – నాలుగు కుక్కలు వెంబడి పడగ ।
నన్ను జూచెను శంకర గురువు – తొలగమని నన్నాదేశించె ॥
అపుడు పలికితి "ఆచార్యేంద్రా! – పంచభూతములన్ని తనువులు ।
చిదాత్మ ఒకటే పలికితి వీవె – ఏది పక్కకు పోవలె?" ననుచు ।
బిత్తర పోయెను శంకరుడపుడు – సాష్టాంగముగ పదముల బడియె ।
నీవె గురువని నన్ను నుతించె – గురువులకు గురుని నన్ను తెలియుము ।
జగద్గురువుకే –జ్ఞాన నేత్రము – తెరిపించితిని – తెరఁ దీసితిని ।
శంకరునికే – మాయఁ గప్పితి – నన్నెవ్వరిల – తెలియగలేరు ॥

2. జీవుడైనా దేవుడైనా కనుల గంతలు కట్టవలెను ।
విశ్వనాటక వేదికాస్థలి నియమమిదియే ప్రథమ సూత్రము ।
అవతరించును దేవుడెపుడు ప్రతి తరంబున అన్ని చోటుల ।
బీదవారలు ఒక్క చోటికి తన్ను చూడగ రాలేరనుచు ।
అన్ని గృహముల ఒక్క రూపమె కృష్ణుడుండెను వేరు వేరుగ ।
భిన్న రూపములుండ కష్టమే ? ఏక కాలమునందు స్వామికి ॥

– – – – –

మహా సిద్ధిని స్తుతించు కీర్తన

73. ఏమున్నదే చెలీ! ఏమున్నదేని
అష్ట సిద్ధులనిల దర్శించగా ।
ప్రభు సృష్టియే యీ విశ్వమంతా
మహా సిద్ధియె ఇది చూడవేలా ॥ (పల్లవి)

1. అదిగో చూడు సూర్యగోళము – తేజోమయము చాలా పెద్దది ।
దాని ముందర చిన్న వస్తువు – సృష్టించుటయు ఆశ్చర్యమా ॥

2. ఆద్యంతమును లేని విశ్వము – చూచిన చాలు స్వామి గొప్పను ।
ఊహించుటకు మహాసిద్ధియె – దాని ముందర సిద్ధులు ఎంత ॥

3. పామరులకే అష్టసిద్ధుల – ప్రదర్శనంబు చేయుచుందును ।
అస్తిత్వమున విశ్వాసమును – కలిగించుటకె నీకేలనవి? ॥

4. బ్రహ్మతేజమును విష్ణు చక్రమును – శివలింగమును చూపి యుంటిని ।
పసి పాపలకె ఆ వింతలుగ – నీ కేలనే? పాలబొప్పివె? ॥

5. జ్ఞానమార్గము నందున నడచి - అందుకోవె అందని ఫలము ।
భక్తి రస సుధ మధురంబదియే - నా తత్త్వమని తెలియుము అనఘా ॥
- - - - -

దత్త కీర్తన

74. సహ్యాద్రి వాసిని నేను
సాక్షాత్తు దత్తుడు నేను ।
సాధన మార్గము గురువుగ చెప్పెద
స్వామిగ నమ్మిన నడిపిస్తాను ॥ (పల్లవి)

1. జ్ఞానమె నా సహజ సత్య స్వరూపం - ప్రేమయే నా సహజ సత్య సౌందర్యం ।
ఈ రెండె నను బట్టగా గుర్తులిచ్చుట - నా అలంకారాలె ఈ అష్ట సిద్ధులు ॥

2. దైత్యపుత్రులు గూడ మొండి తపములుఉజేసి - నానుండి పొందుదురు అష్టసిద్ధుల నిచట।
అవె గుర్తులని తల్చు వారలజ్ఞానులే - వాటిచే కోర్కెలను తీర్చుకొను లుబ్ధులే ॥

3. నను నాస్తి యనువాడు నరకమేగేను - నిరాకారమర్చింప దుఃఖమును పొందు ।
సాకారమర్చించి సంతృప్తి చెందు - నరాకారు నర్చింప ఆనంద సిద్ధి ॥

4. పెనుమాయ నన్నెపుడు ఆవరిచియెయుండు-పెను పరీక్షల బెట్టు నెట్టు జీవులనెపుడు ।
కోటానుకోట్లలో ఏ ఒక్క జీవియో - మొండిగా ననుబట్టి బ్రహ్మత్వమును బొందు ॥

5. వాక్కాయమనములను పరువు ధర్మముల - నా కొరకు త్యాగంబు చేయ సంన్యాసి ।
కాషాయ వస్త్రములు చందాలు కీర్తి - పెద్ద సంసారములు హేమ పాశములు ॥

6. ఆధ్యాత్మ మార్గమును బోధించలేరెవరు - యోగి రాజును నేను బోధించినట్లుగా ।
సర్వార్పణ త్యాగ కర్మ సేవయు లేక - జ్ఞాన భావము భక్తి వాక్కులును వంచనలె
- - - - -

దత్త గురు తత్త్వ బోధ కీర్తనలు

75. వినరా ఓ జీవా ! దత్తుని కనరా ఓ జీవా ! ।
నరాకారుడు నరుల కోసమె పాడుచున్నాడు ॥ (పల్లవి)

చింతల బురదల మునుగుచునుందురు జీవవరాహము లోయన్నా ।
నీ ప్రేమసుధల తెలియగలేరిల వీరలగతి ఇంతేనన్నా ।
దారాతనయుల, ధనముల తపనలు చిట్టచివరివరకోయన్నా ।

కాలకింకరులు ఎదురుగ నిలువగ మొత్తుకొందురపుడోయన్నా ।
ప్రయాణమగునెడ ధనములు సుతులును రక్షించలేరు రామన్నా ।
నీప్రేమామృత నామగానమే రక్షించగలదు రంగన్నా ।
ఆశాపాశము మొదలును చివరను లేనిది చుట్టును కృష్ణన్నా ।
కంఠమునందున కాలుదులాగగ ఉచ్చుబిగియునో దత్తన్నా ।
చెప్పలేదనుచు చెప్పకుండుటకు చెప్పితినిప్పుడు కొండన్నా ।
చెప్పిన చెప్పక యున్నను ఒక్కటె బాధ్యత తీరెను హరియన్నా ॥

నేనను భావమె బ్రహ్మరాక్షసుడు మూలబీజమదె బ్రహ్మన్నా ।
నాకనుకోరిక బ్రహ్మరాక్షసియె వానిభార్యయగు విధి అన్నా ।
నావారు నావి అనుభావంబులు వారల సంతతి వెంకన్నా।
ఈ కుటుంబమే నరులను గృహముల నివసించుచుండు హరియన్నా ।
భగవద్గానమె వారల నెపుడు పారద్రోలునిల మల్లన్నా ।
గానమునాపిన మరల చేరుదురు వారలయిళ్ళను రుద్రన్నా ॥

కర్తవ్యంబుల మానుకొమ్మనవు వేదాంతంబులు వెంకన్నా ।
విశ్రాంతి విడిచి భజన బోధించవవియు హరియన్నా ।
కర్తవ్యంబులు విశ్రాంతి పోను మిగిలిన సమయమె బ్రహ్మన్నా ।
చాలు చాలు నీ కరుణను పొందగ నరుడు తరించగ మల్లన్నా ।
వ్యసనము లందున కాలశక్తులవి వ్యర్థము లయ్యెడి రామన్నా ।
ఆ కాలశక్తి నీ కర్పించిన చాలు చాలు గద కృష్ణన్నా ।
వ్యర్థ భాషణము చలనచిత్రములు నవలల చదువుట దత్తన్నా ।
వ్యసనము లివియే ఇహపర దూరము లివె పిశాచములు మూడన్నా ।
రంభయు మేనక ఊర్వశి యనగా అప్సరసలివియె కొండన్నా ।
నిను చేరు తపము నంతము జేసెడి మారు రూపములు ఇవెయన్నా ॥

పాఠము చెప్పుచునుండగ గురువిట సాయము చేయును వెంకన్నా ।
పరీక్ష వ్రాయగ సాయము చేయడు కఠినతనుండును హరియన్నా ।
మర్త్యలోకమున అవతారమెత్తి బోధించు నెపుడు మల్లన్నా ।
పరలోకములో విచారణ సేయ పరుషుడు పలకడు రుద్రన్నా ।
ఇచ్చట ఇప్పుడె వాని వాడుకొన యుక్తము నరులకు కొండన్నా ।
కాలము దేశము మారిపోవునెడ తారుమారగును దత్తన్నా ॥

హంస లేవగనె అచటకు వత్తువు పదిదినములుండ ఓరన్నా ।
సింహాసనమున ఆసీనుడైన నన్ను చూచెదవు ఓరన్నా ।
మనస్వామి యనుచు సంతోషింతువు పరిస్థితి వేరు ఓరన్నా ।
కాలభైరవుని నొప్పించలేను పక్షపాతమున ఓరన్నా ।
నిష్పక్షపాతముగనే తీర్పును జీవులకిచ్చెద ఓరన్నా ।
న్యాయాధిపతిగ నన్ను చూచెదరు నిర్నిమేషులే ఓరన్నా ।
నేను చెప్పినది ఇచ్చట చేయక అచ్చట నిలచిన ఓరన్నా ।

నేనేమి సేతు నానియమునకు నేనె బద్ధుడను ఓరన్నా ।
సేవల నందిన కృతఘ్నుడనుచు నన్ను దూరకుము ఓరన్నా ।
నీ సేవ ఫలమె బోధించుచుంటి నీవెంటబడుచు ఓరన్నా ।
ఇంత విపులముగ చెప్పలేదు ఏ అవతారమునను ఓరన్నా ।
తెలిసియు తెలియనివానిగ నీవిట నటించబోకుము ఓరన్నా ॥

సృష్టి స్థితి లయ కారణ మొక్కటె బ్రహ్మమని చెప్పు బ్రహ్మన్నా ।
వేదములన్నియు, వేరు వేరుగనె త్రిమూర్తులుండగ హరియన్నా ।
సృష్టికి బ్రహ్మము స్థితికిని విష్ణువు లయమునకు హరుడు వెంకన్నా ।
వేరువేరుగనె కనపడుచుందగ బ్రహ్మము ఒకటె ఎట్లన్నా ।
అని ఆలోచించిరి తపముల చేసిరి ఋక్షశైలమున రుద్రన్నా ।
ఋషులు మహర్షియు అత్రియు తపించ త్రిమూర్తులు వచ్చిరోయన్నా ।
బ్రహ్మము ఒక్కటి మీరు కాదనుచు వాదించెనత్రి దత్తన్నా ।
త్రిమూర్తి ముఖముల దత్తుడు బ్రహ్మమె గోచెరించెనట హనుమన్నా ।
ఒక్కవ్యక్తియగు దత్తుడు ఒక్కటె బ్రహ్మమె శ్రుతి సరియేనన్నా ।
మూడు ముఖములవి మూడుపనులిట చేయును ఒక్కడె గరుడన్నా ।
వేద సమన్వయమయ్యెను దత్తము దత్తమనె అత్రి శేషన్నా ।
దత్తము బ్రహ్మము చిక్కెననియెగద దత్తపదార్థము గణపన్నా ।
వేదప్రమాణ సిద్ధ బ్రహ్మము దత్తుడొకడే లలితమ్మా ।
అన్యరూపముల వేద సమన్వయ మెట్లు కుదురునో దుర్గమ్మా ॥

దారా పుత్రుల సహజముగ నెట్లుప్రేమించెదవో ఓరన్నా ।
అట్లే నాపై సహజ సత్య ప్రేమనుంచుమిల ఓరన్నా ।
కాల దేశములు విధానములేదు సత్యప్రేమల ఓరన్నా ।
ఎప్పుడు ఎచ్చట ఏవిధినైనను ప్రేమవ్యక్తమగు ఓరన్నా ।
తమ సుఖసాధనమగు నిను తమకై ప్రేమింతురిలను ఓరన్నా ।
దారా పుత్రులు సైతము స్వార్థమె లోక బంధములు ఓరన్నా ।
నీ నుండి పొందవలసిన దేమియు స్వామికి లేదిల ఓరన్నా ।
నీకొరకై నిను ప్రేమించు స్వామి నిస్వార్థుడతడు ఓరన్నా ।
చలన చిత్రనటు డంతమునొందగ వీరాభిమాని ఓరన్నా ।
ఆత్మదహనమును చేసుకొనెనొకడు భక్తిమార్గమదె ఓరన్నా ।
నటుని నుండి నొక పైసయు పొందక స్వధనమె వ్యయించె ఓరన్నా ।
నటుని ఆర్జితము నంతయు మ్రింగిరి వాని భార్య సుతులోరన్నా ।
నటునే దహనము చేసిరి చావగ సిద్ధము కారిల ఓరన్నా ।
వీరలె స్వామికి వేశ్యాభక్తులు స్వార్థపూజలివి ఓరన్నా ।
వీరాభిమాని మార్గమె గ్రాహ్యము లక్ష్యము తప్పక ఓరన్నా ।
లక్ష్యము స్వామిని చేయుము మార్గమువానిదె ఉత్తమ మోరన్నా ॥

76. ఎంతోదూరం బ్రహ్మపదం - ఓ జీవా !
ఇంకా ఎంతో దూరం బ్రహ్మపదం (పల్లవి)

కన్నుల చంపుము - చంపుము చెవులను జిహ్వను చంపుము .. వారే శత్రులు-
విషయాకర్షిత మింద్రియసంతతి నాపై మనమును నిలువగ నీయదు ।।ఎంతోదూరం।।

నన్ను చేరిడి లక్ష్యము నీకూ, చేసే సాధన దాని విరుద్ధము, మంట జేసెడి
లక్ష్య సాధనకు, నిప్పుల జలము పోసిన రీతిగా ।।ఎంతోదూరం ।।

ఏది విందువో, ఏది చూతువో ఏది పల్కుదువో, అదియే నీలో
జీర్ణమగును, నీదగు తత్త్వము ఆలోచింపుము, దీనిని చాలును ।।ఎంతోదూరం।।

మోహమాటంబను మాటను వదలుము కఠిన మనముతో దీక్షను బట్టుము
చూడకు దేనిని, వినకుము నెవ్వరి పలుకకుమందరి పరిహరించుము ।।ఎంతోదూరం।।

పిచ్చివాడవని పలికెడు వారల పిచ్చివారలని తెలియుము మదిలో
వారలె యమపురి కేకలు పెట్టగ, ఇంద్రియనిగ్రహ నిశ్చలబుద్ధిని
నాపైనుంచుము నిమిషనిమిషమును నన్నే చూడుము నన్నే వినుమూ
నన్నే పలుకుము ఇదియే మార్గము ।।ఎంతోదూరం।।

జగతిని వదలుట మోక్షము సుమ్మీ నన్నే తలచుట సాధన సుమ్మీ
నన్నే చేరుట కైవల్యంబని పండితులందురు, సత్యంబిదియే ।।ఎంతోదూరం।।

77. ఏమి సేతురా జీవా ! నేనేమి సేతుర?

ముక్తినొసగమని కాళ్ళపడేరు బంధము తెంచిన ఏడ్చేరు ! ।।ఏమి।।
మహిమల చూపిన గారడియందురు చూపకున్న నామాట వినరు. ।।ఏమి।।
ఇహమూ కావలె మోక్షము కావలె భోగము కావలె యోగము కావలె ।।ఏమి।।
మనిషిగ వచ్చిన పొమ్మంటారు సొమ్ములు పెట్టిన నవ్వెదరు ! ।।ఏమి।।

78. ఎక్కడినుండి వచ్చావో !
మరల ఎక్కడికి పోతావో నీకేమి తెలియదురా. జీవా !

ఈ మధ్య క్షణకాలము లోపల మిడిసిపడి ఎగిరెదవేలా? ।।ఎక్కడి।।
మిద్దెలు మేడలు పుత్రులు బంధులు క్షణమున పటపట తెగిపోతారు. ।।ఎక్కడి।।
జన్మము నరకము! మరణము నరకము తదుపరి నరకము చెప్పగనేలా? ।।ఎక్కడి।।
నీ సంగతి తలచిన నాకే జలదరించును మొద్దువలె వుంటావేల ? ।।ఎక్కడి।।
కరుణాసాగర దత్తుని పాదము గట్టిగ పట్టిన భయపడనేలా ? ।।ఎక్కడి

79. ఉన్నాడయా దత్తుడున్నాడయా
అవతారముల నెత్తుచున్నాడయా
కన్నులకు కనిపించుచున్నాడయా
మనతోడ మట్లాడు చున్నాడయా (పల్లవి)

1. వాణియు లక్ష్మియు గౌరియు అనఘయే । అనఘా పతిగ వెలుగుచున్నాడయా ।
కీర్తించి సేవించి ధ్యానించు భార్యలను । వేరు పేరుల పిలుచుచున్నాడయా ॥

2. బాహ్య స్వరూపాన కనిపించుచున్నను । అంతః స్వరూపాన దాగేనయా ।
అంతః స్వరూపంబు ప్రకటితము చేసిన । ఆనందమున నరులు రాలేరయా ॥

3. జ్ఞాన ప్రచారంబు సేయంగ స్వయముగ । దత్త గురుడే వచ్చుచున్నాడయా ।
జీవ రూపాంతరుండు జీవ దేహములందు । వ్యాపించి ఆ రెండు తానేనయా ॥

4. మాయతో గట్టిగ కళ్ళ గంతలు గట్టి । మన మధ్యనే మసలుచున్నాడయా ।
మాయ మాటలు జెప్పి భ్రాంతిని కలిగించి । మన తోడ మాట్లాడు చున్నాడయా ॥

5. అనుమాన విశ్వాస డోలికల నెక్కించి । నిజ భక్తులను ఊపుచున్నాడయా ।
అష్ట సిద్ధుల జూపి విశ్వాసమేర్పరిచి ।జ్ఞాన బోధలు చేయుచున్నాడయా ॥

80. ఇంద్రాది దేవతలకైన నా మాయ దాటంగ తరమె ?
(పల్లవి)

1. అవతరించెద ధరణి నెపుడు – భిన్న పాత్రల రసము కొరకు ।
మీ తోడ దొంగాట లోన – క్రీడించుచున్నాను నేను ॥

2. పాత్రలో దాగినను నన్ను – నా రూపమును చూచి పట్టు ।
మీ తోడ క్రీడించుచున్న – దొంగాట ఇదె పట్టుకొనుడు ॥

3. పాత్ర వేషములోన జగతి – నా సత్య రూపంబు దాగు ।
నా రూపమ్మైన ప్రేమ – నా సొమ్ము లష్ట సిద్ధులిల ॥

4. నను పట్టగలవాడు లేడు – నను గట్టు పాశమ్ము ప్రేమ ।
ప్రతిఫలాపేక్ష లేకున్న – వానికే దాసుండ నగుదు ॥

5. మోక్ష కామము గూడలేక – నన్నెపుడు సేవించు వాడు ।
అద్వైత కైవల్యమునకు – మిన్నయౌ నా స్వామి యతడు ॥

6. నా మహా మాయచే తిరుగు – ఏడేడు లోకాలు ఎపుడు ।
ఓ జీవ! నీవెంత తెలిసి – వినయమ్ముతో బ్రతుకు మిలను ॥

81. దత్తులోరమండీ – భిక్షాదానము చేయండీ

(పల్లవి)

1. బాలునిలో వికలాంగునిలో – వృద్ధునిలో రోగగ్రస్తునిలో ।
ఆవేశించి అడిగెదమండీ – మీ త్యాగ పరీక్షను చేస్తామండీ ॥

2. సోమరి పోతులు కొందరు – మా పేరు చెప్పి అడిగెదరండీ ।
వారికి భిక్షలు వద్దండీ – పని చేసే పథమును చూపండీ ॥

3. జ్ఞాన విచక్షణతో – పాత్ర దానమును చేయండీ ।
యోగ్యునకు ఇచ్చుట పుణ్యంబండీ – అయోగ్య దానము పాపంబండీ ॥

82. సాక్షాద్దత్తాత్రేయులము – గురువులదిద్దగ వచ్చితిమి

(పల్లవి)

1. సత్యంజ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ – రసోవైస ఇతి శ్రుతి వాక్యాత్ ।
జ్ఞానమె బ్రహ్మము ప్రేమయె బ్రహ్మము – అష్ట సిద్ధులివి మా సొమ్ములేను ॥

2. జ్ఞాన భాస్కరుడు దత్తాత్రేయుడు – తత్త్వాంబరమున గోచరించగా ।
మాయగురువులిల అంధకారములు – పటాపంచలై పారిపోవగా ॥

3. క్షుద్ర మాంత్రికులు దానవాధములు – మొండి బిడ్డలిల మొండి తపస్సుల ।
తండ్రి సొమ్ములను పొంది ధరించిన –జ్ఞాన ప్రేమల పొందగ సాధ్యమె ॥

4. సొమ్ముల చూపిన బ్రహ్మమగుదురె –జ్ఞాన ప్రేమలు మా స్వరూపములిల ।
స్వరూపము చేత గుర్తించు రాణి – రాజును కిరీటము చేత కాదుగ ॥

5. ఇంద్ర పదవిలో నహుషుడు నిలచిన – వానిని శచి పతిగా నొప్పుకొనెనె ।
పద్మ నాళమున దాగిన ఇంద్రుని – స్వరూపము చేత గుర్తించె సతియు ॥

6. స్వార్థముల దీర్చు సిద్ధులఁ జూపియు – జీవులనాకర్షించిన మాత్రము ।
సొమ్ముల కోసమె వేశ్యలు వత్తురు – భగవద్గుణాభిమానము నటనయె ॥

7. సత్య భక్తుడిల సీతమ్మ బోలి – సొమ్ములు లేకున్నను పతిరూపమె ।
హృదయాకర్షణమై వని కేగెను –జ్ఞాన ప్రేమలె బ్రహ్మ రూపమగు ॥

8. స్వార్థముఁ దీర్చెడి సిద్ధుల జూపిన – వచ్చెడి భక్తులు నాకేల కోట్లు? ।
స్వార్థరహితుడై నా కొరకె వచ్చు – ఒక్క భక్తుడిల దొరికిన చాలును ॥

9. లారీలు ఏల? గులకరాళ్ళు ఇవి - కోహినూరు వజ్రమొక్కటి చాలును ।
ఎండమావులీ భక్తుల ప్రేమలు - గంగా జల కణమే సద్భక్తుడు ॥

83. దత్తస్వామిని నేనేరా - నాకే దాసోహ మ్మనరా (పల్లవి)

1. ఉద్ధరించెదను నిన్నుపుడే - కండ్ల గంతలను విప్పెదను ।
జ్ఞాన యోగమను దీపముతో - భక్తి మార్గమున కదులుమురా ॥

2. ఏ జీవునికై మురిసితివో - వర్జించి నాడు నిను వాడు ।
గుడ్డి మోహమును వదులుమురా - ఇప్పటి కైనా తెలుయుమురా ॥

3. నిత్యము నిను కని పెట్టెదను - నీ శ్రేయస్సునె కోరెదను ।
జన్మ జన్మలను తోడగుచున్ - నీ వెంట నుంటి నీడవలెన్ ॥

4. చేతి నూపి నైవేద్యములన్ - నా కర్పింతువు మాయావీ ।
నా నుండి వరము కోరెదవు - సత్యమైన సిరి సంపదలన్ ॥

5. దొంగాటలాడ మనసాయె - నర రూపములో దాగితిని ।
గుర్తించినారు, నిమిషములో - అరటి తొక్కపై కాలిడిరి ॥

84. దత్తాత్రేయ మునీంద్రులము - అనసూయాత్రి సుపుత్రులము
(పల్లవి)

1. నిర్వికారులము! నిత్యులము - నిరంజనులమై నిలచితిమి ।
మానావమానములు రెండు - సంతోషదములె మాకెపుడు ।
భక్త రక్షణమె మా వ్రతము ॥

2. నిరంతరము సంచారులము -జ్ఞాన భిక్షలను పంచెదము ।
యోగులము మరియు భోగులము - భక్త కర్మ ఫల రోగులము ।
అపార దయా సాగరులము ॥

3. విశ్వ కర్తలు, భర్తలును - విశ్వ హర్తలు త్రిమూర్తులము ।
అద్వితీయ - అవధూతలము - ఆద్యంత మధ్య రహితులము ।
ఆనందార్ణవ రూపులము ॥

4. గుర్తించలేరు మమ్మెవరు - మాయలె చేష్టలు వేషములన్ ।
మా దయ గలిగిన చిక్కుదుము - భక్తి సన్నగిల జారుదుము ।
జారిన చిక్కము ఎన్నటికిన్ ॥

85. మూడు తలలోణ్ణిరా నేను – మూడు లోకాల ఏలికనురా
చూచి చూడలేని జనులారా – చూచి పోదామని వచ్చానురా (పల్లవి)

1. మీ బుద్ధులన్నిటిని చూశానురా – ఆనందమానందమాయెనురా ।
ఒకరి నొకరు దోచుకుంటూనే – ఎంత ముచ్చటగ ఉన్నారురా ॥
2. కాల కర్మలను చక్రముల – క్రిందపడి నలిగేటి చీమలారా ! ।
దేవుడెచ్చటయనుచు అడిగేరు – మాతెలివి చూడమని మురిసేరు ॥

3. మా ప్రతిభ చూడమని పలికేరు – యంత్రముల కనిపెట్టినారు ।
అవి జీవ నాశమై నిలువ – నా సృష్టియే మంచిదనిరి ! ॥

86. అత్రిజం శంకరం బ్రహ్మనారాయణం ।
సర్వదేవాత్మకం దత్తదేవం గురుమ్ ॥ (పల్లవి)

1. ఇందిరా మందిరం పార్వతీనాయకం – భారతీ వల్లభం ధర్మధేన్వాశ్రయం ।
శంఖచక్రాన్వితం శూలఢక్కాధరం – పాత్రమాలాకరం ప్రాణనాథం భజే ॥

2. పావనై రాగమై స్సారమేయాయితైః – పాదపద్మావృతై ర్మంత్ర మంద్రస్వరైః ।
సంచలద్భిశ్చనైః సంచలతం ప్రభుం – త్ర్యాననం షట్కరం యోగిరాజం భజే ॥

3. కేవలం నిర్గుణం మూర్తిభూతం జగత్ – సృష్టి రక్ష్యాలయా ధారహేతోస్త్రిధా ।
అత్రిణాప్రార్థితం యుక్తమూర్తి త్రయం – ద్రుష్టమేకం పున స్తం త్రిమూర్త్యాననమ్ ॥

4. మాతృ భావానసూయాకృతే గర్భజం – దృష్ట బాల త్రయం యుక్త మేకం సకృత్ ।
బ్రహ్మచర్య వ్రతం దండ పాణిం వటుం – తాపసైః ప్రస్థితం వృద్ధ శిష్యైర్భజే ॥

5. హంసవాహం క్వచిత్ పక్షిరాడ్వాహనం – నందినవా క్వచిత్ సంచరంతం విభుమ్ ।
నాస్తికానాం మతం నాశయంతం సదా – పండితా ఖండలం స్తౌమి యోగీశ్వరమ్ ॥

87. వందేఽ తి రమ్యం । విశ్వైకగమ్యం ।
ఉన్మత్త దత్తం । గురు దేవమ్ ॥ (పల్లవి)

1. వేదాంత సారం । నానావతారం । – భక్తోపకారం । భజ దత్తమ్
2. సంసార పారం । రుద్రాక్షహారం । – నీహార గౌరం । భజ దత్తమ్
3. కాషాయ చేలం । పాత్రాక్షమాలం । – ఆమ్నాయ మూలం । భజ దత్తమ్
4. జ్వాలక్షి ఫాలం । ఢక్కా త్రిశూలం । – కంఠాహి నీలం । భజ దత్తమ్
5. పాదాంత శక్రం । విచ్ఛిన్న నక్రం । – శ్రీ శంఖ చక్రం । భజ దత్తమ్
6. కందర్ప రూపం । సౌందర్య దీపం । యోగీంద్ర భూపం । భజ దత్తమ్
7. మంత్రాత్మ బీజం । తంత్రార్థ భాజం । – శ్రీ యంత్రరాజం । భజ దత్తమ్

88. దత్తాత్రేయా ! దత్తాత్రేయా ! ।
దత్తాత్రేయా ! త్రిమూర్తి రూపా ॥(పల్లవి)

1. నీవే బ్రహ్మవు – నీవే విష్ణువు – నీవే శివుడవు – దత్తాత్రేయా
వాణీ లక్ష్మీ గౌరీ నాథా ! దత్తాత్రేయా త్రిలోక పూజ్యా !
శంఖీ చక్రీ ఢక్కా శూలీ ! కుండీ మాలీ దత్తాత్రేయా !
కాశీ స్నానము – మాహురి భిక్షయు – సహ్యము శయ్యా – దత్తాత్రేయా !

2. ఒకచో యోగిగ – ఒకచో భోగిగ । దర్శనమిచ్చే దత్తాత్రేయా !
ధర్మమె ధేనువు – శ్రుతులే కుక్కలు । వెంటబడిన ఓ దత్తాత్రేయా !
దేవదేవతలు – ఋషులును సిద్ధులు । గ్రహములు నీవే దత్తాత్రేయా !
యోగ భ్రష్టుని – నను కాపాడుము । దయతో దేవా । దత్తాత్రేయా !

దత్తం భావయామి ! శ్రీ దత్తం భావయామి ।
గురు దత్తం భావయామి ! ప్రభు దత్తం భావయామి ।
ధర్మోధేను రాగా – దామ్నాయా స్సారమేయాః ।
శంఖీ చక్ర శూలీ ! ఢక్కావాన్ దామ కుండీ ॥

89. దత్తా! నా దత్తా! శ్రీ దత్తా!
నీ వాడనయ్యా నా కింక వేరే దిక్కు లేదయ్యా ॥ (పల్లవి)

అయ్యా! అయ్యా! అయ్యా! దత్తా! ఓ దత్తా! దత్తా! నా దత్తా!
నా తల్లి తండ్రీ! నా సర్వస్వము, నీవేనయానిదత్తా దత్తా ఓ దత్తా దత్తా ! నా దత్తా!
ఏలనయ్యా! నీ కేలనయ్యా, ఈ మౌన భావం?
దత్తా! ఓ దత్తా! దత్తా ! నా దత్తా!
ఏమైన కానీ! నీ పాద పద్మం విడజాలనయ్యా ॥
– – – – –

90. సదా చిత్త చోరా

సదా చిత్త చోరా ! సహ్యాచల సంచారా! శ్రీ దత్త – శ్రీ దత్త – హే దత్త శ్రీ దత్త !
హే భార్గవోద్ధార ! ప్రభుదత్త దత్తా ! శ్రీ షణ్ముఖాచార్య ! గురు దత్త దత్తా !

91. దత్త రాజా ! ఓ దత్త రాజా !
నీ కుక్కనయ్యా నే దత్త రాజా ! (పల్లవి)

నీ పాదాంబుజ మధువులనే గ్రోలెదనయ్యా !
దత్త రాజా ! ఓ దత్త రాజా ॥
నీ ఉచ్ఛిష్టములనే సదా భుజింతునయ్యా ! దత్త రాజా ! ఓ దత్త రాజా

నీ వెంత కొట్టినా నిను విడజాలనయ్యా దత్త రాజా ...
నీ పగ వారిని పీకెద కరచెదనయ్య దత్త రాజా ...
నీ కొరకై నా ప్రాణములనే అర్పింతునయ్యా ॥

92. కనిపించు దత్తా ! కనిపించు దత్తా ! కనిపించు దత్తా ! నా కండ్లకు
నీ కొరకె దత్తా ! నీ కొరకె దత్తా ! నీ కొరకె దత్తా ! నా బ్రతుకు (పల్లవి)

నీ యెడబాటు నేనోర్వలేను – ఎన్నాళ్ళు స్వామీ ! ఈ ద్వైత భావం?
నా గుండె చీల్చితి నీ కోసమేను – నీ కింక ఈ లోక సంచారమేలా?॥

93. దత్తుని తలచెదము – దత్తుని పిలచెదము ।
దత్తుని కొలిచెదము – దత్తుని వలచెదము ॥ (పల్లవి)

కోరిక ఏమియు లేకయె – దత్తుని తలచెదము – దత్తుని పిలచెదము
దత్తుని కొలిచెదము – దత్తుని వలచెదము
ఏమీ కోరిక లేని మా తలపుకు పిలుపుకు కొలుపుకు వలపుకు కారణం?
దత్తుని పై గల – మా అనురాగం దత్తుని పై గల మా మమకారం ॥

94. దత్తం భజే గురు దత్తం భజే అత్రి అనసూయా ముని పుత్రం భజే

దత్తం భజే గురు దత్తం భజే అత్రి అనసూయా ముని పుత్రం భజే ।
వాణీపతే బ్రహ్మవాణీపతే ! అత్రి అనసూయా ముని పుత్రం భజే।
లక్ష్మీ పతే విష్ణు లక్ష్మీపతే ! అత్రి అనసూయా ముని పుత్రం భజే।
గౌరీపతే శంభుగౌరీపతే ! అత్రి అనసూయా ముని పుత్రం భజే ॥

95. శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా !
ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా ! (పల్లవి)

దత్త ముత్తెము చూచితివా ? బ్రహ్మానందము పొందితివా?
దత్త దీపము వెలిగినదా? మాయ చీకటి తొలగినదా?
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

1. దత్త నామము వింటివా? దత్త పాదము కంటివా?
దత్త దర్శనమైనదా? దత్త బోధలు ఎక్కెనా?
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

2. దత్త పూజను సల్పితివా? దత్తావేశము వచ్చినదా?
దత్త గానము చేసితివా? దత్తోద్రేకము కల్గినదా?
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

3. దత్త గద్దెను చేరితివా? దత్త ప్రభువుల మ్రొక్కితివా?
దత్త సేవలు చేసితివా? దత్త కరుణను పొందితివా?
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

4. బ్రహ్మ విష్ణు శివ రూపం బండీ ! ముగ్గురమ్మల తత్త్వంబండీ !
ముక్కోటి సురల మూలంబండీ ! అదియే దత్తాత్రేయం బండీ !
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

5. గణపతి షణ్ముఖ వీరుండండీ ! రామకృష్ణ హనుమానేనండీ !
సర్వ దేవతా సారం బండీ ! సర్వ సిద్ధ అవతారం బండీ !
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

6. శ్రీ పాద శ్రీ వల్లభుడండీ ! నరసింహ సరస్వతి యేనండీ !
నారాయణ మాణిక్య ప్రభువండీ ! అక్కల్ కోట మహరాజేనండీ !
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

7. సద్గురు షిరిడీ బాబా యండీ ! పుట్టపర్తి గల సాయే నండీ !
మూలవిరాట్టును గుర్తించండీ ! అందరి పూజలు అదియేనండీ !
అందరి శక్తులు అందరి మహిమలు అందరి సిద్ధులు అతడే నండీ !
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

8. ఋషులకు సురలకె జారేడండీ ! మనుజుల కెట్టుల దొరికేనండీ !
నిర్మల భక్తికి మెచ్చేనండీ ! భోగ మోక్షముల నిచ్చేనండీ !
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

9. దత్తయ్య కెదురే లేదండీ ! దత్తయ్య ఇస్తే నిలిచేనండీ !
సర్వ తపస్సుల ఫలమతడండీ ! చివరి జన్మలో చిక్కేనండీ !
శ్రీ దత్త దత్తా ! గురుదత్త దత్తా ! ప్రభుదత్త దత్తా ! నా దత్త దత్తా !

96. గురుదేవా! గురుదేవా ! శ్రీ దత్త దేవా ! గురు దేవా !

గురుదేవా! గురుదేవా ! శ్రీ దత్త దేవా ! గురు దేవా !
నీట ముంచినా గురుదేవా ! పాలముంచినా గురు దేవా !
నిన్నే నమ్మితి గురుదేవా ! నీవే నా గతి గురు దేవా !
తాళజాలనో గురుదేవా !వేగమె రమ్మో గురు దేవా !
శ్రీ దత్త సాయీ ! గురు దేవా ! శ్రీ దత్త హనుమా గురుదేవా !
శ్రీ దత్త రామా ! గురు దేవా ! శ్రీ దత్త కృష్ణ ! గురు దేవా !
శ్రీ దత్త బ్రహ్మ ! గురు దేవా ! శ్రీ దత్త విష్ణు ! గురు దేవా !
శ్రీ దత్త రుద్రా ! గురు దేవా ! గురు దేవ గురు దేవ గురు దేవా !
దత్తాత్రేయా ! గురు దేవా !

97. ఉద్ధర ప్రభో ! ఉద్ధర ప్రభో ! ఉద్ధర ప్రభో ! మా ముద్ధర ప్రభో !

ఉద్ధర ప్రభో ! ఉద్ధర ప్రభో ! ఉద్ధర ప్రభో ! మా ముద్ధర ప్రభో !
దత్త సద్గురో ! దత్త సద్గురో ! దత్త సద్గురో ! హే దత్త సద్గురో !
శ్రీ దత్త గురో ! శ్రీ దత్త గురో ! శ్రీ దత్త గురో !
మా ముద్ధర, మా ముద్ధర, మా ముద్ధర, పతితమ్ శ్రీ దత్త గురో !

98. శ్రీ దత్త దేవం – యోగాధినాధం

శ్రీ దత్త దేవం – యోగాధినాధం – కోటి సుగుణ సుందరాయ సుందరాయ ।
మాయా లోలం – విశ్వపాలం – భువన సంచారి సుందరాయ ॥

99. అనసూయ పుత్ర గురుదత్తా !
అభయంబు నిమ్ము ప్రభుదత్తా ! (పల్లవి)

కమలాయతాక్ష ! శ్రీదత్తా ! కరుణాంతరంగ ! హేదత్తా!
కమనీయ రూప! శ్రీ దత్తా ! కలివాద భంగ! హేదత్తా!
హృదయాంతరాన ధ్యానిస్తే – వెనువెంట దత్త విభుడొస్తే –
నను బ్రోవమంచు ఏడిస్తే – గురు సేవ చేయమంటాడు

100. అదుగో అల్లదుగో శ్రీ గురుదత్తుడు

అదుగో అల్లదుగో శ్రీ గురుదత్తుడు – మూడు ముఖముల నారు కరముల
వెలుగుచున్నాడు వేద విదితుడు – ధర్మ దేవతయె ధేను రూపమున
కుక్కలై వేదాలు కూడి నడువగ – అదుగో పరమ పావనుడు
విచ్చేయుచున్నాడు – అదుగో అల్లదుగో

101. కనుగొంటినయా నిను గురు దైవమని
వేద వాక్య నిశ్చితార్థమైన మంత్రమని
సృష్టి భరణ ప్రళయ కారణ పరబ్రహ్మమా ॥(పల్లవి)

ధర్మ ధేనువును నడిపించు దివ్య పాశమా
మూడు ముఖముల నారు చేతుల దత్త రూపమా
బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర మూర్తి మూల వేషమా ॥

102. కంటి – సత్యమును గంటి ! నే పరమ సత్యమును గంటి !
ఎల్ల దేవతల వేషాల నటుడగు ! శ్రీ దత్త బ్రహ్మమును గంటి ! (పల్లవి)

1. మూడు ముఖముల నారు చేతుల వెలయు దేవుని
ముద్దులొలికెడి మూడు మూర్తుల వేషధారిని కంటి
పాత్రమాలలను గంటి ! ఢమరు శూలముల గంటి !
శంఖ చక్రముల గంటి ! కాల జటలను గంటి !
కమల లోచనుని గంటి ! కాషాయ ధారిని గంటి !
జ్ఞాన బోధకును గంటి ! జీవ తారకుని గంటి !
విధి గంటి ! హరి గంటి ! హరు గంటి ! గురు గంటి !
కామధేనువును గంటి ! కాల భైరవుల గంటి !

2. నాల్గు వేదములైన కుక్కలు మొరిగి తెలుపగ వింటి !
సత్యమును వింటి – నే పరమ సత్యమును వింటి !
సృష్టి పాలన విలయ కారకుడొక్కడేయని వింటి !
నా కన్నులను నలుపు కొంటి !
మాయ గాదిది మరల మరలను కంటి !
శ్రీ దత్త గురు పాదముల నంటి , శ్రీ దత్త గురుదేవులను గంటి !
కంటి, సత్యమును గంటి ! నే పరమ సత్యమును గంటి !
– – – – –

103. అంతర్యామీ ! దత్తాత్రేయా ! అరచితినీ ! మొరిగితినీ !
ఎప్పటికప్పుడే నీ పలుకులను ॥
అరచి అరచి మొరిగి మొరిగి – నీ పద కమలములనిదే
వ్రాలితినీ అంతర్యామీ ॥ దత్తాత్రేయా ॥ (పల్లవి)

1. మారరు జీవులు మారరు జీవులు – నా వాలము వలె వంకరలు ।
క్షణికపు మార్పులు మరల పాతవె పద్ధతులు – అంతర్యామీ ! దత్తాత్రేయా ॥

2. పాపక్షయ సులభ మార్గమును వినరు ఎంత చెప్పిననూ ।
వ్యర్ధములగు కష్ట మార్గములనే శ్రమపడి చచ్చెదరు – అంతర్యామీ ! దత్తాత్రేయా ।

3. కృతయుగమంతయు అత్రి తపించిన క్షణ దర్శన మిచ్చితివి ।
పిలువకయె వచ్చి నాతోనెప్పుడు ముచ్చటింతువు నా ప్రాణ సఖా ।
అంతర్యామీ ! దత్తాత్రేయా ॥

4. నా తోడ నడచి నాతో నిత్యము ఐక్యము చెందితివి ! ।
దేవతలకును ఋషులకును అబ్బని భాగ్యము నా కిచ్చితివి ।
అంతర్యామీ ! దత్తాత్రేయా ॥

5. హంసను పంపుము గరుడుని పంపుము నందిని పంపుము ఈ లోకమునకు ।
నారద గణపతి హనుమదాదులు పరమ పావనులు కలరు గదా నీ సేవలకు ।
అంతర్యామీ ! దత్తాత్రేయా ॥

6. చాలు చాలునిక కొంత విశ్రాంతి నొసగుము స్వామీ ।
నీ రూపములో ఇక ఐక్యముగానీ నా రూపము ! అంతర్యామీ ! దత్తాత్రేయా ॥
\- - - - -

104. దత్తగురువుకు దండాలు
దత్త ప్రభువుకు జేజేలు (పల్లవి)

1. సృష్టి కర్తకు - సృష్టి భర్తకు - సృష్టి హర్తకు - పరబ్రహ్మకు ॥
2. వాణి భర్తయు - లక్ష్మీధవుడును - గౌరీ పతియగు - మూలవిరాట్టుకు ॥
3. ఆ త్రిమూర్తులే - తన వేషములై - విశ్వమంతయును - తానొకడేయగు ॥
4. శంఖ చక్రముల ఢమరు శూలముల కుండీ మాలల పట్టిన వటువుకు ॥
5. అత్రిపుత్రునకు - అనసూయ పట్టికి - అనఘా ప్రియునకు - ఆనందాత్మకు ॥
6. వేదపురుషులే - శునకాకృతులతో - పదముల, వ్రాలిన - పావన మూర్తికి ॥
7. దర్మదేవతయే - పాహిపాహియని - గోవుగ చేరిన - విశ్వపాలునకు ॥
8. అష్ట సిద్ధులను - వేయి చేతులను - కార్త వీర్యునకు - ఇచ్చిన స్వామికి ॥
9. విష్ణు దత్త పితృ శ్రార్ధము నందున - భోక్తగ వచ్చిన - మంత్ర బ్రాహ్మణునకు ॥
10. వేదశాస్త్రముల - సారము నంతయు - పిండియిచ్చినజ్ఞానసాగరునకు ॥
11. కనుసైగలతో - భోగ మోక్షముల - భక్తులకిచ్చెడి - భగవంతునకు ॥
12. షోడశ కళలతో - పూర్ణిమ వెలుగుల - పదునారేడుల - ముగ్ధ బాలునకు ॥
13. చిలిపి చేష్టలతో - విశ్వనాటకమును - రక్తికి చేర్చెడి - జగన్మోహనునకు ॥
14. పరశు రామునకె - పరమాచార్యుడు - స్కంద గురువుకె-ఆధ్యాత్మిక గురువగు ॥
15. సృష్టి స్థితి లయ - కారణ బ్రహ్మము - మూడు ముఖముల - తానని తెల్పిన ॥
16. వేదము చెప్పిన - నిర్వచనమునకు - పూర్ణసమన్వయ - మగు బ్రహ్మమునకు ॥

\- - - - -

105. అంతా దత్త మయం - ఈ జగమంతా దత్త మయం ।
దత్త మయం - శ్రీ దత్త మయం ।
గురు దత్త మయం - ప్రభు దత్త మయం (పల్లవి)

1. పంచభూతము లంతటనుండు - బ్రహ్మమంతట దత్తుడె కలడు ।
నేను లేనిది నేను కానిది - ఏమున్నదిచట ఎచ్చటనైన ।
విశ్వ కర్తను విశ్వ భర్తను - విశ్వ హర్తను దత్తుడు నేను ।
సృష్టి నాటక సూత్రధారిని - పాత్ర ధారిగా అవతరించును ॥

2. నీకై నీవుగ నను గుర్తించవు - నేను తలచిననె నను గుర్తింతువు ।
నా క్రీడ ఇదె నవరస భరితము - నను సేవించుము నా దాసుడవై ।
ప్రతిఫలమేమియు కోరక నన్నే - ప్రేమించుమిదే ముక్తికి మార్గము ।
నా సద్గుణముల నభిమానించుము - కారణమిదియే కావలె పూజకు ॥

3. అష్ట సిద్ధుల అవసరమేల - సుందరాకృతికి సొమ్ములు ఏల ।
జ్ఞాన యోగమే నా సౌందర్యము -జ్ఞానులు వ్యక్తిని గుర్తించెదరు ।
ఎన్నో పాత్రల ఏక కాలమున - అభినయింతునీ చలనచిత్రమున ।
ఏ వేషమైన పతిని పతివ్రత - దత్తుని భక్తులు తెలుసుకొందురు ॥

దత్తుడు నేనే - భక్తుడు నేనే - ఒక్కడే మీమీ భావ సిద్ధుడు ।
సత్యం నేనే - సర్వం నేనే - నిత్యం నేనే - నీవూ నేనే ॥

106. కొండల రాజా! ఈ బండ మనసులని
భక్తి ఝరులిక పుట్టవు పుట్టవు
కుందేటి తలపై కొమ్ము పుట్టినను
ఎండ మావుల నీరు చిక్కినను ॥(పల్లవి)

1. రాధ ఎచ్చట ! మీర ఎచ్చట ! - గోదా ఎచ్చట ! నాంచారి ఎట ! ।
శంకరుడెచట ! రామానుజుడెట ! - రామకృష్ణ పరమహంస ఎచ్చట ! ॥

2. పతులను సతులను ధనముల గృహముల - కాలదన్నిరే నీ కొరకై ।
ఒక్క గంటయును నీ ముచ్చటలో - స్థిరముగ నుండరు చంచల చిత్తులు ॥

3. చలన చిత్రముల వ్యర్ధ భాషణముల - గంటలు గంటలు ఆసీనులగుచు ।
పిడుగులు బడ్డను విన ప డవవియె - బురద గుంటయే వీరికి బ్రహ్మము ॥

107. దిగి దిగి వస్తున్నాడు !
దత్తుడు దిగి దిగి వస్తున్నాడు ॥(పల్లవి)

1. మునులను వదలి గొల్లల వద్దకు - ఆశ్రమము వీడి రేపల్లె లోకి ।
కాషాయము వీడి జిలుగు గుడ్డలతో - దండము విడచి వేణువు బట్టి ॥

2. వేదము వదలి పాటల పాడుచు - రుద్రాక్షల వీడి ముత్యాల సరముల ।
త్యాగము విడచి భోగముతోడ - యోగి రాజయిన ప్రణయలోలుడిగా ॥

3. పామరులనైన ఉద్ధరించుటకు - పామర వేషము పామర భాషతో ।
శాస్త్రాల వదలి శ్రుతి పండితుడు - కొంటె వాడగు గొల్ల వానిగ ॥

4. బ్రహ్మర్షులకును అందనట్టిది - బ్రహ్మానందము నీయ పామరులకి ।
జ్ఞాన సారమే భక్తి యోగమని - తెలియ చెప్పుటకు గోప వేషమున ॥

- - - - -

108. బ్రహ్మన్న నేనె, వెంకన్న నేనె, రుద్రన్న నేనె ఓరన్నాని (పల్లవి)

హనుమన్న నేనె గరుడన్న నేనె - శేషన్న నేనె ఓరన్నా ।
రామన్న నేనె కృష్ణన్న నేనె - రంగన్న నేనె ఓరన్నా।
గణపన్న నేనె లలితమ్మ నేనె - నావేషములివి ఓరన్నా ।
సర్వ వేషముల దత్తుడొకడె - పరబ్రహ్మమన ఓరన్నా ।
మత కలహమేల? వేషధారియగు - దత్తన్న ఒకడె ఓరన్నా ।
భిన్న మార్గములు భిన్న దేవతలు - భిన్న జీవులకు ఓరన్నా ।
నానానదులును నానా పథముల - నాలుగు జలధుల పడునన్నా ।
నాలుగు జలధులు పేరుకు వేరగు - జలధి ఒక్కటే ఓరన్నా ।
సర్వమతస్థులు విశ్వజీవులిల - నన్నె చేరుదురు ఓరన్నా ।
సర్వ శక్తులును కలవాడనుచు - సర్వ సమ్మతము ఓరన్నా ॥
నిరాకారముగ సాకారముగను - ఉండగలడతడు ఓరన్నా ।
నిరాకారమును ధ్యానించ కష్ట - మాకారమె సులభంబన్నా ।
ఆకారములందున పూర్ణంబగు - నరాకారమె ఓరన్నా ।
దర్శన స్పర్శ సంభాషణ - సహవాస లాభమది ఓరన్నా ।
నరగుణములుండు బాహ్యరూపమున - లోపల తత్త్వము వేరన్నా ।
విద్యుత్తీగెనుచూడగ బయటకు - మామూలుతీగెయేనన్నా ।
మనుష్యతనువున పరమాత్మ వచ్చు - గుర్తించలేరు ఓరన్నా ।
శరీరగుణముల నాలోకించుచు - నరుడని భ్రమింతురోరన్నా ॥

109. బ్రహ్మము నేనేరా
పరబ్రహ్మము నేనేరా ఓ జీవా
పరాత్పర బ్రహ్మమూ నేనేరా.

నన్ను చేరిన - చేరవలసిన - గమ్యము లేదిక
లేదిక - లేదిక - లేదిక - లేదిక -బ్రహ్మము
సృష్టి కర్తను - సృష్టి భర్తను - సృష్టి హర్తను
సృష్టి అంటని - బుద్ధికి చిక్కని - భక్తి గమ్యుడ -బ్రహ్మము
ఎవ్వడు యముడు - ఎవ్వడింద్రుడు - నా భావరూపులే
నన్ను మించిన - ధర్మాధర్మము - లెచ్చట నున్నవి .. -బ్రహ్మము
నీ ఇంటిలోనే - నే కొలువుదీరి - ఉండియుంటిని
పిచ్చివాడా! నీ కాళ్ళతిప్పట - ఎందుకు ఎందుకు ? .. -బ్రహ్మము
నేను తలచిన - చిటిక లోపల - అందుకుందువు
యుగయుగ తపములు - చేసిన అందని బ్రహ్మపదవిని .. -బ్రహ్మము
నాపై దృష్టిని స్థిరముగ నిల్పుము - తిప్పకు పక్కకు
నాదు నామము - నీదు ఊపిరి - శబ్దము చేయును .. -బ్రహ్మము
నా ఆజ్ఞలేకయే - ఎవ్వడేమియు - నీకీయలేడు
నన్నర్థించియే - వరముల నిత్తురు - దేవదేవతలు .. -బ్రహ్మము
నన్ను తెలిసిన - వాడు ఎవ్వడు - అన్యుల చూడడు

అన్ని చివరల - చిట్టచివరి - వాడను నేనే .. -బ్రహ్మము
నీపై దయతో - స్వయముగ వచ్చితి - నీవు తరించగ
కంటిమాయ - తెరలను త్రోసి - గుర్తు పట్టుము .. -బ్రహ్మము
ఋషులును దేవులు - గుర్తు తెలియక - వెతుకుచుండగ
నీదు ఇంట - నీదు వెంట - నీదు జంట - ఉంటినే .. -బ్రహ్మము

110. నందనా ! ఓ నందనా! నందనా ! నా నందనా !
నందినీ ! ఓ నందినీ ! నందినీ ! నా నందినీ ! (పల్లవి)

1. చందన మేలా? పుష్పములేలా? దీపములేలా?।
ధూపములేలా? నాకు నీ నైవేద్యములేలా? ॥

2. చందనమందలి గంధము నేను - పుష్పములో పరిమళమును నేను ।
దీపములో ఘన తేజము నేను - ధూపములో గల సురభియు నేను ।
నీ నైవేద్య సారము నేను ॥

3. అష్ట సిద్ధులను భ్రమలను వీడుము - పాపలకేగద మహిమలు వింతలు ।
జ్ఞాన యోగమున గమ్యము చేరుము -జ్ఞాన యోగమన తెలియుట చెప్పుట ॥

4. సర్వజీవులును నీ సోదరులేగద - మునుగుచున్నారు కాలార్ణవమున ।
ఉద్ధరించుము ఏ స్వార్ధము తలచక - నా మార్గ ప్రచారమె నా నిజమగు సేవ ॥

5. ఏనాడో నిను ముక్తుని చేసితి - బంధమున్నదని భ్రమలో నుంటివి ।
నీవే నేనని నేనే నీవని - తెలియ చెప్పుటకు ఏతెంచితిని ॥

6. ఒక సమయముననె నానా రూపముల - అవతరించి భువి సంచరించెదను ।
కనుగొన తరమె బ్రహ్మర్షులకును - గురువుగ వచ్చిన భగవానుడను ॥

7. సామాన్యునివలె కనపడుచుందును -జ్ఞానులు చూచిన గుర్తింతురునను ।
సంశయాత్మకులు సందేహింతురు - మాయా మకరము కోరల గ్రుచ్చగ ॥

8. నా కాలి కుక్కయె నిన్నింద్రుని చేయును - కాలభైరవుడె శ్రీ లక్ష్మీ దేవత ।
నా పాద సేవయె తన ఉచ్ఛ్వాసముగా - నా ప్రాణేశ్వరియె జీవించుచున్నది ॥

9. నామ రూపముల రసమేమున్నది - నా సద్గుణముల రసమాస్వాదించుము ।
సద్గుణివై నా సేవకు రమ్ము - ముక్తి యనగ నిక వేరేమున్నది? ॥

\- - - -

(షట్చక్రములను గురించి స్వామి ఎంత విపులముగా వివరించారో విని తరింతుము గాక.)

111. ఏడవ కొండనె నీవుండినావు
మొదటి కొండనె ఎక్కగ లేదు
ఏదు కొండలను ఎప్పుడెక్కెదను?
నా వల్ల కాదింక నారాయణా
నీ కరుణ లేక నేనెక్కలేను (పల్లవి)

1. మొదటి కొండయె మూలాధారము - భూమి తత్త్వమిది మాతృస్ధానము ।
రెండవ కొండయె మణిపూరమగు - జల తత్త్వంబది జనక స్ధానము ॥

2. పృధివీ జలములు కలసిన పుట్టును - సర్వ వృక్ష తతి జీవోద్భవమది ।
ఆకాశ మేఘ సంభవ జలమగు - భూమ్యాకాశము లంబయు తండ్రియు ॥

3. మూడవ కొండయె భర్తృ స్ధానము - భార్యా స్ధానము స్త్రీ పురుషులకిల ।
అగ్ని తత్త్వమది స్వాధిష్టానము - కామ క్రీడలు వేడి వల్లనగు ॥
4. నాల్గవ కొండయె సంతానమగును - వాయు తత్త్వమది అనాహతము ।
హృదయమునందున ప్రేమావేశము - సంతాన బంధ మచ్ఛేద్యమగుట ॥

5. ఐదవ కొండయె నర గురు బంధము - ఆకాశపధము విశుద్ధ చక్రము ।
కంఠ స్ధానము గురువు పల్కునిల - గళమున మాటల గారడి చేయును ॥

6. ఆరవ కొండయె నానా దేవులు - మనో రూపులుగ ఆజ్ఞాచక్రము ।
దత్త వేషములు వరములనిత్తురు - వేషి దత్తుడు జారిపోవును ॥

7. ఏడవ కొండయె సహస్రారమగు - బుద్ధిజ్ఞానము శీర్షమునందున ।
దిగంబరుండగు దత్తుడుండునట - దిగంబరుండన నిజ వేషధారి ॥

8. కుండలినిని నేను జీవతత్త్వమగు - చిజ్జడమిశ్రమ శక్తి తరంగము ।
అనఘయు మధుమతి దత్త ప్రేయసి - సర్వ జీవులును కుండలిని లేను ॥

9. ఆరు కొండలను వంకర గతితో - దాటి పోవవలె మాయా చేష్టల ।
మాయా బంధము లివియె చక్రములుగ - ముల్లు తీయవలె ముల్లు సాధనము ॥

10. మాయాకర్షణ బంధచక్రముల - దాటి మాయతో నిన్ను చేరవలె ।
యోగశాస్త్రమన ఇదె తాత్పర్యము - బొమ్మ చక్రములఁ దలతురు మూఢులు
- - - - -

112. కొండక్కవె అనఘ కొండెక్కవె
నీ పక్కనే ఉండి ఎక్కింతునే । (పల్లవి)

1. ఏడవ కొండను ఎక్కినచో - నీవూ నేనే మిగులుదుము ।
సర్వ బంధములు తెగిపోవగ - భగవదరేధమె మిగులునుగా ॥

2. మొదటి కొండయదె తల్లి పాశము - మూలాధారం పృధివీ తత్త్వం ।
జననీ స్థానం మాయా గర్భం - చక్రం బంధం - పరిభ్రమన్తం ।
అతిక్రమించుము వక్ర గమనా ! ॥

3. రెండవ కొండయె తండ్రిపాశము - మణిపూరాఖ్యం చాంభస్తత్త్వం ।
జనక స్థానం మాయా స్నేహం - చక్రం బంధం - పరిభ్రమన్తం ।
అతిక్రమించుము వక్ర గమనా ! ॥

4. మూడవ కొండయె వైవాహికంబు - స్వాధిష్టానం వహ్నేస్తత్త్వం ।
కామస్థానం పరిభ్రమన్తం - చక్రం బంధం మాయా చేష్టం ।
అతిక్రమించుము వక్ర గమనా ! ॥

5. నాల్గవ కొండయె సంతాన ప్రేమ - అనాహతాఖ్యం వాయోస్తత్త్వం ।
పుత్ర స్థానం పరిభ్రమన్తం - చక్రం బంధం మాయాలీలం ।
అతిక్రమించుము వక్ర గమనా ! ॥

6. ఐదవ కొండయె నరగురు సేవలు - విశుద్ధముక్తం గగనం తత్త్వం ।
నరగురు భూమిం పరిభ్రమన్తం - చక్రం బంధం మాయా బోధం ।
అతిక్రమించుము వక్ర గమనా ! ॥

7. ఆరవ కొండయె సురలు వేషములు - ఆజ్ఞాఖ్యాతం మానస తత్త్వం ।
చక్రం బంధం మాయారూపం - దేవస్థానం పరిభ్రమన్తం ।
అతిక్రమించుము వక్ర గమనా ! ॥

8. మాయాబంధముల మాయచేతనే - దాట కుండలిని వంకరగతియదె ।
కుండలినియన్న చైతన్య శక్తి - జీవతత్త్వమె నడకయె సర్పము ॥

9. సహస్రారమె బుద్ధి స్థానము - సహస్ర దళములె జ్ఞాన జ్యోతులు ।
ఏడవ కొండన అదియె అనఘా - పూర్ణ పద్మమదె నీ పూర్ణ పదము ॥

10. నీనా బంధము ఒక్కటియె మిగులు - చక్రాల దాట అఘమే కాదది ।
అనఘా ! కొండల నారింటినెక్క - ఆరు చక్రముల దాటుట సారము ॥

11. మధుర భక్తిచే మధుమతియగుదువు - తీవ్రాకర్షణ జలపాతమదే ।
నా అనుగ్రహము కల్గిన గానీ - మధుమతి భావము పుట్టదు జీవికి ॥

12. యోగ శాస్త్రమున చక్రములనగా - ఆరుకొండలన అంతరార్థమిదె ।
యోగి రాజుకే తెలియును యోగము - పిచ్చి గురువులే బొమ్మలనమ్మిరి ॥

13. మాయ ప్రేమలివి స్వార్థ లక్ష్యములు - తమ సుఖములకే నిను ప్రేమింతురు ।
సంసార వార్ధి సుడిగుండములివి - ఈదువానినే ఆకర్షించును ॥

14. పరిభ్రమింపగ చేయును చిక్కగ - వినోద సుఖమును కలిగించు కొంత ।
ముంచి వేయునే తుదకు దుఃఖమే - మృత్యువుపాలై పోదురు జీవులు ॥

15. సారము తెలియని పండిత మూఢులు - చక్రములనగా పద్మములందురు ।
దళముల బీజాక్షరముల వ్రాయుచు - పిచ్చి బొమ్మలను ఊహించుతురచట ॥

16. పంచభూతములు మనస్సు కలిసి - ఈయారు సృష్టి చక్రములివియే ।
పాంచభౌతికము మానసబంధము - భ్రమ కారణమగు భ్రమించు చక్రము ॥

17. పంచభూతముల జగత్తునందే - మనో బంధమే ఆరు చక్రములు ।
మాయ ప్రేమతో సంతృప్తి పరచి - మనస్సునంటక ప్రవర్తించుటే
కుండలిని వక్ర గమనమందురే ॥

18. కన్నులు మూయుచు చక్రాలలోన ఉన్న రీతిగా ఊహించి శిశివు ।
వాటిని దాటగ యత్నించునహహ! ఏమందునే ఈ వెర్రి చేష్టలను - పిచ్చి
గురువులే ! పిచ్చి శిష్యులే ! ॥

19. యోగిరాజునే దత్తాత్రేయుని - శరణము జొచ్చుము వివరించునతడు ।
నరగురువు వేరు నారాయణుడగు - సద్గురువు వేరు వదలక పట్టుము ॥

20. చిక్కడు దొరకడు టక్కరి దొంగయు - దత్తాత్రేయుడు మాయావేషుడు ।
గుర్తించి పట్ట విదిలించు నతడు - జారిపోవునే బ్రహ్మర్షులకును ॥

21. సామన్యునువలె నుండును చిక్కడు - చిక్కించుకున్న అధముని వలెనగు ।
అధమాధముడై నటించు చేష్టల - పట్టు సడలగా పరుగెత్తి పోవు ॥

22. స్థిర విశ్వాసము చెదరని భక్తికి - లొంగి పోవునె శ్రీ దత్త గురువు ।
బోధించునతడు సర్వ రహస్యము - యోగ్యతనుండిన పరీక్షించియే ॥

23. యోగ శాస్త్రమన భగవద్యోగము - సంసారబంధ విచ్ఛేదంబే ।
చక్రాలదాటి పోవుటయనగా - సహస్రారమె భగవత్సన్నిధి ॥

24. ఈ రహస్యమును నీకు చెప్పితిని - నా ప్రియసతియగు అనఘవు కావున ।
సురలును మునులును ఈ సారమునిటు - తెలియక నుంటిరి అనఘ ధన్యవే ॥
- - - - -

113. శ్రీ దత్తోఽహం గురుదత్తోఽహమ్
ప్రభు దత్తోఽహం శృణురే జీవ! (పల్లవి)

నానా మార్గా న్గురూన్విలోక్య భ్రమవికటధియ శ్శిష్య భ్రమరాన్ ।
అవతీర్ణోఽహం వేణోర్గానం - శ్రుతి సిద్ధాంతం రచయామీహ ॥

గోపరిపాలో గోపాలోఽహం - ధర్మో గౌరియ మునుసరతీహ ।
సర్వే గురువో ప్యాకృష్టాస్స్యు - రితి కృష్ణోఽహం మూర్తిర్దత్తః ॥

చత్వారోమే వేదాశ్శిష్యాః - సామవేద ఇహ పద్మాఖ్యాతా ।
ఋగ్వేదోఽయం బాలఃకృష్ణో - యజురజయోఽయం భీమస్తుర్యః ॥

శఙ్కరోఽహమపి రామానుజ ఇతి - మధ్వాచార్య స్త్రిగురుః పూర్వమ్ ।
శఙ్కర విష్ణు బ్రహ్మత్రిమూర్తి - రవతీర్ణోఽహం మూఢః కలహః ॥

114. దత్తులోరమండీ - మేమే దిగి వచ్చితి మండీ
(పల్లవి)

సాధన పూర్తిగ చేయకయే! కొన్ని సిద్ధులను పొందగనే ।
అవతారములుగ గురువులుగా! బ్రహ్మోఽహమని కొందరిలన్ ।
అష్ట సిద్ధులకు అధిపతియౌ ! సృష్టి స్థితి లయకరుడతడె ।
ఆంజనేయుడే వినయముతో ! దాసోఽహమ్మను మాకుగదా ॥

సృష్టి స్థితి లయ కర పదమే ! - మా కిరీటమిది ఇచ్చితిమి ।
అతడికె బాధ్యత లేదు యికన్! అవతారముల రమించెదము ।
మా సొమ్ములేను సిద్ధులిలన్ ! బహుమానముగా ఇచ్చెదము ।
జ్ఞానమె ప్రేమయే మా గుర్తు! అవె మా రూపము, మా కళయౌ ॥

మా ఊహలేను జగమంతా! అష్ట సిద్ధులను ఊహలుగా ।
ఊహలె జీవులు వినోదమే!ఊహించు వ్యక్తి మేమేగా ।
సృష్టి, స్థితి లయ కారణమౌ! ఒక్క బ్రహ్మమే చిద్ఘనమై ।
దత్త కృతిగా వెలిగెదము! బ్రహ్మ విష్ణు శివ వేషములన్ ॥

టీవీ వ్యసనాలలో అగ్రగణ్య. దానిని సన్యసించమని సాధకులకు స్వామి బోధ.

115. త్యజరే టీవీం త్యజరే టీవీం - టీవీం త్యజరే మూఢమతే

(పల్లవి)

ఎదురుగ కాలుడు కాలపాశమును - గిరగిర త్రిప్పుచు నిలచి యుండగా ।

టీవీ దృశ్యములేవియు నవి నిను - రక్షింపనేర వని తెలియుమురా ॥

కాలము శక్తియు పరిమితములుగద - వ్యర్థముచేతువు వాటిని మూఢా ।
పన్నీరములను బూడిదఁ బోసిన - చివరి క్షణమున విలపింతువురా ॥

ఎంతో శ్రద్ధగ శ్వాసను బిగించి - టీవీ దృశ్యము చూతువు జీవా ! ।
ఆ శ్రద్ధలోన సహస్ర భాగము - దత్తుని పై నిలపిన చాలునురా ॥

నిన్నుద్ధరించ శ్రీ గురు దత్తుడు - నరావతారమునెత్తియు భువిలో ।
సంచరించునిదె పదముల పట్టుము - టీవీని బద్దలు చేయుము జీవా ॥

నీ తపమును భంగము చేయగనిదె - అప్సరసలందరును గుమికూడియె ।
టీవీ రూపము తాల్చిరి వలయై - నిను పట్టిరట బయటకు రారా ॥

కలి పురుషుని ధర్మ పత్ని టీవీయె - నీ శక్తి పీల్చి పిప్పిని చేయును ।
కాలము చంపును నిన్ను చంపునది - మానవ జీవిత మత్యల్పమురా ॥
- - - - -

116. దత్త కీర్తన

ఇతడే దత్త గురుడు - పరాత్పరుడు - నరవరుడు ।
మన దేహముల-ఘన మోహముల - సందేహములెపుడు । (పల్లవి)

1. చిలికె వేదమును - పలికె గీతలను - ఒలికె భజనలును ।
చూపె మహిమల - చేసె బోధల - బ్రోచె భక్తుల ॥

2. మాయగంతల - త్రోసి కంతల - కనుదు వింతల ।
సూత్రధారియౌ అత్రి పుత్రుడే పాత్రధారియగు ॥

3. అవతరించును - భువిచరించును మదిహరించును ।
పాత్రోచితపు జీవవాక్కుల పలుకుచుండును ॥

4. మాయమాటల మాయ చేష్టల నటనలోలుడు ।
భక్తులకైన కనులఁ గప్పును మహా మాయను ॥

5. ఈ చరాచర సృష్టి అంతయు వాని ఆటకే ।
ఆడుచిందురు జీవులెప్పుడు ఆట బొమ్మలే ॥

6. వేద తైలపు్న దీపము చూపునెప్పుడు ।
భక్తి పథమున ఊతమిచ్చుచు నడక నేర్పును ॥

- - - - -

117. రమించు వాడెవరురా ! నిను వినా ! గురువరా ! దత్తా !

(పల్లవి)

1. అనేక వేషములలో – నరావతారములలో ।
రమింపఁ జేసి పరులన్ – రమించు చుందువెపుడున్ ।
సహస్ర శీర్ష పురుషా – సహస్ర నేత్ర చరణా ।
విభిన్న పాత్ర రమణా – వినోద మోద రసికా ॥

2. ఒకండవై రమణమున్ – వరించి చేసి జగమున్ ।
రమించి సాక్షి వగుచున్ – నటింప కోర్కె కలుగన్ ।
జగత్తు దూరితివిగా – రమించుచు న్నటుడవై ।
రమించు రాముడనగా – వినోదమే జగములే ॥

3. స్వభక్త కర్షకుడవై – రమింప చేసి పరులన్ ।
జగాన కృష్ణుడనగా – ప్రసిద్ధి చెందితివిగా ।
నిరంతరంబు జగమున్ – చరించు చుందునిటులన్ ।
వినోదమాగదుగదా – రహస్య సత్య మిదియే ॥

118. దత్తాత్రేయం దత్తాత్రేయం – దత్తాత్రేయం కోజానాతి ?
బ్రహ్మర్షిర్వా దేవో వాస్యాత్ – దత్తాత్రేయం కోజానాతి ? (పల్లవి)

1. పూర్ణ వినోదం మాయాలోలం – మూలస్య మూల మనూహ్యా తత్త్వం ।
సద్గుణ దుర్గుణ లీలా కేళిం – బ్రాహ్మణోత్తమం చండాలంచ ॥

2. పరమ కఠోరం బాహ్యాకారం – కరుణా సాగర మంతస్సారం ।
నిందా స్తోత్రై రలిప్త మేకం – క్రీడయంత మిహ కృతావతారమ్ ॥

3. దత్తం ఛిన్నం దత్తం ఛిన్నం – మూఢా ఏవం వదంతి లోకే ।
మాయా బంధా స్సర్వే ఛిన్నాః తదీయ దృష్ట్యా కైవల్యాయ ॥

4. ధర్మ బద్ధ మపి ధర్మాతీతం –జ్ఞానానందం రస స్వరూపం ।
కర్మణిమగ్నం నకర్మ బద్ధం – కర్మ ఫలానాం ధాతారంతమ్ ॥

– – – – –

119. శ్రీదత్త పరమార్థ సుబోధక పద్యావళి

1. తుంచుము తెంచుము చూర్ణము చేయుము కాల్చుము మాడ్చుము కోరికలన్
నిర్మల భక్తిని సంపాదించుము స్వామిని కట్టెడి బంధమదే

జపములు తపములు భజనలు పూజలు కామకృతంబులు వ్యర్థములే
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

2. భగవద్గుణముల ఆకర్షణతో ఆరాధింపుము దత్తగురున్
ఇచ్చుట కోర్కెలు కర్మసుసాధ్యములచ్చుట సాయము కావలెయున్
ఎవ్వడు నిను గుర్తించడు నిష్క్రియతో నట భీతిలి ఏడ్చెదవు
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

3. నీకై వచ్చెడి అతిథిగ నిష్కామార్చన జేయుము నిత్యమిలన్
భిక్షుక భోజన లక్ష్యముమానుము కసరును నిన్నును దేవుడిటన్
అతిధికి సర్వ సపర్యలు వరములు నీకును కోరిక లేనియెడన్
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

4. స్వామికి సిద్ధులు సొమ్ములు వాటిని కోరెడి భక్తులు వేశ్యలిలన్
అవినాభావిగ నుండును జ్ఞానము సౌందర్యముగా తత్పరలౌ
కుల వధువుల వలె తన్మయ దృష్టులు సద్భక్తులు శ్రవణైక పరుల్
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

5. నైమిశ వనమున గురుపీఠాసన మందున ఆసీనుండగుచున్
ఋషులును సిద్ధులు సురలును ప్రణతులు సేయగ సర్వజగ ద్విభుడై
వాణియు లక్ష్మియు గౌరియు ప్రియసతులై కొలవగ నా నందముతో
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

6. సర్వజగత్తుకు కర్తయు భర్తయు తానొక్కండగుచున్
వేదము చెప్పిన లక్షణపూర్ణ సమన్వయ మిచ్చుటనే జరుగన్
దత్తుండొకడే బ్రహ్మము దేవతలందరు దత్తుని వేషములే
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

7. బ్రహ్మహరీశ్వర ముఖముల జగముల జనిధృతిలయముల తానొకడే
చేయును సృష్టిస్థితి లయ కారకు లామూర్తులుగా ప్రసిద్ధి గదా
ముమ్మూర్తులలో వ్యక్తిగ వేషియు నటుడగు మూల విరాట్పురుషా
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

8. శంఖము చక్రము ఢక్కయు శూలము కుండియు మాలయు హస్తములన్
నాలుగు వేదములును శునకములుగ ధర్మము గోవుగ వెంటబడన్
నానాఽఽకృతులనుఁ దాల్చుచు బోధలఁ జేయుచు వసుధా సంచరుడై
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

9. అనసూయాత్రుల తపముల మెచ్చియు దత్త సుతుండగు దత్తుడిలన్
కోరికలేకయె సేవలఁజేసిన భక్తులకును దత్తుండగుటన్

కనుగొనతరమె? స్వామిని మాయనుఁ గప్పుచు నిల క్రీడించునుగా
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

10. చిక్కని వారికి చిక్కును చిక్కిన వారికి జారును చిక్కడిలన్
క్షణమునఁ దోచును క్షణమున మాయను కన్నులఁ గట్టును గంతలుగా
జగతిని చూచుచు సాక్షిగ జగతినిఁ జొచ్చును మాయావేషముతో
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

11. మార్గశిరంబున పూర్ణిమ రోజున మొదటిగ నత్రియె చూచెనుగా
దత్తుడు త్రిముఖంబులతో షట్కరములతో నిలచెను వ్యోమమునన్
షోడశ వర్ష వయోధరుడై త్రిజగన్నవమోహన సుందరుడై
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

12. సిద్ధుల జూపుచు నాస్తికు నాస్తికునిగ మార్చుచు ప్రారంభమునన్
క్రమముగ బోధలఁ జేయుచు పామరులకు పామర సంభాషణుడై
పండిత భాషల పండితులకు బోధించును శ్రుతి సిద్ధాంతములన్
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

13. సృష్టి స్థితి లయ పునరావృత బిందువుల న్మధ్యమమేదియనన్
బిందుత్రయ మధ్యమమేదయన న్నరియగు మూర్తి త్రైతములో
విధిముఖ మధ్యము హరిముఖ మధ్యము శివముఖ మధ్యము నొక్కొకచో
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

14. శంకర రామానుజ మధ్వాచార్యుల మతగురు రూపంబులతో
ప్రస్థానత్రయ భాష్యములను వ్రాసిన వేదాంతాచార్యునిగా
గంగా యమునా సరస్వతీత్రయ సంగమ తీర్థ ప్రయాగసమా!
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

15. షోడశ కళలను షోడశ రూపము లెత్తుచు మాయనాటకమున్
అవతారంబులతో నాడించుచు నందియు నందక లీలలతో
నిత్యవినోదిగ నమ్మినవారికి నొసగుచు సేవాభాగ్యములన్
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

16. భార్గవ షణ్ముఖ గురుడును శంకరదేశిక కుల చాదస్తములన్
పోగొట్టగ తా చండాలుండై ఎదురుగ కాశీ వీధులలో
నాలుగు కుక్కలతో కనపడి బోధించిన అవధూతాగ్రసరా
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

17. దత్తుండొకడే బ్రహ్మగ సృష్టిని విష్ణువుగా పరిపాలనమున్
శివునిగ లయమును చేయుచునుండును త్రిమూర్తులాయన వేషములే

బ్రాహ్మము శైవము వైష్ణవమనునది పామర మతమిది తెలిసినచో
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

18. శ్యామకమల నయనుండగు హరిగా నింద్రుడు చూచెను పులకితుడై
పింగళనాగుడు శంకర రూపిగ బదరీ సిద్ధులు బ్రహ్మతనున్
త్రివదన షడ్భుజ రూపము నత్రియ మనుజులు మాయా రూపములన్
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

19. బాహుసహస్రము నష్ట విభూతుల హైహయకులజున కిచ్చితివీ
భోక్తగ వచ్చియు విష్ణుదత్త పితృదేవతలం గడ తేర్చితివీ
నా కొరకై కరుణారస సాగర ఏ రూపముతో వచ్చెదవో
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

20. హే కమలాసన ! హే కమలేక్షణ ! హే కమలాస్త్రవపుర్దహన
హే శృతి బోధిత పూర్ణ సమన్విత లక్షణ లక్ష్య బ్రహ్మతనో
త్వాం ప్రణమామి పునః ప్రణమామి పునః ప్రణమామి చ దత్తవిభో
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

21. జ్ఞానం దిశ భక్తిం దిశ యోగం దిశ తే సేవాకర్మ దిశ
కామంహర కోపంహర లోభమదమోహమాత్సర్యం హర మే
శరణం భవ భవతరణం భవ కరుణా కిరణా వరణో భవ మే
జయజయహే పరమార్థ సుబోధక! సత్యనిరూపక! దత్తగురో!

120. ఓ కృష్ణ దత్తుడా! మేలుకో మేలుకో
శ్రీ కృష్ణ దత్తుడా! సుప్రభాతము నీకు (పల్లవి)

1. నీ చూపులెన్నెన్నొ రాగాల పలికించు ।
అనురాగమే నీవు ఆకారమైనావు ।
మా చూపులకు ప్రాణ దానమును చేయగల ।
నీ చూపులను మాకు దయ సేయుమా ఇంక ॥

2. రుక్మిణీ వక్షోజ కస్తూరి నీ యెదను ।
నీ రంగులో కలిసి పోయెనుగ సిగ్గేల?।
భామ పెదవుల లాక్ష రక్త వర్ణము గూడ ।
నీ పెదవి రంగులో కలిసి పోయెనులెమ్ము ॥

3. నలిగిపోయినది నీ పీతాంబరము గూడ ।
రాధికాలింగనము రట్టు చేయదు లెమ్ము ।
నిద్రలోనటునిటును పొరలంగ నందరికి ।
వస్త్రాలు నలుగునని భావించుదుములెమ్ము ॥

4. నీ తనువు కందినది గొల్లభామల రాత్రి ।
అలరింపగా యనుచు అనుకొనుము లెమ్మురా ।
హంసతూలిక కన్న సుకుమార గాత్రంబు ।
నిద్రలో కందినది అని తలుచుదుము లెమ్ము ॥

5. మంగళ స్నానమును నీ చేత చేయించ ।
నీ అష్ట సతులిచట సిద్ధమై యున్నారు ।
నెమలి పింఛమును సరి చేసికట్టగ నీకు ।
మీరకే తెలియుగా నామెయును వచ్చినది ॥

6. రాగాంశువులు నీలమేఘ గర్భము నందు ।
దాగినవి యిపుడిపుడె ప్రకటితములగుచుండె ।
ఓ నీలవర్ణుడా! నీలోనదాగినవి ।
రాగభావములెన్నొ ప్రకటించవేలరా ॥

7. రాత్రియును పగలుగల మిశ్రమము యీసంధ్య ।
ప్రేమయు జ్ఞానంబు కలబోయగా నీవె ।
ఓ వేణుగోపాల! నీ ప్రేమదేవతయె ।
నిజకంఠమున పాడ నీ మురళిగానమౌ ॥

8. ఓజ్ఞానసాగరా! గురుదత్త దేవుడా! ।
ఓ ప్రేమ హిమశైల! శ్రీ కృష్ణనామకా! ।
జ్ఞానులగు బ్రహ్మర్షులే నిన్ను ప్రేమించి ।
గోపికల రూపముల నిలచియున్నా రిచట ॥

9. యోగీశ్వరా! దత్త! ఉపనిషత్కర్తలే ।
నీ గీతలను పాడుచున్నారు శ్లోకముల ।
భోగీశ్వర! కృష్ణ! గోపికలుగాఁ బుట్టి ।
నీ ప్రేమ నీఅంద మందుకొన వచ్చిరట ॥

10. అవతరించితివి మా కోసమే శ్రీ దత్త !
మా కనులు చూడగల కృష్ణ రూపంబుతో ।
యోగిరాజా! నీ స్వరూపంబు ప్రకటించ ।
కోటి సూర్యుల కాంతి జగమంత మాయమౌ ॥

11. నీలజలధిని కలియు నీల యమునయె ధన్య ।
తుమ్మెదను నిను బట్టు పద్మమే ధన్యంబు ।
పురుషోత్తమా! నీవె పురుషుడవు జీవులిట ।
ప్రక ృతి బిందువులు నీ భార్యలగు భామలే ॥

12. పాలమీగడ వెన్న తిన్న నీ అంగముల ।
పూలమాలలు కూడ జారునవె సుకుమార!।
నీ సుందరాకారమును చూచి తాపసులె ।
స్త్రీ జన్మలను పొంది రాసకేళినిఁ బడిరి ॥

13. మన్మధుని అబ్బవే! సౌందర్యమున గూడ।
కాలాంతకుని గూడ కల్లోల పరచితివి ।
కమలలోచనముల నీవు మెల్లగ తెరువ ।
పంచ శరముల వృష్టి ముంచినది భామలను ॥

14. గోవింద! గోపాల! గోపికాలోలుడా! ।
నిన్ను చూచిన కాని ఆవులీయవు పాలు ।
నినుజూడనవి నిండు పాలతో భాండములు ।
క్షీరసాగరమంత నీ వెంట వచ్చినటు ॥

15. అరవిందలోచనా! కందర్ప సుందరా! ।
బృందావనానంద మందార మకరంద! ।
మందస్మిత స్యంద కుందేందు కరబృంద! ।
ఇందీవరశ్యామ! ఇందిరా మందిరా! ॥

16. హే పూర్ణచంద్రాస్య! హే పల్లవాధరా! ।
హే కమలలోచనా! హే ముగ్ధ మోహనా! ।
హే ఘనశ్యామలా! హే పించధారణా! ।
శ్రీ వేణుగోపాల కృష్ణ దత్త ప్రభో! ॥

– – – – –

121. శ్రీ కృష్ణ దత్తయ్య ఎక్కడుంటివో
నీ భక్త హృదయాల నిలచి యుంటివో (పల్లవి)

1. కృష్ణ పెదవులందు ప్రేమ నవ్వులే ।
ఆ నవ్వుకు శరణు కృష్ణయ్యా శరణు శరణు ।
దత్తయ్య కనులందు యోగ జ్యోతులే ।
ఆ జ్యోతికి శరణు దత్తయ్యా శరణు శరణు ॥

2. కృష్ణయ్య గానమందు కోటి వీణలే ।
ఆ గానానికి శరణు కృష్ణయ్యా శరణు శరణు ।
దత్తయ్య జ్ఞానమందు కోటి సూర్యులే ।
ఆ జ్ఞానానికి శరణు దత్తయ్యా శరణు శరణు ॥

3. కృష్ణయ్య తలమీద పింఛమున్నదే ।
ఆ పింఛానికి శరణు కృష్ణయ్యా శరణు శరణు ।
దత్తయ్య తలమీద జడలున్నవే ।
ఆ జడలకు శరణు దత్తయ్యా శరణు శరణు ॥

4. కృష్ణయ్య చేతిలోన మురళి ఉన్నదే ।
ఆ మురళికి శరణు కృష్ణయ్యా శరణు శరణు ।
దత్తయ్య చేతిలోన వేదమున్నదే ।
ఆ వేదానికి శరణు దత్తయ్యా శరణు శరణు ॥

122. అందరాని ఆ బ్రహ్మ మేలనో
పొందలేని ఆ ముక్తి యేలనో (పల్లవి)

మానవాకృతిన్ దాల్చు బ్రహ్మమే – వానిచేరుటే బ్రహ్మ యోగమౌ ।
వానిసేవలో నిత్య మోదమే – సత్య మోక్షమౌ ఇచట ఇప్పుడే ।
అంది వచ్చిన బ్రహ్మమిదిగదా – మూఢమానవా! వదలబోకుమా ।
సంశయంబుతో కాలమరుగగా – చిట్టచివరలో మొత్తుకొందువు ।
సద్వినోదియై జగముచేసెగా – సాక్షి మాత్రిడై చూచి తుష్టుడై ।
తృప్తిచెందకే వేషధారియై – పాత్రలీనుడై అవతరించెడిలన్ ।
సూత్రధారియే పాత్రధారియై – మోజు తీరగా ఇలనటించెడిన్ ।
అష్ట సిద్ధులున్ వాని సొమ్ములే –జ్ఞానప్రేమలె వాని తత్త్వమౌ ।
తత్త్వ వేత్తకే గుర్తు పట్టగా – సాధ్యమౌనుగా జ్ఞాని అతడే ।
సిద్ధి సొమ్ములన్ చూచి పామరుల్ – రాజు వేషినే రాజు అందురు ।
దీర్ఘ నిద్రనే – మరణమందురు – అచట ఏమియున్ లేదు లేదుగా ।
గుణము సృష్టియౌ బ్రహ్మద్రవ్యము – గుణమునైల్యమౌ కలువద్రవ్యము ।
ద్రవ్యరేణువే గుణముగానగున్ – రేణువున్నను లేనిరీతియే ।
ఊహమాత్రమే గుణము సృష్టిగా నిర్గుణుండనన్ సృష్ట్యతీతుడౌ ।
సృష్టి పూర్వుడౌ బ్రహ్మదత్తుడు – సృష్టి పోవగా రుద్ర దత్తుడున్ ।
సృష్ట్యతీతులౌ నిర్గుణాత్మలౌ – బ్రహ్మ నిర్గుణం బన్నవారలే ।
సగుణమన్నచో సృష్టియుక్తిడౌ – విష్ణుదత్తుడే వర్తమానుడు ।
ఈ త్రిమూర్తులున్ కర్మ వేషముల్ – దత్తుడొక్కడే నటుడు సత్యము ।
సగుణనిర్గుణ బ్రహ్మ మొక్కటే – కిరణమాత్రమే గుణము విశ్వము ।
కోటి సూర్యులౌ దత్తదేవుని – చర్మ చక్షువుల్ చూడలేవుగా ।
యోగిరాజగు స్వస్వరూపమున్ – దివ్య నేత్రమే చూడగల్గును ।
స్పర్శ దర్శన భాషణంబులన్ – నరులకీయగా నరుని ముసుగులో ।
అవతరించుగా నతడే దత్తుడు – విద్యుదాత్మకంబైన తీగయే ।
తీగె తాకగా 'షాకు' కొట్టును – తీగె విద్యుదద్వైతమాతడే ।
జీవులందరున్ సృష్టి భాగముల్ – పరా ప్రక ృతియే ఉత్త తీగెలే ।
అవతరించుచో ఆశ్రయించుగా – పురుష దత్తుడున్ ప్రకృతి రూపమున్ ।
అవతరించిన నర శరీరమే – నరుల ముక్తికై ఏకమార్గము ।

123. శ్రీ దత్త నవరత్నాలు

1. నమస్తే త్రిమూర్తి స్వరూపోజ్వలాయ - నమస్తే త్రిధా సర్గ రక్షాలయాయ ।
నమస్తే త్రిశక్త్యనా వల్లభాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

2. నమస్తే త్రిలోకాది మధ్యాత్యయాయ - నమస్తే త్రికాలార్ధ సన్దర్శనాయ ।
నమస్తే త్రిపుట్యర్థ సద్బోధకాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

3. నమస్తే త్రివేద స్వరోచ్చారణాయ - నమస్తే త్రిపుణ్డ్రోర్ధ్వ రేఖాముఖాయ ।
నమస్తే త్రిణేత్రాన్తరాలోకనాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

4. నమస్తే త్రిధాచార్య రూపాగతాయ - నమస్తే త్రివేదాన్త సంస్థాపకాయ ।
నమస్తే త్రిభాష్య ప్రయాగాన్వయాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

5. నమస్తే త్రిబన్ధేషణా ఖణ్డనాయ - నమస్తే త్రికర్మేధ్మ దాహానలాయ ।
నమస్తే త్రిదేహైక మోక్ష ప్రదాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

6. నమస్తే త్రిపాదార్ధ మన్త్రాధిపాయ - నమస్తే త్రిమన్త్రైక మోక్షప్రదాయ ।
నమస్తే త్రివర్ణైక వర్ణేరితాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

7. నమస్తే ధరామణ్డలే సఞ్చరాయ - నమస్తే చతుస్సారమేయావృతాయ ।
నమస్తే సకృద్భిన్న రూపేక్షితాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

8. నమస్తే శివబ్రహ్మ విష్ణ్వాననాయ - నమస్తే షడబ్జాంశు పాణి వ్రజాయ ।
నమస్తే ఉనసూయాత్రి పుత్రాయితాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

9. నమస్తే మహాజ్ఞాన సత్పణ్డితాయ - నమస్తే గురుశ్రేణి రాజోత్తమాయ ।
నమస్తే మహాయోగ పీఠేశ్వరాయ - పరబ్రహ్మ దత్తాయ భూయో నమస్తే ॥

ఫలశ్రుతి.

దత్తాయ నవరత్నానాం - శ్లోకమాలాం సమర్పితాం ।
కృష్ణేన పఠతాం సిద్ధః - శ్రీ దత్త సదనుగ్రహః ॥

- - - - -

124. శ్రీ దత్తాష్టకము

శ్లో॥ బ్రహ్మవిష్ణు శివాఖ్యానం । మూర్తీనాం మూలహేతవే ।
త్రిమూర్తి ముఖ పద్మాయ । దత్తాత్రేయాయతే నమః ॥

శ్లో॥ అరుణ శ్యామధావళ్య । వర్ణ మిశ్రమ వర్ణినే ।
అనసూయైక భాగ్యాయ । దత్తాత్రేయాయతే నమః ॥

శ్లో॥ శంఖం చక్రం త్రిశూలం చ । ఢక్కా మపికమండలమ్ ।

బిభ్రతేఽక్ష స్రజంహస్తైః । దత్తాత్రేయాయతే నమః ॥

శ్లో॥ కుర్వతే భావమాత్రేణ । సృష్టి స్థితి లయానపి ।
సర్వదేవ స్వరూపాయ । దత్తాత్రేయాయతే నమః ॥

శ్లో॥ గురూణాం గురురాజాయ । శ్రుతీనాం శ్రుతయేఽపిచ।
శాస్త్రాణా మపి శాస్త్రాయ । దత్తాత్రేయాయతే నమః ॥

శ్లో॥ బాలోన్మత్త దీక్షాయ । సర్వ లీలా విహారిణే ।
అవధుతైక లక్షాయ । దత్తాత్రేయాయతే నమః ॥

శ్లో॥ కరుణావాహినీమూల । వాత్సల్యార్ణవ చక్షుషే ।
ఆహ్వానాదేవద ృష్టాయ । దత్తాత్రేయాయతే నమః ॥

శ్లో॥ శ్రితానుద్దర్తు కామాయ । కలౌ సర్వగతాయ చ ।
సాధ్యా సాధ్యాని దదతే । దత్తాత్రేయాయతే నమః ।

ఫలశ్రుతి

శ్రీ దత్తాత్రేయాయ దేవస్య పుణ్యం కృష్ణ కృతాష్టకమ్
పఠతాం స్యాదిహాముత్ర ఫలమీప్సిత మక్ష్యయమ్.
ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

125. శ్రీ నృసింహ సరస్వతిస్వామి స్తోత్రం

శ్రీ నరసింహ సరస్వతీ యోగిరాజం భజేహమ్ ।
కర్ణాంత కమల నయనం కనకవర్ణ చ్ఛాయం
వటవృక్షాధః శిలాతలోపరి పద్మాసనాసీనమ్ ॥శ్రీ నరసింహ సరస్వతి॥

నిజ తను ధృత కాషాయాంబర సంవృతోత్తమాంగం
కంఠ మాలాయిత పావన రుద్రాక్షహారమ్ ॥శ్రీ నరసింహ సరస్వతి॥

అనేక లీలా మహిమ ప్రదర్శన సద్గురు మూర్తిం
హరిహర బ్రహ్మాత్మక శ్రీ దత్తాత్రేయ పూర్ణావతారమ్ ॥శ్రీ నరసింహ సరస్వతి॥

126. శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద

సచ్చిదానందం సానందం – వందే గణపతి పూర్ణావతారమ్ ॥

1. కలౌ హి సాక్షాత్ దత్తాత్రేయం
మైసూరు నగర పీఠాధీశమ్ ।
దత్తతత్త్వమిహ ప్రచారయన్తమ్
దత్తగీతాని సం గాయంతమ్ ॥

2. అష్టసిద్ధి మణిమాలాపాణిం
శివస్యరాత్రౌ అగ్ని సమక్షం ।
సంప్రదాయ మపు సంరక్షంతం
సనాతనంధ్వని సారధి రూపమ్ ॥

3. జ్ఞానం భక్తిం కర్మ చ యోగం
ప్రకాశయంతం పరమాచార్యం ।
నానారాగైః నానారోగాన్
ధావయంత మిహ దత్తమహర్షిమ్ ॥

127. శ్రీ దత్త సత్యశాయి శరణాష్టకమ్

శ్లో॥ శ్రీ దత్తదేవ భగవత్ కరుణావతార శ్రేణిస్ఫురన్మణిగణోజ్జ్వల మధ్య రత్నమ్ ।
మాయాంధకార పటలీపటపాటనాంశుం శ్రీ సత్యశాయి తరణిం శరణం ప్రపద్యే ॥

తా॥ శ్రీ దత్తాత్రేయ భగవానుని కరుణావతారములను ప్రకాశించు మణుల మాలలోని ముఖ్యమైన రత్నమును, మాయాంధకార సమూహ మను వస్త్రము చీల్చు కిరణములు కల శ్రీ సత్యశాయి సూర్యుని శరణము పొందుచున్నాను.

శ్లో॥ ఛాయాగ్రహవ్యసనపుత్ర కళత్రబంధ వ్యామోహనక్రఘన మృత్యు తిమింగిలోగ్రం ।
సంసార సాగర మిమం సహసైవతర్తుం శ్రీ సత్యశాయి తరణం శరణం ప్రపద్యే ॥

తా॥ వ్యసనములను ఛాయాగ్రహములతోను భార్యాపుత్రుల బంధములందు గల మోహములను మొసళ్ళతోను, మహామృత్యువను తిమింగలములతోను, భయంకరమైన ఈ సంసార సాగరమును వెంటనే దాటుటకు శ్రీ సత్యశాయి పడవను శరణము పొందుచున్నాను.

శ్లో॥ వ్యర్థ ప్రసంగమతి దుర్వినియోగశక్తి నిస్సార జీవ నివహోద్ధరణాయ జాతం।
సృష్టి స్థితి ప్రళయ హేతు కృత త్రిమూర్తిం శ్రీ సత్యశాయి తరుణం శరణం ప్రపద్యే ॥

తా॥ వ్యర్థములైన వాక్కులు, ఆలోచనలు క్రియలతో శక్తి దుర్వినియోగము కాగా, సారమును కోల్పోయిన ఈ జీవులను ఉద్ధరించుటకు అవతరించిన వాడును, సృష్టి స్థితి ప్రళయముల కొరకు త్రిమూర్తులైన వాడును అగు శ్రీ సత్యశాయిని తరుణ వయస్కుని, శరణము పొందుచున్నాను.

శ్లో॥ బ్రహ్మర్షిశేఖరసముల్లస రంతరంగ కేదారపాక కరశీకర కారణాభ్రమ్
భక్తప్రమోద నవశీతల వాతహేతుం శ్రీ సత్యశాయి వరుణం శరణం ప్రపద్యే ॥

తా॥ బ్రహ్మర్షులలో శ్రేష్ఠులైన వారి యొక్క ఉల్లాసముతో గూడిన మనస్సులను మాగాణి భూముల పంటలను పండించు చినుకులను వెదజల్లుచున్న ఆకాశమును, భక్తులకు ఆనందమును కలుగజేయు చల్లని వాయువులనొసగుచున్న శ్రీ సత్యశాయి వరుణుని శరణము పొందుచున్నాను.

శ్లో॥ శ్రీ శంఖ చక్ర జలజాది పవిత్ర రేఖా సంలక్షితం శ్రితజనావనబద్ధ దీక్షమ్
అజ్ఞాన రాత్రి గమనోదయ పుల్లపద్మం శ్రీ సత్యశాయి చరణం శరణం ప్రపద్యే ॥

తా॥ శుభమైన శంఖ, చక్ర, పద్మ, పావన రేఖలతో కూడినదియు, ఆశ్రయించిన వారిని రక్షించుటకు దీక్షను వహించి నట్టిదియు, అజ్ఞానమును రాత్రి పోయిన తర్వాత వచ్చిన ఉషః కాలమునందు ఉదయించిన పద్మమువంటిదియు అగు శ్రీ సత్యశాయి చరణమును శరణము పొందుచున్నాను.

శ్లో॥ మాయా కలి ప్రబల కాల ఘనాఘనాభ్ర చ్ఛేదాగతసూటే తటిత్తతి హేతి తీక్ష్ణమ్
కైవల్య మార్గకలనా సహకారి దివ్యం శ్రీ సత్యశాయి కిరణం శరణం ప్రపద్యే ॥

తా॥ మాయతో కూడిన ఈ కలియుగమను నల్లని మేఘములతో కప్పబడిన ఆకాశమును చీల్చుకొని వచ్చినట్టిదియు, బాగుగా మెరయు మెరపుల తీక్ష్ణ ధారయు, మోక్ష మార్గమును చూపుటలో సహాయమును చేయునట్టిదియు అగు దివ్యమైన శ్రీ సత్యశాయి కిరణమును శరణము పొందుచున్నాను.

శ్లో॥ నానా వ్యధావికలిత శ్రిత కర్మపాక-పీడాఫలగ్రహణ దుఃఖ సుఖానుభూతిమ్
ప్రేమ ప్రసన్న జలధిం రస సార్వభౌమం శ్రీ సత్యశాయి కరుణం శరణం ప్రపద్యే ॥
తా॥ అనేక బాధలతో వికలితులైన భక్తుల ప్రారబ్ధ కర్మ పీడా ఫలములను తాను గ్రహించి వారి ధుఃఖమును సుఖముగా తాను అనుభవించువాడును, ప్రసన్నమైన ప్రేమసముద్రమును, నవరసములలో ఉత్తమమును, అగు శ్రీ సత్యశాయి కరుణను, శరణము పొందుచున్నాను.

శ్లో॥ ప్రేమావతార సముపాశ్రయ సాధనాంత సాయుజ్య తత్పర మహోన్నత భక్త బృందైః
ఆత్మీయ భావవిమలైః కృతమేక భాగ్యం శ్రీ సత్యశాయి వరణం శరణం ప్రపద్యే ॥
తా॥ ప్రేమావతారమగు తనను ఆశ్రయించి సాధనచే సాయుజ్యమును పొందగోరు ఆత్మీయ భావ విశుద్ధులగు భక్తులచే చేయబడిన అదృష్టఫలమగు శ్రీ సత్యశాయిని వరించుటను శరణము పొందుచున్నాను.

ఫలశృతి

శ్లో॥ శ్రీ దత్తాత్రేయ భగవత్-వర్తమాన శరీరిణమ్ సత్యశాయిన మాలంబ్య కైవల్యపదవీం వ్రజేత్ శ్రీ దత్తాత్రేయ భగవత్-అష్టకం దుఃఖ నాశకమ్ సప్తర్షివాంఛయా కృష్ణ-కృతం సాధక సాధనమ్.
తా॥ శ్రీ దత్తాత్రేయ భగవానుని వర్తమానావతారమగు శ్రీ సత్యశాయిని శరణము పొందినవాడు కైవల్యమును పొందును. సప్తమహర్షుల కోరికచే కృష్ణునిచే రచింపబడినదియు, సాధకులకు సాధనమగు ఈ సత్యశాయి భగవానుని అష్టకము సర్వ దుఃఖములను నశింప జేయును.

128. శ్రీ శివానంద మహారాజ స్తోత్రమ్

దత్తాత్రేయ స్వరూపం త్వాం - అవధూత శిరోమణిమ్ ।
శివానంద మహారాజం - ప్రణమామి యతీశ్వరమ్ ॥

ధూమపానేన పాపాని - దహంతం భజన ప్రియమ్ ।
శివానంద మహారాజం - ప్రణమామి యతీశ్వరమ్ ॥

శ్రీ నృసింహ గురోః గాధామ్ - శ్రావయంతమ్ సమంతతః ।
శివానంద మహారాజం - ప్రణమామి యతీశ్వరమ్ ॥

129. శ్రీ దత్త గద్య ప్రార్ధన

హే శ్రీ దత్త! హే గురుదత్త! హే ప్రభుదత్త!

1. అస్య విశ్వస్య సృష్టి స్థితి లయహేతు స్త్రిముఖై స్త్వమేక రూప ఏవ
పరబ్రహ్మ వేదోక్త లక్షణద్వయ నిర్వచనాత్. త్వమేవ సర్వ
దేవతా దేవ వేషస్థ శైలూషః ఇదం విశ్వమపి విశ్వరూపాఖ్యం
తవ వేషమాత్రమేవ. అవతరసిచ తత్తత్సాధక స్థాయి భేద
మనుసృత్యయుగపదనేకరూపధారీ తైర్మిలసి చ తాదృశోభూత్వా తానుద్ధరసి చ
జ్ఞానబోధై స్సర్వ జీవానా మేకోద్దార కోభవానే వహి ॥

2. త్వదేక ప్రేమరూపేభ్యో నిష్కామసేవ కేభ్య సర్వందదాసి
చరమ పదం చ తేషాం దాసోభూత్వాయదుత్తరం

కైవల్యాదపి. అచ్ఛిన్నస్త్రిధాఛిన్న ఇవదృశ్యసేత్వత్త ఏవ
ఛిన్నం దారిద్ర్యం ఛిన్నం దుఃఖం ఛిన్న మజ్ఞానం ఛిన్నం సర్వ
బన్ద కారణం చ స్వార్థ తత్త్వమ్.॥

3. త్వమేక ఏవ జ్ఞాన దాన ధైర్య వీర్య తేజో లావణ్యౌదార్య
త్యాగరాగ సౌందర్య సౌరభ్య సౌజన్య సౌలభ్య కారుణ్య తారుణ్య
సౌహార్ద సౌశీలాద్యపార కల్యాణగుణ రత్నపారావారః త్వయాఽఽ
కృష్టోఽహంత్వాంసేవే, న కాప్యత్ర ప్రతిఫలాపేక్షా త్వామేవ నిత్యం
నమామి స్మరామి గాయామి పూజయామి ధ్యాయామి.

అర్థము:- ఓ శ్రీ దత్తా! ఓ గురుదత్తా! ఓ ప్రభుదత్తా!

1. వేదములలో చెప్పబడిన రెండు లక్షణములుగల పరబ్రహ్మ నిర్వచనము ననుసరించి ఈ విశ్వమునకు సృష్టి, స్థితి లయములను నీ మూడు ముఖములతో చేయుటవలన, మరియును నీవు ఒక్కడవే అగుటవలన వేదోక్తమైన పరబ్రహ్మము నీవే. సర్వదేవతలు, సర్వదేవులు, నీవేషములే. నీవు యీ వేషములలో నున్న నటుడవు. ఈ విశ్వము కూడ, విశ్వరూపుడను నీ దేవతా వేషమే. ఆయా సాధకుల స్థాయి భేదము ననుసరించి వారి వారి స్థాయికి దిగి, ఒకే సమయమున అనేకరూపములతో అనేకావతారములుగ వచ్చి, వారివారితో వారివలె నటించుచు వారితో కలిసియున్నావు. వారికి జ్ఞాన బోధలను చేసివారిని ఉద్ధరించుచున్నావు. సర్వజీవులను ఉద్ధరించగల ఏకోద్ధారకుడవు నీవే కదా.

2. నీయందే ప్రేమ గలిగి, ఏ కోరిక లేకుండా, నీ సేవ చేయు నీ సేవకులకు, చరమ పరమపదాన్నియిచ్చుటకు, నీవు వారి దాసుడవైనావు. ఈ ముక్తి కైవల్యముకన్నను గొప్పది. నీవు నిజముగ అచ్ఛిన్నుడవు కానీ త్రిమూర్తులుగా ఛిన్నుడవైనట్లు కనపడుచున్నవు. నీవలన దారిద్ర్యము ఛిన్నమగును, దుఃఖము ఛిన్నమగును. అజ్ఞానము ఛిన్నమగును. సర్వబంధములకు కారణమైన స్వార్థము ఛిన్నమగును.

3. నీవు ఒక్కడవే జ్ఞాన, దాన, ధైర్య, వీర్య, తేజస్సు, లావణ్యము, ఔదార్యము, త్యాగము, రాగము, సౌందర్యము, సుగంధము, సౌజన్యము, సౌలభ్యము (సులభముగా లభించుట), కారుణ్యము, తారుణ్యము (యౌవనము), సహృదయము, సౌశీల్యము మొ॥ అపారములగు కల్యాణ గుణములను రత్నములుగల సముద్రుడవు. నేను కేవలము నీ గుణములచేత చేత ఆకర్షింపబడి నిన్ను సేవించుచున్నానే తప్ప, నాకు నీ సేవలో ఎట్టి ప్రతిఫలాపేక్షయును లేదు. నిన్నే నిత్యము నమస్కరింతును. నిన్నే స్మరింతును, నిన్నే కీర్తించెదను. నిన్నే పూజింతును. నిన్నే ధ్యానింతును.

- - - - -

స్వామి రచించిన 'గోపి గీతలు' గ్రంథము నిండి కొన్ని భజనలు.
(మమ్ములను మరచినావని గోపికలు అన్న మాటను ఉద్ధవుడు వచ్చి చెప్పగా విని వేదనతో)

130. మరచి పోతివనుచు గోపి! - ఎంత మాట పలికినావు !

(పల్లవి)

ఉద్ధవుండు చెప్పె నాకు - అట్లు పలుకు సమయమందు ।
కమలనయన కెంపులందు - జలము ధారలయ్యె ననుచు ।
నన్ను నేనె మరతునేమొ - నిన్ను ఎట్లు మరువగలను ।
బృందలోని యమున సాక్షి - అ తమాల తరులు సాక్షి ॥

131. ఎందరున్న నేమి గోపి? - నాకు ప్రాణ ప్రాణ మీవె

(పల్లవి)

1. ఎన్ని తారలున్న నేమి? - గగనతలము బిక్కుమనును
పూర్ణ చంద్ర బింబ మనెడి - దీప మొకటి లేకయున్న
ఎన్ని నదులు ఉన్న నేమి? - భిన్న వర్ణ రుచుల తోడ
నీల జలధి నందు కలియు - నీల యమున లేకయున్న

2. ఎన్ని పూవులున్న నేమి? -కృష్ణ భ్రమర మెపుడు తిరుగు ।
ఆ సుగంధ పద్మ మొకటి - సరసు నందు లేకయున్న ।
ఎన్ని గ్రంథ శతములున్న - వాటి వలన నేమి ఫలము ।
గోపి కృష్ణ ప్రణయ బంధ - భాగవతమె లేకయున్న ।
రుక్కు గాని భామ గాని - అష్ట సతులు ఆపలేరు ।
బృంద లోని నిన్నుఁ జూడ - జీవుడెగుర సిద్ధమయ్యె ।

- - - - -

132. గొల్లభామా ! గొల్లభామా ! - ఏమి యిచ్చి ఋణముఁ దీర్తు

(పల్లవి)

1. పతిని సుతుల కాలఁదన్ని - పరుగు తోడ దూకినావె ।
అత్త మామలెదురు నిలువ -త్రోసిపుచ్చి వచ్చినావె ।
సత్యలోక మిత్తునన్న - కాలిగోటి సాటిరాదు ।
నీదుపాద పద్మయుగము - హృదయమందు నుంచుకొందు ॥

2. యమున వద్ద వలువలన్ని - దొంగిలించ చేతులెత్తి ।
అణువు అణువు నీవె అనుచు - మ్రొక్కినట్టి ముద్దులాడి ।
మనముఁ గొట్టు మన్మధుండు - బ్రతుకఁ జాల ధరణి నింక ।
కాలిఁ గొట్టు బోయవాడు - వాలిసుతుడు రాడదేల ॥

3. రుక్మిణమ్మ వట్టి బొమ్మ - చుప్పనాతి సత్యభామ ।
రాధ ఎపుడు ఏడ్చు గంగ - వలపు నీదె గొల్లభామ ।
రాకు రాకు గొల్లభామ ! - వత్తువేని పోకు పోకు ।
రాని యెడల విరహ బాధ - వచ్చిపోవ ప్రాణమెగురు ॥

4. గొల్లభామ గొల్లభామ - నామ జపమె ధ్యానమయ్యె ।
కనుల నీరు జలధులయ్యె - విషము నైన నిచ్చి పొమ్ము ।
ద్వారనగర జలధి చేరు - బృంద యమున గిరుల దాటి ।
అటుల నీవు అడ్డులన్ని - దూకిరమ్ము నన్ను చేర ॥

- - - - -

(దేవతలు ఋషులు గోపికను స్తుతించు భజన)

133. చదువురాని చందమామ ! వేద ఋషివి నీవె గోపి !

(పల్లవి)

1. చదువులన్ని చదివి చదివి – చదువు లోని సారమెరిగి
చదువులేని జన్మ నెత్తి – మార్గమైన గొల్లభామ
హరినిఁ బట్ట విద్యలెన్నొ – నేర్చి విర్రవీగినాము
ప్రేమ విద్యతోడ హరిని – పాదదాసుఁ జేసినావు

2. తపములెన్నో చేసినాము – స్వామి చూపుకూడ లేదు
తపమనంగ ప్రేమయనుచు – తెలిపినావు ప్రణతులివియే
యుగతపములఁ జేసినాము – స్వామి చూపుకూడ లేదు
ఎంతదానివమ్మ నీవు – నీదు విరహ మందు వేగు

3. నెమలికన్ను వాడిపోయె – మురళి నూద మాడిపోయె
చందనంబు రాలిపోయె – కనులు రెండు వాలిపోయె
వేడి హెచ్చె నాడితగ్గె – దేహమంత కాలుచుండ
తిలకమంత కారిపోయె – తులసిమాల తుంపులయ్యె
శ్రావణమున కృష్ణ మేఘ – కరుణ వృష్టి రయముతోడ
ఎన్ని అడ్డులున్న దాటి – జలధి శయనుఁ జేరవమ్మ ॥చ॥

– – – – –

(బృందలో నున్న గోపి, ద్వారకలో నున్న స్వామికి పంపిన సందేశము)

134. శ్రావణాభ్ర మేఘమాల ! చెప్పిరావె నీవయినా

(పల్లవి)

1. మదిని కొల్ల గొట్టి పోయె – మనోహరుడు ఏడివాడు ?
కానరాక మురళినూది – పులబాణ మేయువాడు
ఏల ఉండు నమ్మరేదు? – మత్తులోన ముంచినాడు
ప్రాణములివె పోవుచుండె – దోచుకొనెనె దొంగవాడు

2. మాయతోడ మాయగెలుపు – మంటు మాయ చేసినాడు
మనసుదోచు కొనుట తెలుసు – మనసు తెలుసు కొనగలేడు
విశ్వమంత నిండియున్న – విషు?దత్త కృషు?డతడు
నిలువనీడు నీలమేఘ – శ్యాముడైన కొంటెవాడు ॥శ్రా॥

– – – – –

135. భాగవతము రంకు కాదు – జ్ఞానమదియె ఓరి శుంఠ !
గోపి వేశ్య యనిన మూఢ – దత్తుడెపుడు వేశ్య రతుడె (పల్లవి)

1. వేదశాస్త్రమర్థమైన – మాత్రమిచట పండితుండె
క ృష్ణకేళి దత్తలీల – భాగవతము నెరుగకున్న
స్వామి కొరకు సర్వధర్మ – త్యాగమాచరింపవలయు
సర్వధర్మత్యాగి సర్వ – పాపముక్తు డనును గీత ॥ ("సర్వ ధర్మాన్" .. గీత)

2. త్రికరణార్పణంబు సంధ్య – చివరి శ్లోక సారమదియె
క ృష్ణ దత్త గోపిమునియె – ఆచరించి చూపెనిచట ॥ ("కాయేన వాచా" ..)

3. హరికి ప్రియమె పుణ్యమన్న – హరికి కోపకరమె అఘము
ప్రకృతి రూప జీవులెల్ల – స్త్రీలె పురుషుడొకడె అతడు ॥

136. శ్రీ బ్రహ్మదత్తులు

శ్లో॥ శివశ్రీశయోరాన నాభ్యాం షడంసం చతుర్వేద మూలం జగత్సృష్టిలోలమ్
సరస్వత్యుపేతం సరోజాత వర్ణం పరబ్రహ్మ మధ్యం భజే దత్తదేవమ్ ॥

137. శ్రీ విష్ణుదత్తులు

శ్లో॥ విధీశానయోరాన నాభ్యాం షడంసం ఘనశ్యామ గాత్రం ప్రఫుల్లాబ్జనేత్రమ్
రమా వక్షసం రమ్యరూపాభిరామం మహావిష్ణు మధ్యం భజే దత్తదేవమ్ ॥

138. శ్రీ శివదత్తులు

శ్లో॥ హరి బ్రహ్మణోరాననాభ్యాం షడంసం లలాటేక్షణం చన్ద్ర ఖణ్డావతంసమ్
భవానీసమేతం విభూతి ప్రభాజ్గం మహాదేవ మధ్యం భజే దత్త దేవమ్

శ్లో॥ త్రిమూర్తి వదనోజ్వలం త్రిభుజ యుగ్మ సంశోభితం
చతుశ్శునక సంవృతం విమల ధర్మధేను శ్రితమ్
ధరావలయ సంచరం చరణపాదుకా ఘట్టనం
మహర్షి కుల నాయకం నమత దత్తదేవం గురుమ్ ॥

తా॥ త్రిముఖములతోను, షడ్భుజములతోను, నాలుగు శునకములచేత సేవించబడుచు ధర్మధేనువుచే ఆశ్రయించ బడినటువంటిన్ని భూమి నంతయు సంచరించునట్టి వారును, పాదుకలు శబ్దము చేయుచుండు నట్టి వాడును, మహర్షుల కులనాయకుడైన శ్రీ గురుదత్త దేవుని నమస్కరించండి.

139. శ్రీ వారికి వినతి

శ్లో॥ నైవాష్ట సిద్ధిం న చ వాఽత్ర కీర్తిం నా పి త్వదీయాం పదవీం వృణోమి
వృణో మ్యహం జన్మని జన్మనీహ శ్రీ దత్త ! తే పాద సరోజ సేవామ్ ॥

తా॥ అష్ట సిద్ధులను కానీ, ఈ లోకములో కీర్తిని గానీ, నీతో సమానమైన కైవల్య పదవిని కానీ కోరుటలేదు. ఓ శ్రీ దత్తా ! ప్రతి జన్మలోను నీ పాద పద్మసేవనే కోరుచున్నాను.

ఓం శాంతిః ఓం శాంతిః ఓం శాంతిః

140. శ్రీ దత్త శివ పంచాక్షర మాల

1. అభిషేకప్రియ - భవాని శంకర - నమశ్శివాయ - నమశ్శివాయ

2. బిల్వార్చనరత
3. భస్మాంగరాగ
4. గంగాజలధర
5. శశాంక శేఖర
6. చంద్రకళాధర
7. కపర్ధమకుట
8. తామ్ర జటాధర
9. ఫాల విలోచన
10. విభూతి ఫాల
11. రుద్రాక్షహార
12. వాసుకి హార
13. పన్నగ భూషణ
14. నీల కంధర
15. కాలకూటగళ
16. తుషార ధవళ
17. శూలాయుధ ధర
18. మృత్యుంజయ హర
19. కరి చర్మాంబర
20. వ్యాఘ్రాజిన ధర
21. నారాయణ ప్రియ
22. నంది వాహన
23. చండీ ప్రియతమ
24. గౌరీ మోహన
25. నటన మనోహర
26. ఢమరుక నాథ
27. తాండవలోల
28. కైలాసాచల
29. హే పరమేశ్వర
30. జ్ఞాన దాయక
31. ఐశ్వర్య ప్రద
32. భక్త చిత్తహర
33. కిరాత వేష
34. ధ్యాన ముద్రిత
35. పంచాననధర
36. మహాట్టహాస
37. అకాల మృతిహర
38. దక్షాధ్వర హర
39. లింగాకృతిధర
40. దేవాసురనత
41. మదవృషభధ్వజ
42. సంగీత నిపుణ
43. నాట్యాధి దేవ
44. ప్రమథ గణేశ
45. గణపతి జనక
46. కుమార తాత
47. హే కాలాంతక
48. ఇంద్రస్తంభక
49. ఉపమన్యుప్రియ
50. పరమోదార
51. సర్వశాసక
52. వేదైక వేద్య
53. వేదాంత బోధక
54. ప్రళయ భయంకర
55. శ్మశాన వాసిన్
56. భిక్షుక వేష
57. పిశాచరూప
58. బాలోన్మత్త
59. మంగళరూప
60. త్రిలోక సుందర
61. కాశీ వాస
62. కాల భైరవ
63. పాశుపతాస్త్ర
64. భూత నాయక
65. పినాక చాప
66. త్రిపురాసురహర
67. రామేశ్వర గత
68. అనాద్యనన్త
69. శ్రీశైల నిలయ
70. స్వయంభులింగ
71. హే వీరభద్ర
72. ఏకాదశవిధ
73. నమకానందిత
74. స్తోత్రోత్సాహ
75. హనుమద్రూప
76. శంకర దేశిక
77. ముండిత కేశ
78. కాషాయాంబర
79. మన్మధ దహన
80. జ్వాలా నేత్ర
81. ఉమార్ధ దేహ
82. ఛంభం నాద
83. సింహ గర్జన
84. శరభావతార
85. సాయంతాండవ
86. రజత గిరీశ
87. హిమగిరి సదన
88. పాదాహతయమ
89. మృకండుజనత
90. పూర్ణాయు: ప్రద
91. ఘోరామయహర
92. దారిద్ర్య దహన
93. దుఖ: నాశక
94. శ్రీ యోగిరాజ
95. తీవ్ర తప స్థిర
96. హరినయనార్చిత
97. క్షీరాభిషిక్త
98. దధిఘృత సేక
99. మధుధారోక్షిత
100. సికతాభిషేక
101. ఫలరససిక్త
102. గంగాభిషేక
103. కపాలమాల
104. ఫాలాగ్ని కుంకుమ
105. పంచాక్షర హర
106. అనన్య విక్రమ
107. ఆది గురూత్తమ
108. తత్పురుషాస్య
109. అఘోర వక్త్ర
110. సద్యోజాత
111. వామదేవ ముఖ
112. ఈశాన వదన
113. నీల లోహిత
114. పురాణ పురుష
115. పింగళ కేశ

116.ప్రసాద సులభ
117.ద్రాక్షారామ
118.భీమేశ్వరహర
119.సోమనాథ శివ
120.ఘృష్ణీశ్వర గత
121.వైద్యనాధ శివ
122.అమరేశ్వర హర
123.నాగేశ్వర హర
124.శ్రీ మహాకాళ
125.కేదారేశ్వర
126.కాళీ వల్లభ
127.కరుణా సాగర
128.త్రియంబకేశ్వర
129.క్షీరపాత్ర భవ
130.విధిహరి వదన
131.మధ్యేశివ ముఖ
132.శ్వచతుష్టయవృత
133.ధర్మధేనుయుత
134.అనసూయాత్మజ
135.అత్రికుమార
136.దత్తాత్రేయ
137.హరహర హరహర
138.భవభవ భవభవ
139.శివశివ శివశివ
భవాని శంకర – నమ:
శివాయ నమ: శివాయ

141. శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య నామావళి

1. సుబ్రహ్మణ్య – నమః ఫణీశ్వర – షడాననాయ షడాననాయ
2. శ్రీ దత్త శిష్య
3. దత్తైక వేష
4. కుమార నామక
5. గౌరీ ప్రియసుత
6. శంకరనందన
7. తారకమర్ధన
8. జ్ఞానామృతఫల
9. పళని నివాస
10. కైలాస సదన
11. వల్మీక నిలయ
12. గోక్షీర పాన
13. సర్పాకార
14. వల్లీవల్లభ
15. క్షీరాభిషేక
16. భస్మాభిషేక
17. చందన రసధర
18. భస్మలలాట
19. భ్రూమధ్య కుంకుమ
20. హేశక్తి హస్తని
21. సద్బ్రహ్మ చారిన్
22. కౌపీన మాత్ర
23. కృత్తికోదుభవ
24. షష్ఠీతిధిభవ
25. బాలాకార
26. ఆత్యంత సుందర
27. శేషసుతాధవ
28. ఇంద్రాత్మజాధవ
29. సురసేనాగ్రగ
30. మాయూర వాహన
31. నందినమస్కృత
32. గణనాధానుజ
33. రుద్రాక్షహార
34. సులభకోపన
35. ఆవేశపూరిత
36. అమిత పరాక్రమ
37. రణైక వీర
38. క్రౌంచదారణ
39. భార్గవ విజయ
40. ప్రణవ బోధక
41. రాహుశాంతి కర
42. కేతుగ్రహశమ
43. షణ్మత షణ్ముఖ
44. కాకపక్షధర
45. కృత్తి దత్తసుత
46. పన్నగ నాయక
47. ఆదిశక్తిసుత
48. కుజగ్రహాధిప
49. భానువాసర
50. మత్త శిఖిధ్వజ
51. ఆశ్రిత రక్షక
52. సర్వరోగహర
53. శరవణ భవ
54. అరుణవర్చస
55. అష్టసర్పవృత
56. శ్రీ స్వామినాధ

142. శ్రీ హనుమన్నామావళి

1. అంజనీ తనయ – నమో హనూమాన్ – కపీశ్వరాయ – కపీశ్వరాయ

2. పవన కుమార
3. బ్రహ్మ భవిష్య
4. విష్ణు స్వరూప
5. రుద్రావతార
6. శ్రీ దత్త రూప
7. దత్తైక వేష
8. రాక్షస మర్దన
9. పిశాచ భంజన
10. పింగళ లోచన
11. కాంచనవర?
12. మేరు శైల సమ
13. హేమదుకూల
14. యజ్ఞోపవీతిన్
15. బాహుస్తంభ
16. అంసగదాధర
17. స్వర్ణకుండల
18. మాణిక్య మకుట
19. కుంచిత కేశ
20. ఊర్ధ్వ త్రిపుంద్ర
21. వ్యాకరణ్ణ
22. భాస్కర శిష్య
23. గిరియుగ పదయుగ
24. మేఘ గర్జన
25. ఉగ్రపరాక్రమ
26. సుగ్రీవ సచివ
27. సుగ్రీవ రక్షక
28. రామానయన
29. రామవాహన
30. వాలివధ ప్రియ
31. సాగర లంఘన
32. మైనాక పూజిత
33. సింహికాదళన
34. లంకిణీ దమన
35. సీతాన్వేషక
36. అశోకవనగత
37. సీతాదర్శన
38. జ్వాలాగ్నివాల
39. లంకాదహన
40. రామభాషణ
41. శ్రీ రామదూత
42. రామపాదనత
43. లక్ష్మణ వాహన
44. ఇంద్రజిత్సమర
45. సంజీవి గమన
46. సంజీవి గిరిధర
47. సౌమిత్రి బోధక
48. రావణ వధరత
49. పుష్పక గోచర
50. రామరాజ్యప్రియ
51. రామరాజ్యచర
52. శ్రీరామ భక్త
53. హే జ్ఞాన శేఖర
54. భక్తాగ్రగణ్య
55. హేయోగిరాజ

143. శ్రీ విష్ణు నామావళి

లక్ష్మీ వల్లభ – నమో రమాపతి – నారాయణాయ – నారాయణాయ

తులసీదళరత – నమో రమాపతి – నారాయణాయ – నారాయణాయని

1) క్షీరాబ్ది శయన
2) గరుడ వాహన
3) శంఖచక్ర ధర
4) పీతాంబరధర
5) కౌస్తుభ హార
6) కమల లోచన
7) మేఘశ్యామల
8) ఊర్ధ్వత్రిపుంద్ర
9) స్మరశత సుందర
10) మీనాంశు నయన
11) విలాస గమన
12) శేషతల్పశయ
13) మత్స్యావతార
14) కూర్మావతార
15) వరాహరూప
16) హే నారసింహ
17) వామనరూప
18) భార్గవరామ
19) శ్రీ రామ దేవ
20) శ్రీ కృష్ణ భగవన్
21) బుద్ధాకృతి ధర
22) కల్కిరూప ధర
23) దశావతార
24) శేషాద్రివాస
25) గోవిన్దాహ్వయ
26) హేగోపాలక
27) నవనీత ప్రియ
28) వ్యాసావతార
29) కపిలావతార
30) విశ్వపాలక
31) హే మధుసూధన
32) సౌందర్యార్ణవ
33) కమలా రమణ
34) రాధామోహన
35) గోవర్ధన ధర
36) మురళీలోల
37) పింఛావ తంస
38) గోపీలోల
39) కాళీయ దమన
40) విశ్వరూపధర
41) ముక్తాహార
42) కాళీయ తాణ్డవ
43) వైకుణ్ఠవాస
44)శ్యామమురారే
45)మధురానాయక
46)ద్వారవరీశ్వర
47)క్ష్వాన కుణ్డల
48)కనక కిరీట

49) హే సత్య దేవ
50) నారద కీరిత
51) పరమ పురుష
52) పక్షిరాజరథ
53) ఖగపతి కేతన
54) హనుమదర్చిత ని
55) తుమ్బురు గీత
56) సప్తగిరీశ్వర
57) ధర్మ రక్షణ
58) అధర్మ ఖణ్డన
59) శఙ్కర ప్రియతమ
60) రామానుజభవ
61) బలరామానుజ
62) లక్ష్మణ పూర్వజ
63) శార్గ ధనుర్ధర
64) కౌమోదకీకర
65) నన్దకాసికర
66) ప్రహ్లాదావన
67) రావణ నాశక
68) శిశుపాలాన్తక
69)వనమాలాగళ
70)హే కంసాన్తక
71)దశరథ తనయ
72)కౌసల్యాత్మజ
73)హే దేవకీ సుత
74)నవనీత చోర
75)వకుళానన్దన
76)యశోదయోర్చిత
77)నిగమైక వేద్య
78)శ్రీ వాసుదేవ

144. శ్రీ అనఘా నామావళి

1. అనఘా జనని- దత్తప్రియసతి - నమోఽనఘాయై - నమోఽనఘాయై
2. మధుమతి దేవి
3. వాణీ రూపిణి
4. లక్ష్మీ రూపిణి
5. గౌరీ రూపిణి
6. సాక్షాల్లలితే
7. దుర్గామాతః
8. మహిష మర్ధిని
9. శ్రీ భద్రకాళి
10. శ్రీ మహాకాళి
11. రాజరాజేశ్వరి
12. శ్యామలాంబికే
13. అన్నపూర్ణాంబ
14. వారాహిదేవి
15. హే నారసింహి
16. విశ్వకారిణి
17. విశ్వధారిణి
18. విశ్వ హారిణి
19. శ్రీ ఆది లక్ష్మి
20. శ్రీ ధాన్య లక్ష్మి
21. శ్రీ ధనలక్ష్మి
22. శ్రీ గజ లక్ష్మి
23. శ్రీ విజయలక్ష్మి
24. శ్రీ ధైర్య లక్ష్మి
25. సంతాన లక్ష్మి
26. శ్రీ శాంతి లక్ష్మి
27. శ్రీ మహా లక్ష్మి
28. హే అష్ట లక్ష్మి
29. మాయా శక్తే
30. బ్రహ్మానన్యే
31. అష్ట సిద్ధికరి
32. వాత్సల్య వాహిని
33. కరుణా మూర్తే
34. ఐహిక దాయిని
35. పూర్ణాయుష్కరి
36. ఆరోగ్య వరదే
37. ఐశ్వర్య దాయిని
38. సంతాన వరదే
39. ఉద్యోగ దాయిని
40. కల్యాణ కారిణి
41. వీణాపాణే ని
42. కమలాసీనే
43. సింహవాహనే
44. శార్దూల వాహే
45. హంసారూఢే
46. గరుడవాహనే
47. నందివాహనే
48. పుస్తక ధారిణి
49. స్ఫాటిక మాల
50. విద్యాదాయిని
51. ముక్తా ధవళే
52. బ్రహ్మాణి మాతః
53. కనకవర్షిణి
54. పద్మవర్ణిని
55. వైష్ణవి జనని
56. కరశంఖ చక్రే
57. త్రిశూల ధారిణి
58. తుషార గౌరే
59. సర్వ సిద్ధికరి
60. హిమగిరి దుహితే
61. పల్లవాధరే
62. కమలలోచనే
63. కనక భుషణే
64. పూర్ణ చంద్రముఖి
65. మీనాక్షి దేవి
66. కామాక్షి జనని
67. మీనలోచనే
68. తిలసుమనాసే
69. ముకుర కపోలే
70. త్రిలోక సుందరి
71. మోహనరూపే
72. నటన మోహిని
73. అమృతదాయిని
74. శ్రీ కంబు కంఠి
75. ముక్తారదనే
76. కుంకుమ తిలకే
77. ఆయత సుభ్రు
78. బాహుమృణాళిని
79. కరికుంభస్తని
80. కవితాస్తన్యే
81. త్రివళీ జఠరే
82. ఆవర్త నాభే
83. కదళీ పృష్ఠే

84. శ్రీకరభోరు
85. నిషంగ జంఘే
86. స్థలకమలాంఘ్రే
87. మరాళగమనే
88. మదగజగామిని
89. బ్రహ్మాండ మోహిని
90. జంఘాంత కేశే
91. శ్రీ దత్త కామిని
92. సౌందర్య గర్వే
93. యువతి లలామే
94. కాంచన వసనే
95. దత్త ప్రేయసి
96. చిత్సు రూపిణి
97. శ్రీ దత్త లోలే
98. గీర్వాణవాణి
99. అలికులవేణి
100. వర్తులాలకే
101. పాయస సక్తే
102. ముద్గాన్న రసికే
103. దధ్యన్నలోలే
104. మందారమాలే
105. చందన గంధిని
106. స్వర్ణ కిరీటే
107. కజ్జల నయనే
108. వింధ్య నివాసిని
109. భ్రామరి శక్తే
110. శ్రీశైల నిలయే
111. కాంచీ పీఠే
112. శృంగ గిరీశే
113. విశ్వభ్రమకరి
114. త్రిశక్తి రూపిణి
115. భార్గవ జనని
116. వైదేహి మాతః
117. అంబ రుక్మిణి
118. శ్రీ సత్య భామే
119. ఆనందరూపిణి
120. పంచకోశమయి
121. సూర్యేందునయనే
122. ఫాలలోచనే
123. వామంసకీరే
124. ఓంకార గమ్యే
125. దత్తాంకపీఠే
126. శ్రీ సూక్త పఠితే
127. హే చండీశ్వరి
128. శ్రీ యంత్ర నిలయే
129. సౌందర్య లహరి
130. శ్రీ కనకధారే
131. శుంభనిషూదిని
132. నిశుంభనిధనే
133. చాపేక్షుఖండే
134. హ్రీంకారేశ్వరి
135. స్త్రీ వేష దత్తే
136. స్త్రీ ధ్యాన సులభే
137. దత్త సుమంగళి
138. హే యోగేశ్వరి
139. తాంబూల లోలే
140. ప్రక ృతి ఖ్యాతే
141. అపరాప్రక ృతే
142. పర్ణాఖ్య ప్రకృతే
143. ఆకాశ రూపిణి
144. వాయురూపిణి
145. అగ్ని రూపిణి
146. రసస్వరూపిణి
147. పృథ్వీరూపిణి
148. నవరసనటనే
149. మనస్స్వరూపిణి
150. బుద్ధిరూపిణి
151. సాహంకారే
152. చిత్త రూపిణి
153. జీవాకారే
154. విశ్వనాయకి
155. విశ్వరూపిణి
156. వినోదదాయిని
157. బ్రహ్మ నర్తకి
158. జగదేకసుందరి
159. సర్వకళామయి
160. సర్వవేదమయి
161. సర్వశాస్త్రమయి
162. సర్వవాదమయి
163. సర్వబోధమయి
164. సర్వ నాదమయి
165. సర్వ రాగమయి
166. సర్వ సిద్ధిమయి
167. సర్వ శక్తిమయి
168. సర్వ భక్తిమయి
169. జ్ఞాన యోగమయి
170. సర్వయంత్రమయి
171. సర్వ తంత్రమయి
172. సర్వ మంత్రమయి
173. హే బ్రహ్మ శక్తే
174. హే విష్ణు శక్తే
175. హే రుద్ర శక్తే

145. శ్రీ దత్త నామావళి

పరమబ్రహ్మన్ - దత్తనమోగురు - గురూత్తమాయ - గురూత్తమాయ

1) వేదప్రమాణిత - దత్తనమోగురు
2) సృష్టి, స్థితి, లయ
3) ఏకాద్వితీయ
4) ఓంకారవాచ్య
5) అకార విధిముఖ
6) ఉకార హరిముఖ
7) మకార శివముఖ
8) అనఘా వల్లభ
9) హే యోగీశ్వర
10) హే యోగిరాజ
11) యోగోపదేశిక
12) యోగాధిదేవ
13) అనసూయత్మజ
14) అత్రి కుమార
15) ఆనంద రూప
16) ఆద్యంత రహిత
17) శృతి శునకాంఘ్రే
18) గోధర్మ సంగత
19) మద్యే విధిముఖ
20) మద్యే హరిముఖ
21) మద్యే శివముఖ
22) శంఖ చక్రధర
23) ఢమరు త్రిశూల
24) కుండ్యక్షమాల
25) త్రిమూర్తి వదన
26) షట్కర శోభిత
27) కుంకుమ తిలక
28) ఊర్ధ్వ త్రిపుండ్ర
29) విభూతిపాల
30) స్ఫటికాక్షమాల
31) తులసీ మాల
32) రుద్రాక్షహార
33) శ్రీపాద వల్లభ
34) నృసింహ సరస్వతి
35) మాణిక్య ప్రభువర
36) స్వామి సమర్ధ
37) శిరిడీ శాయిన్
38) శ్రీ పర్తి శాయిన్
39) హే ప్రేమ శాయిన్
40) శ్రీ శేష శాయిన్
41) క్షీరాబ్ధి శయనని
42) హిమాలయశ్రయని
43) హే పద్మ పీఠ
44) రాజీవలోచన
45) లలాట నేత్ర
46) తేజస్వి నయన
47) బ్రహ్మ వర్చస
48) మహర్షి నాయక
49) కాశీస్నాత
50) కరవీరసాంధ్య
51) మాహురిభిక్షుక
52) సహ్యాద్రిశయన
53) ధరణి సంచార
54) భార్గవ సేవిత
55) అలర్క వందిత
56) పింగళ పూజిత
57) మాయావధూత
58) విశ్వంభరాఖ్య
59) శ్యామకామలాక్ష
60) త్రివదన షడ్భుజే
61) అత్రివరద
62) అణిమ సిద్ధికర
63) మహిమ సిద్ధికర
64) లఘిమ సిద్ధికరని
65) గరిమ సిద్ధికర
66) ప్రాప్తి సిద్ధికర
67) కామ్య సిద్ధికర
68) వశిత్వ సిద్ధికర
69) ఈశిత్వ సిద్ధికర
70) అష్టసిద్ధి సుత
71) త్రేతాయుగేక్షిత
72) మార్గశీర్షగత
73) పూర్ణిమాకలిత
74) ఉపనిషదుక్త
75) విశ్వరూపాంతర
76) గీతాబోధక
77) యోగీశ్వరోక్త
78) బ్రహ్మ సూత్రార్థ
79) జ్ఞాన సముద్ర
80) గురుకుల తిలక

146. శ్రీ దత్త చరణ మాల

శ్రీ దత్త దేవం శిరసా నమామి (పల్లవి)

శ్రీ దత్తదేవం శిరసా నమామి – గురుదత్తదేవం వచసాభజామి ।
ప్రభుదత్తదేవం మనసా స్మరామి – శ్రీ దత్త దేవం శిరసా నమామి ॥

ఓంకార మంత్రార్ధ పరమాత్మ తత్త్వం – నిర్గుణ బ్రహ్మైవ గుణరూప మాద్యమ్ ।
అత్రి తపః ఫల దత్త మాత్రేయం – అనసూయా గర్భవరవత్స రూపమ్ ।
బ్రహ్మ విష్ణు శివ వదనత్రయాబ్జం – వాణీశ లక్ష్మీశ గౌరీశ మేకమ్ ।
కోటిత్రయ సుర వట తరుమూలం – శంఖ చక్ర యుగ వైష్ణవ హస్తమ్ ।
ఢమరు త్రిశూలక శంకరపాణిం – మాలా కమండలు బ్రహ్మకరాబ్జమ్ ।
కాషాయ కౌశేయ కమనీయ చేలం – కటి తట పాదాంత పీతాంబరంతమ్ ।
మేఖలార్ధోరుక శార్దూలకృత్తిం – శునకాయిత చతురామ్నాయ పాదమ్ ।
రక్షార్ధ మాశ్రిత గోరూప ధర్మం – కార్త వీర్యార్జున సామ్రాజ్యమూలమ్ ।
పరశురామ శిష్య పరమాచార్యం – శంకరాచార్య చండాలవేషమ్ ।
యోగీశ్వర యొగిరాజైక వాచ్యం – కరతలామలకాణి మాద్యష్ట సిద్ధిం ।
విష్ణుదత్త స్తోత్ర పరమానందం – సృష్ట్యాది సృష్ట్యంత నిత్యావతారం ।
గణపతిపరూపం స్కంద స్వరూపం – మణికంఠ రూపం మారుతి రూపం ।
రామకృష్ణ వీరభద్ర స్వరూపం – కాళికా రాజేశ్వరీ శక్తి రూపం ।
శ్రీ విద్య యంత్ర మంత్రాది బోధం – ఆదిత్యాది నవగ్రహాకారం ।
ఓంకార హృదయస్థ గ్రహపతి భానుం – ఐం బీజ శంఖస్థ పూర్ణేందు బింబం ।
క్రోం బీజచక్రస్థ కుజగ్రహంతం – క్లీం బీజ ఢమరుక స్థిత బుధకేటం ।
క్లూం బీజ జలపాత్ర గురుగ్రహంతం – ప్రాం బీజపదామ శుక్రగ్రహంతం ।
ప్రీం బీజ శూలస్థ శనైశ్చరంతం – ప్రూం బీజవామాంఘ్రి కేతుగ్రహంతం ।
సౌరితి దక్షిణ పాదస్థ రాహుం – దత్తాత్రేయాయ నమ ఇతి పూర్ణం ।
శ్రీ పాద నృసింహ సమర్ధ గురు రూపం – మాణిక్య ప్రభు సాయిస్వరూపం ।
సర్వ మత దేవతా సాధు జన రూపం – కలియుగే చిత్రాణి ప్రదర్శయంతం ।
విశ్వరూపే మధ్య వదనత్రయేక్యం – స్మార్త వైష్ణవ శైవ సర్వైక దేవం ।
గురుశబ్ద తాత్పర్య పర్యవసానం – వేదశాస్త్ర జ్ఞాన పండిత రాజం ।
గురుశిష్య సంప్రదా యాదాచార్యం – ధీ ప్రచోదక గురు గాయత్ర్యర్ధం ।
మతత్రయాచార్య సిద్ధాంత మూలం – గురు చతుర్వింశతి తత్త్వయదుబోధం ।
వేదాంత శాస్త్ర ప్రధమాచార్యం – మునిసురాణామపి పరీక్షకంతమ్ ।
సృష్టి స్థితి ప్రళయ కారి త్రివక్త్రం – అష్ట సిద్ధికర మష్టై శ్వర్య దానం ।
ఆయురారోగ్య సంతాన వరదనం – దివ్య మంగళశోభి వరదాన మూర్తిం ।
జిహ్వాగ్రవక్ష శ్శరీరార్ధ శక్తిం – విద్యా మహైశ్వర్య మహిమ ప్రదానం ।
అష్ట సిద్ధి ప్రదానైకాధికారం – పరుశురామ చిత్త శాంతి ప్రదానం ।
జన్మ రహితమత ఏవదత్తాఖ్యం – దత్త పుత్రాయిత నిజ భక్తవత్సం ।
దేవతానామేవ దావతా స్థానం – కోటీ త్రయస్త్రింశ దేవత్రిమూర్తిం ।
పరమహంసారాధ్య దిగంబరాంగం – సన్యాసి మోక్షార్ధ మవధూతరూపం ।

వాంఛిత వరదాన షడ్భుజమూర్తిం – ధనసుతాది వరద త్రిముఖస్వరూపం ।
భక్తి మార్గేణైవ కేవలసాధ్యం – నిర్గుణం సర్వగుణ భూతావతారం ।
జ్ఞానినం యోగినం వేద కర్మిష్టం – భక్త పరీక్షార్థ మాయావిరూపం ।
చిత్ర విచిత్ర కలియుగ లీలం – సాక్షాత్పరబ్రహ్మ శబ్దార్థమేకం ।
బ్రహ్మతేజో దివ్య సౌందర్య రూపం – నవకోటి మన్మథ లావణ్యాంగం ।
త్రితిలక కుంకుమ భస్మోర్ధ్వ పుండ్రం – బ్రహ్మచారిణమాది బ్రహ్మర్షి విప్రం ।
ఆచార హీనం సదాచార వంతం – కర్తుమకర్తుం వికర్తుం సమర్థం ।
పరశురామాయైవ కర్మాచార్యం – మధుపాన మత్తం నమూఢైర్దృష్టం ।
సర్వ మంత్ర సిద్ధి ప్రదవామముష్టిం – విష్ణు దత్త శ్రాద్ధ నిమంత్రిత విప్రం ।
కాశీపురస్నాన కరవీరసాంధ్యం – మాహురీపురభైక్ష్య సహ్యాద్రినిద్రం ।
గోరక్షనాథాయ దత్తగురుగీతం – ప్రహ్లాదభక్తాయ ముక్తి ప్రదానం ।
మేరుదక్షిణ పీఠ ఖేచరీముద్రం – వక్ష స్థలోద్భసి యజ్ఞోపవీతం ।
కాలజటాబంధ కేశకిరీటం – స్ఫటికదామ తులసీ రుద్రాక్షహారం ।
మందారకుందాతసీపుష్ప మాలం – వేదశునకాఘ్రాత పాదుకాపాదం ।
చరణాంచిత కమల శంఖచక్రాంకం – బ్రహ్మ ముఖ రసనాగ్ర భారతీనృత్యం ।
వక్షస్థలస్థిత లక్ష్మీవిలాసం – రుద్రముఖవామార్ధ పార్వతీహాసం ।
యదుయాచనా యదు వంశావతీర్ణం – పింగళనాగాయ శంకర రూపం ।
ఇంద్రాయజంభాంతకరలక్ష్మీశం – బదరికావనసిద్ధ బ్రహ్మ స్వరూపం ।
అలర్క శిష్యాయ మాయావధూతం – శీలాఖ్య విప్రాయ సశునకవిప్రం ।
శ్యామారుణధవల మిశ్రమ వర్ణం – భక్తి వాత్సల్యేన దత్తసాయుజ్యం ।
ఆదిశేషేణాపి వక్తుమశక్యం – బృహస్పతినాపి బోద్ధుమశక్యం ।
శ్రీ దత్తదేవం శిరసా నమామి – గురుదత్తదేవం వచసా భజామి ।
ప్రభుదత్తదేవం మనసా స్మరామి – శ్రీ దత్త దేవం శిరసా నమామి

– – – – –

(చివరగా పైన చెప్పిన కీర్తనల యొక్క సారము.)

147. దత్తా దత్తా అంటే చాలు – దత్త పిచ్చి ఉంటే చాలు

(పల్లవి)

1. యంత్రమేలా ? మంత్రమేలా ? – తంత్ర మేలా ? జపములేలా ? ।
గురువులేలా ? పూజలేలా ? భజనలేలా ? యాత్రలేలా ? ॥

2. యోగమేలా ? ధ్యానమేలా ? – యజ్ఞమేలా ? నిష'లేలా ? ।
గుడులు ఏలా ? ముడులు ఏలా ? – ముడుపులేలా ? మునకలేలా ? ॥

148. శాంతి కీర్తన

ఉద్వేగ రహితా సంతోష రహితా – శాంతి సముద్రా శ్రీ దత్త (పల్లవి)

ఉద్వేగ రహిత ! సంతోష రహిత ! శాంతి సముద్రా ! శ్రీ దత్త !
నిశ్చల నిర్మల తత్త్వ జ్ఞానీ ! నిర్వికార జగదంత స్సాక్షీ !
యోగిరాజ గురు పీఠాధీశా ! అవధూతాఖిల విషయస్పందా !

149. సాక్షాచ్చతుర్వేద సార స్వరూపం

సాక్షాచ్చతుర్వేద సార స్వరూపం ! శ్రీ దత్తదూతం శిరసా నమామి
స్వామి విశ్వాసార్ధ శునకాకారం ! శ్రీ దత్తదూతం శిరసా నమామి
కాలభైరవ గురు దండాధికారం ! శ్రీ దత్తదూతం శిరసా నమామి
కాశీపుర క్షేత్ర పాలక దేవం ! శ్రీ దత్తదూతం శిరసా నమామి

150. శ్రీ దత్తదూతం శిరసా నమామి
గురుదత్త దూతం వచసా భజామి
ప్రభుదత్త దూతం మనసా స్మరామి.

1. బిభ్రతం పాణి పద్మాభ్యాం మార్జినీం చాగ్ని పాత్రకమ్ ।
శ్వేతం శునక మారూఢం కాలభైరవ మాశ్రయే ॥

2. నీల మేఘ ప్రతీకాశం భస్మఫాలం త్రిలోచనమ్ ।
కృష్ణాజినం చాక్షహారం కాలభైరవ మాశ్రయే ॥

3. వామాంసాలంబి భిక్షార్ధ కాషాయాంశుక భస్త్రికమ్ ।
ముక్తకేశం మహావీరం, కాలభైరవ మాశ్రయే ॥

151. మంగళహారతి

శ్రీ దత్త దేవా మంగళం – గురుదత్త దేవా మంగళం ।
ప్రభు దత్త దేవా మంగళం – నా దత్త దేవా మంగళం ॥

శ్రీ బ్రహ్మ దత్తా మంగళం – శ్రీ బ్రహ్మ దత్తా మంగళం – శ్రీ బ్రహ్మ దత్తా మంగళం
శ్రీ విష్ణు దత్తా మంగళం – శ్రీ విష్ణు దత్తా మంగళం – శ్రీ విష్ణు దత్తా మంగళం
శ్రీ శివ దత్తా మంగళం – శ్రీ శివ దత్తా మంగళం – శ్రీ శివ దత్తా మంగళం
శ్రీ కృష్ణ దత్తా మంగళం – శ్రీ కృష్ణ దత్తా మంగళం – శ్రీ కృష్ణ దత్తా మంగళం

– – – – –

శంకరాయతే - లోక శంకరాయతే